

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๘ (สมัยประชุมสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๗๒ คน

(เนื่องจากนายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ติดราชการ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง
จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ บัดนี้ท่านสมาชิกมาลงชื่อในสมุดประชุมครบ
องค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขอดำเนินการตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติไม่เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร
ลงมติเห็นชอบแล้ว

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่ประชุมได้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว
ลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร เพราะเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ วรรคสอง ซึ่งกำหนดให้ตราเป็น
พระราชกฤษฎีกา ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ฉบับนี้เสนอมาคู่กับร่างพระราชบัญญัติเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
พ.ศ. เพื่อเปลี่ยนแปลงฐานะสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ซึ่งเป็นส่วนราชการไปเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ซึ่งเป็น
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ แต่อยู่ในกำกับดูแลของรัฐบาล

ส่วนร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
พ.ศ. วุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบแล้ว จึงขอแจ้งต่อที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกครับ ท่านดอกเตอร์ปรีชา เชิญครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร
เรื่องที่ท่านประธานได้แจ้งให้สภารับทราบเกี่ยวกับเรื่องนี้ กระผมเห็นว่า
เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก ท่านประธานครับ เรื่องนี้สืบเนื่องมาจากการที่
ทางวุฒิสภาได้ส่งร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. คืนมายังสภาผู้แทนราษฎร โดยให้เหตุผลที่สำคัญว่า ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปยังวุฒิสภานั้น เป็นการขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนู
มาตรา ๒๓๐ วรรคสอง กระผมเห็นว่ามีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งครับ ที่จะต้อง
พิจารณาว่าการที่วุฒิสภาเห็นว่าสภาผู้แทนราษฎรเสนอกฎหมายขัดต่อรัฐธรรมนู
นั้น เป็นการขัดตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนู มาตรา ๒๓๐ วรรคสอง หรือไม่
สาระสำคัญของรัฐธรรมนูฉบับใหม่ในมาตรา ๒๓๐ วรรคสอง ได้เปลี่ยน
หลักการแต่เดิมในเรื่องเกี่ยวกับการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐ -----

สพ ๙/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

นนทลี ๒/๑

ซึ่งได้แก่ การโอน การรวม หรือการยุบส่วนราชการต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม แต่เดิมจะต้องออกเป็นพระราชบัญญัติ รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้แก้ไข เป็นเพียงให้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งเป็นกฎหมายของฝ่ายบริหาร กระทบเห็น ว่าเหตุผลที่ท่านประธานสภาได้แจ้งต่อที่ประชุมชัดเจนแล้วว่า สืบเนื่องมาจากการที่สภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักการ เสนอกฎหมายไปยังวุฒิสภา ๒ ฉบับด้วยกัน ซึ่งเป็นกฎหมายประกอบกัน หรือที่เราเรียกว่าเป็นกฎหมายพวง ฉบับหนึ่งได้แก่พระราชบัญญัติ~~จัดตั้ง~~ ^{เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี} ซึ่งแต่เดิมสังกัดทบวง เป็น ส่วนราชการเหมือนกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ที่สังกัดทบวง เช่น ธรรมศาสตร์ จุฬาฯ กรณีนี้ที่สังกัดทบวง แต่เมื่อมีการเปลี่ยนสถานะ จากการเป็นส่วนราชการ มาไม่เป็นส่วนราชการ ก็จำเป็นจะต้องมีการแก้ไขตัวพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม โดยตัดส่วนนี้ออกไป กระทบเห็นว่าเรื่องนี้ทางวุฒิสภา ไม่ได้ชี้แจงโดยชัดเจนครับ ท่านประธาน ขอให้ดูหนังสือของท่านประธานวุฒิสภา ทางวุฒิสภาให้เหตุผลรวม ๆ ครับ บอกว่าชัดเจนของมาตรา ๒๓๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญมีอะไรบ้างครับ มีอยู่ ๓ กรณีด้วยกัน ๑. การรวม ๒. การโอน ซึ่งอาจจะเป็นการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ หรือมิได้เป็นการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ แต่จะต้องไม่มีการเพิ่มตำแหน่งขึ้นมา กรณีที่ ๓ คือการยุบครับ กระทบคิดว่าทางวุฒิสภาคงเข้าใจว่า เรื่องนี้เป็นการ ยุบหน่วยงาน เป็นการยุบหน่วยงานหรือ การเปลี่ยนสถานะจากการเป็น ส่วนราชการไปเป็นองค์กรหนึ่ง ซึ่งยังอยู่ในกำกับดูแลของรัฐบาล องค์กรเดิม ยังมีอยู่ เพียงเปลี่ยนสภาพจากกรเป็นส่วนราชการมาไม่เป็นส่วนราชการ เหมือนกับมหาวิทยาลัยสุรนารี เหมือนกับมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ หรือกฎหมาย ที่ผ่านสภาผู้แทนฯ ไปแล้ว ๒ ฉบับ ท่านประธานคงจำได้ คือมหากฎฯ กับ มหากฎฯ เป็นหน่วยงานลักษณะเช่นเดียวกันครับ กระทบจึงเห็นว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เป็นการ ยุบหน่วยงาน เป็นเพียงการเปลี่ยนสถานะจากการเป็นส่วนราชการมาไม่ เป็น ส่วนราชการ ยังเป็นองค์กรของรัฐอยู่ทุกประการครับ ที่เราเรียกกันตามหลักของ กฎหมายมหาชนว่า องค์กรมหาชนที่เป็นอิสระ รัฐยังต้องจ่ายเงินอุดหนุนให้กับ องค์กรนี้ครับ กระทบเห็นว่าเรื่องนี้ไม่ขัดหรือไม่แย้งต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ วรรคสอง แต่ประการใดเลย การที่สภาผู้แทนราษฎรเสนอไป เป็นร่างพระราชบัญญัติเป็นการถูกต้องแล้วครับ ท่านประธานครับ เรื่องนี้ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ กระทบจึงเห็นว่า น่าจะเป็นเรื่องเพียงแต่รับทราบไม่ได้ จำเป็นจะต้องไปดำเนินการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕

มาตรา ๑๗๖ ครับ คือยืนยันหรือไม่ยืนยัน ถ้ายืนยันจะต้องได้คะแนนเสียง
เกินกว่ากึ่งหนึ่งของสภาฯ ก็ถือว่ารัฐสภาให้ความเห็นชอบ จะเสนอออกเป็น
พระราชบัญญัติต่อไปได้ครับ กระผมให้ข้อสังเกตเพียงเท่านี้ก่อนครับ
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : มีท่านใดจะให้ข้อสังเกตอีกไหมครับ เชิญครับ

ท่านร้อยโท กุเทพ ครับ

ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม กุเทพ ไส้กระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ
พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าประเด็นตรงนี้แม้จะมีข้อขัดแย้ง
ในเชิงกฎหมาย ด้วยความเคารพในท่านสมาชิกที่มีความเชี่ยวชาญในด้าน
กฎหมายนะครับ แต่เหตุผลที่วุฒิสภาได้ส่งมาที่นี่ บอกว่าเราสามารถไปแก้ไขปัญหา
ที่เกิดขึ้นโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งนั่นหมายถึงว่าในกรอบของ
รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ทำให้ทางฝ่ายบริหารสามารถใช้กลไกตรงนั้นทำให้เกิด
ความถูกต้อง และก็ดำเนินปฏิบัติไปได้ -----

ผมคิดว่าโดยศักดิ์ศรีของ ๒ สภา ผมก็คิดว่าเป็นเรื่องที่เราควรจะได้ยืนยันความถูกต้องของสภาผู้แทนราษฎร แต่ในกรณีนี้ผมคิดว่า เพื่อประโยชน์ของสถาบันที่จะได้รับจากกฎหมายฉบับนี้ และมีทางออกที่ทางฝ่ายบริหารสามารถใช้กรอบรัฐธรรมนูญฉบับใหม่จากการพิจารณาเสนอความเห็นของวุฒิสภา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าทางออกทั้ง ๒ ทางนี้เป็นไปได้ทั้งคู่ครับ ทางออกที่ท่านอาจารย์ปรีชาเสนอมาด้วยความเคารพที่เอ่ยนามท่าน ก็เป็นทางออกหนึ่ง แต่ทางออกหนึ่งถ้าเราจะเอาตามที่วุฒิสภาได้เสนอมาก็ถือว่าเป็นการยอมรับในจุดนั้น และก็ให้ ร่าง พ.ร.บ. นี้ตกไป และก็ให้ไปแก้ปัญหาด้วยการออกพระราชกฤษฎีกา กระผมคิดว่าน่าจะเป็นวิธีทางหนึ่ง เพราะฉะนั้นวันนี้ผมยังคิดว่าเราน่าจะได้พิจารณาสาระหรือวิธีการแก้ปัญหาตรงนั้น ผมคิดว่าในประเด็นของการจะหักล้างกันด้วยมติก็เป็นวิธีหนึ่ง แต่กระผมไม่เห็นด้วยในชั้นนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ท่านใดที่จะให้ข้อสังเกตก็เชิญครับ คือในวาระนี้เป็นวาระที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม ถ้าจะมีการยืนยันก็ต้องเสนอเป็นผู้ติเข้ามาใหม่ ตามที่ท่านอาจารย์ปรีชาได้เสนอไปแล้วก็พิจารณากันอีกครั้งหนึ่ง วาระนี้ก็แจ้งให้ที่ประชุมทราบเพื่อดำเนินการต่อไป เชิญท่านอาจารย์ปรีชาครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ที่กระผมเสนอคงไม่ได้หมายความว่า จะเป็นการเสนอผู้ติขึ้นมาใหม่ครับ เป็นเพียงผมคำนึงถึงผลของการรับทราบ ถ้าเรารับทราบก็แสดงว่าสภาแห่งนี้เห็นด้วยกับทางวุฒิสภา แน่แน่นอนครับ เรื่องนี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญ และเป็นเรื่องใหม่ ผมยังไม่อยากจะก้าวล่วงไปถึงเจตนารมณ์ในเรื่องนี้ แต่ประเด็นสำคัญผลของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้เท่ากับว่าเป็นการยับยั้งกฎหมายฉบับนี้แล้ว เมื่อเป็นการยับยั้งก็ต้องพิจารณากันต่อไปว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ถ้าเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการเงิน สภาแห่งนี้ก็สามารถหยิบยกขึ้นมาพิจารณาได้ทันที ถ้าไม่ใช่เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการเงินก็ต้องรอไป ๑๘๐ วัน ในความเห็นของผมกฎหมายฉบับนี้จะพิจารณาตามนัยของ พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม อย่างเดียวล้วน ๆ ไม่ได้ สืบเนื่องมาจากกฎหมายสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ที่ท่านประธานได้ให้เหตุผลมาแล้วเกี่ยวเนื่องกัน กฎหมายฉบับนั้นเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการเงินอย่างชัดเจน ตามร่างพระราชบัญญัติรัฐจะต้องให้เงินอุดหนุน กฎหมายฉบับนี้ก็สืบเนื่องมาเช่นเดียวกัน ผมจึงมองว่าร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการเงิน สภาแห่งนี้สามารถหยิบขึ้นมาพิจารณาได้ทันที

สผ ๙/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

แต่กระผมก็เคารพในระเบียบวาระ เพราะแจ้งมาเพียงเพื่อรับทราบ ผมคิดว่าสภาแห่งนี้สามารถที่จะหยิบขึ้นมาพิจารณาได้ทันที แต่ต้องเป็นวาระเพื่อพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านอาจารย์ปรีชาได้เสนอแนะนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้วนะครับ ซึ่งประธานสภาเห็นว่า เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน เพราะฉะนั้นทางท่านสมาชิกสามารถที่จะหยิบยกได้ทันที แต่ผมคิดว่าเพื่อเป็นการพิจารณาอย่างถ่องแท้ ก็น่าจะเสนอเป็นญัตติในภายหลัง เพราะฉะนั้นผมขอดำเนินการต่อหน้าครับ

๒.๒ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว จำนวน ๑๒ ฉบับ

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วจำนวน ๑๒ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
๒. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฉบับที่ ..)
- พ.ศ.
๓. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
๔. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฉบับที่ ...)
- พ.ศ.
๕. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ...)
- พ.ศ.
๖. ร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยมหิดล (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
๗. ร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยบูรพา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
๘. ร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- พ.ศ.
๙. ร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยนเรศวร (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
๑๐. ร่างพระราชบัญญัติวิทยาลัยอุบลราชธานี (ฉบับที่ ...)
- พ.ศ.
๑๑. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
- พ.ศ.

สพ ๙/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

นัยนา ๓/๓

๑๒. ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วน
ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการต่างประเทศ ไปเป็นของกรมการกงสุล
กระทรวงการต่างประเทศ พ.ศ.

ซึ่งได้จัดส่งบัญชีร่างพระราชบัญญัติให้ท่านสมาชิกทราบแล้ว จึงขอแจ้ง
ไว้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

- ๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ต่อไปข้อ ๒.๓ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติออกไปเป็นกรณีพิเศษตามมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐ ที่ประชุมได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๕ ฉบับ ออกไปเป็นกรณีพิเศษตามมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพราะเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับมีสาระสำคัญและรายละเอียดที่ต้องพิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบคือ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๐

(๒) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๒๐ วัน นับแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๐

(๓) ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๒๐ วัน นับแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๐

(๔) ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๒๐ วัน นับแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๐

(๕) ร่างพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๒๐ วัน นับแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๐
จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการวิสามัญเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ การพิจารณาในวันนี้เป็นการพิจารณาต่อจาก
การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗ (สมัยประชุมสามัญ
ทั่วไป) วันพุธที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๐ ซึ่งในการประชุมครั้งที่แล้วที่ประชุมได้
พิจารณาถึงมาตรา ๗ ต่อไปเป็นการพิจารณาดำเนินการต่อ ขอเรียนเชิญ
ท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการต่อครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
ต่อไปเป็นมาตรา ๘ และมาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๗ ต่อครับ เชิญคุณหมอบจตุรงค์ครับ เห็นยกมือ
เชิญครับ

นายจาดรงค์ เพ็งนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ สักดาห์ที่แล้วเมื่อวันพุธเราได้พิจารณาอยู่ในช่วงของมาตรา ๗ ซึ่งได้มีความเห็นหลายฝ่าย ซึ่งเป็นความหมายที่หลากหลาย ผมเอง นายแพทย์จาดรงค์ เพ็งนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทย ผมค่อนข้างที่จะมีความเห็นว่าเป็นวรรคสองในเรื่องสภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัยกำหนดการเข้าชั้นเรียนตามความจำเป็นบางลักษณะวิชาก็ได้ ซึ่งค่อนข้างที่จะเป็นลักษณะที่อาจจะทำให้เกิดการบังคับให้นักเรียน นักศึกษาต้องเข้าเรียนซึ่งมีความเห็นอยู่ ๒ ประเด็น ประเด็นแรกถ้าอนาคตต่อไปเราพูดถึงว่าอาจจะมีการเปิดการสอนคณะแพทยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งจะต้องมีการทำแล็บ (Lab) หรือห้องปฏิบัติการ หรือคณะแพทยศาสตร์จะต้องมีการศึกษาอนาโตมี (Anatomy) ศึกษาร่างกาย ถ้ามีการผ่าตัดขึ้นมาถ้ากรรมการอ้างว่าถ้าไม่กำหนดอันนี้ก็คงจะทำให้เกิดการอ้างของนักศึกษาว่าจะไม่เข้าทำแล็บ ไม่เข้าทำห้องปฏิบัติการได้ แต่ผมต้องเรียนว่าวิชาที่พูดถึงนี้เป็นวิชาเฉพาะ ซึ่งถ้าเกิดนักศึกษาไม่สามารถที่จะเข้าไปหาความรู้หรือเข้าไปศึกษาภาคปฏิบัติอย่างจริงจังแล้ว ผมเชื่อเหลือเกินว่าไม่มีใครสอบผ่านจะไปเก่ง จะไปนั่งเทียน จะไปท่องอย่างไรทำไม่ได้หรอกครับ ขนาดเข้าห้องปฏิบัติการทำกัน พอมีการศึกษามีการทดสอบกันที่ยังตกกันระนาว เพราะฉะนั้นผมคิดว่าน่าจะกำหนดว่าเป็นเฉพาะของรายวิชา เป็นเฉพาะในเรื่องของภาควิชา นั้น ๆ ซึ่งจะเป็นการออกระเบียบนอกจากกำหนดในวิชาการเรียนทฤษฎีต่างหาก และถ้าคนที่มาเรียนแล้วก็คงต้องหวังสอบผ่านเพื่อเป็นอนาคตของคุณพ่อคุณแม่ เพราะฉะนั้นคงไม่มีใครมาอ้างว่าถ้ามีอันนี้แล้วจะไม่สามารถเข้าเรียนได้ ผมยังคิดว่านอกจากนี้ยังมีมาตราอีกมาตราหนึ่งซึ่งขออนุญาตก้าวล่วงไปถึงมาตรา ๑๘ วรรคสอง ซึ่งลักษณะคล้าย ๆ กันคือวางระเบียบและออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และอาจมอบให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยวางระเบียบและออกข้อบังคับสำหรับส่วนราชการนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้ ซึ่งอันนี้ก็อาจจะพออนุโลมได้บ้างเป็นลักษณะว่าอาจจะว่าคุณต้องมาห้องปฏิบัติเท่านั้นเท่านั้นไม่อย่างนั้นก็คงไม่สามารถที่จะสอบผ่านในวิชานั้น ความเห็นผมจึงคิดว่าถ้าเป็นไปได้เพื่อรักษาทั้งหมดของมหาวิทยาลัยรามคำแหงไว้ว่า เขาเคยเป็นมหาวิทยาลัยซึ่งเปิดรับตลอดเวลาถ้าเป็นไปได้ในกรณีการในส่วนของวรรคสองนั้นจะเป็นไปได้ไหมครับ

ขออนุโลมว่าไม่ต้องเขียนในส่วนนี้คือ ให้เป็นตามร่างฯ เดิมของรัฐบาลที่เสนอไป ส่วนการศึกษาในวิชาเฉพาะนั้นก็ เป็นกรณีแต่ละภาควิชา แต่ละคณะ ซึ่งคงจะได้ ดำเนินการในส่วนของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ ไป และอีกอย่างหนึ่งก็คือว่าเป็นเอกลักษณ์ ของมหาวิทยาลัยซึ่งก็มีอยู่ ๒ มหาวิทยาลัยในเรื่องของมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพราะฉะนั้นอยากจะให้เปิดกว้างไว้ก่อน ก็ ขอแสดงความคิดเห็นและก็นำเรียนปรึกษาท่านประธานผ่านไปยังกรรมการด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานชี้แจงครับ

นายจรศักดิ์ ศรีสวัสดิ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม นายจรศักดิ์ ศรีสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด พรรคความหวังใหม่ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ตามที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้มีการถกเถียงกันเกี่ยวกับมาตรา ๗ ในส่วนที่กรรมการได้เพิ่มเติม คือ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัยกำหนดการเข้าชั้นเรียนตาม ความจำเป็นบางลักษณะวิชาที่ได้นั้น มีการพูดกันมากนะครับ แม้แต่ในกรรมการเอง ก็ได้มีการพูดคุยกันหาข้อสรุปหลายครั้ง เหตุผลที่คณะกรรมการได้บัญญัติเข้ามา ก็เนื่องจากว่ามีท่านกรรมการบางท่านให้ความคิดว่า ขณะนี้เราใช้รัฐธรรมนูญใหม่ อาจจะมึนงงศึกษาหัวหมอบอกว่า เมื่อเป็นมหาวิทยาลัยเปิดแล้วทำไมจะต้องมาเช็คเวลา เขากลับตัวนี้ก็เลยมีมติกันว่าน่าจะมีการเขียนกำกับเอาไว้ เมื่อเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร เสียงส่วนใหญ่ของท่านสมาชิกเห็นว่าไม่น่าจะเอาไว้ ทางกรรมการก็ได้พิจารณากัน แล้วครับ เพื่อความเหมาะสมก็ขอตัดออกได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ครับ เมื่อกรรมาธิการได้ตัดออกแล้ว ท่านอาจารย์เจริญ
มีอะไรชี้แจง เชิญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม เจริญ คันธวงศ์ ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธานคณะกรรมาธิการพิจารณาร่าง พ.ร.บ.
มหาวิทยาลัยรามคำแหงนี้ได้ชี้แจงไปแล้ว กระผมก็ขอฝากข้อสังเกตไว้เพื่อเป็น
ประวัติศาสตร์ว่าความรู้สึกของผมนั้นเป็นอย่างไรบ้าง ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า
ผมนี้ก็เป็นนักศึกษาและเป็นนักบริหารมหาวิทยาลัยกรุงเทพมาก่อน และเป็นคนที่
ที่ศึกษาในเรื่องนี้มาโดยเฉพาะ โดยหลักนั้นก็ถือว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น
มีลักษณะพิเศษอย่างมากในโลกนี้ซึ่ง เป็นสิ่งที่ดี ผลิตภัณฑ์ออกไปสู่ตลาดเป็นที่
ชื่นชอบทุกฝ่าย ทุกสาขา เป็นที่ยอมรับว่ามีคุณภาพสูง แต่ว่าโดยลักษณะการบริหาร
ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงนี้ก็ถือว่าเป็นมหาวิทยาลัยแบบตลาดวิชา ผู้ที่มาศึกษานั้น
ไม่จำเป็นต้องมาเข้าชั้นเรียน อันนั้นก็ เป็นสิ่งที่รู้กันทั่ว ๆ ไป

(นายชัย ชิดชอบ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ผมประท้วง
ท่านประธานสักนิดหนึ่งครับ ข้อสังเกตข้อพิจารณาเสร็จแล้วนะครับ ขอบพระทานอภัย
ท่านกรรมาธิการ ท่านดอกเตอร์ครับ คือพิจารณากฎหมายจบแล้ว ข้อสังเกต
ค่อยพิจารณาทีหลังครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คือท่านชัยครับ ผมไม่ได้ผิดข้อบังคับ เมื่อกรรมาธิการจะชี้แจง
ผมก็ให้ชี้แจง เชิญกรรมาธิการชี้แจงต่อได้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ กระผม
ขอความกรุณาผมประท้วงท่านประธานนิดหนึ่งก็ เนื่องจากว่าข้อสังเกตต้องไป
อยู่ท้ายร่างพระราชบัญญัติครับ ผมฟังไม่เข้าใจผมไม่ฟังท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเรียนท่านชัยเพื่อความเข้าใจคือที่ท่านขอชี้แจงเพื่อบันทึกไว้

เป็นหลักฐานเท่านั้นเอง ไม่ใช่อ้างอิงที่จะต้องพิจารณากัน เชิญท่าน
กรรมการพิจารณาเถิดครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรรมการ) : ที่นี้โดยหลักก็คือว่า
เมื่อสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากแทบจะทุกพรรคจำนวนมากที่ไม่เห็นด้วยที่จะไป
พรรคสองลงไปที่ว่า สภามหาวิทยาลัยอาจจะออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
กำหนดการเข้าชั้นเรียนตามความจำเป็นของบางลักษณะวิชาก็ได้ ก็เมื่อสมาชิก
จำนวนมากไม่เห็นด้วย กรรมการก็คิดว่าจะตัดออกก็ได้ไม่ขัดข้อง แต่ปัญหา
ก็คือว่ากลัวว่าจะมีผลตามมา ก็อยากจะฝากไว้ว่า ต่อไปจะเป็นอย่างไร
โดยเฉพะอย่างยิ่งคณะวิศวกรรมศาสตร์และแพทยศาสตร์นั้นต่อไปจะต้อง
มีสมาคมวิชาชีพเข้ามารับรอง แล้วการรับรองนั้นเขาอาจจะมองถึงว่า
การกำหนดเข้าชั้นเรียน สัดส่วนของจำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษานั้นเป็น
อย่างไรบ้าง ถ้าหากว่าไม่ชัดเจน สมาคมวิชาชีพนี้อาจจะไม่รับรอง แต่ถ้าตัด
พรรคสองออกแล้วก็จะอาจจะทำให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยนั้นไม่อาจจะกำหนดการ
เข้าชั้นเรียนได้ เพราะว่าหากไปยื่นกำหนดการเข้าชั้นเรียนเพื่อจะให้
สมาคมวิชาชีพรับรองแล้ว ผู้บริหารก็อาจจะผิดกฎหมายนี้ ฉะนั้นเรื่องนี้
ผมก็ขอฝากว่าผู้บริหารนั้นจะต้องหาทางแก้ไขปัญหานี้เพื่อว่าให้กฎหมายนี้ผ่านไปได้
แล้วก็รักษาเอกลักษณ์ของความเป็นมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อไป แต่ว่า
ผมก็เกรงว่าปัญหาต่อไปนั้นคงจะตามมายาว อันนี้ก็ขอฝากไว้สำหรับลูกพ่อขุนฯ
ทั้งหลายแล้วก็ผู้บริหารทั้งหลายได้โปรดหาทางแก้ไขต่อไป ผมขอฝากไว้
เท่านั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ครับ เมื่อกรรมการได้ตัดออกก็เป็นไปตามร่างฯ เดิมนะครับ
ต่อไปเป็นการพิจารณามาตรา ๘ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวิฑูร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมขอ
อนุญาตเพราะว่าความเห็นอาจจะต้องขออนุญาตฯ ให้เพิ่มเติมชนิดหนึ่งได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : หมอวิชัยครับ คืออย่างนี้เมื่อกรรมการเพิ่มมาที่ประชุม

ที่อภิปรายไปส่วนใหญเห็นว่าจะไม่ควรรจะเพิ่ม กรรมวิธีการยอมแล้ว ก็ถือว่า
เป็นไปตามร่างฯ เดิมที่สภารับรองแล้วก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร ผมขอว่า
เพื่อให้การพิจารณาได้สืบหน้าต่อไป ก็ขอยุติมาตรา ๗ เท่านั้นละครับ ต่อไป
เป็นมาตรา ๘ ครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๘ และมาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๒ การดำเนินการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗
มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : หมอวิชัย เชิญมาตรา ๑๘ ครับ

นายวิชัย ชัยจิตตวิมล (อุตรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์วิชัย ชัยจิตตวิมล ความหวังใหม่ อุตรธานี
กระผมเรียนถามเพราะว่าเมื่อทีนี้จะพูดเรื่องมาตรา ๗ นิดหนึ่ง แล้วก็ท่านประธาน
ขอให้ผ่านไป ขออนุญาตจะพูดอภิปรายในมาตรา ๑๘ ซึ่งเกี่ยวข้องกับมาตรา ๗
อยากจะเรียนถามกรรมาธิการดังนี้ครับ เมื่อท่านได้ตัดมาตรา ๗ วรรคสอง
ออกไปแล้วนี้ ท่านไปยกคณะวิศวกรรมศาสตร์ แนนอนครับ สาขาสายวิทยาศาสตร์
ประยุกต์ทั้งหมดคงไม่ใช่หมายถึง ๒ สาขาวิชาเท่านั้น อาจจะมีคณะพยาบาลศาสตร์
คณะสถาปัตยกรรม หรือคณะอื่น ๆ อีกในอนาคต ซึ่งเรียนได้ว่าการเรียนใน
ห้องเรียนนั้นอาจจะจำเป็นในบางลักษณะสาขาวิชาอยู่ กระผมอยากเรียนว่า
ท่านจะใช้ข้อบังคับใน (๒) มาตรา ๑๘ ไขใหม่ ในการที่จะเข้าไปแก้ไขในมาตรา ๗
ถูกต้องไหมครับ คือให้แต่ละภาควิชาที่ออกข้อบังคับเองอะไรเอง ขออนุญาต
ท่านประธานครับ เพราะว่าบังเอิญท่านไม่ให้ผมอภิปรายในมาตรา ๗ ผมอยาก
เรียนถามไว้เพราะว่าจะ เป็นประโยชน์สำหรับมหาวิทยาลัยเองในอนาคตต่อไป
เราไม่ได้เรียนเฉพาะสายศิลปศาสตร์ สังคมศาสตร์อย่างเดียวแล้ว มหาวิทยาลัย
รามคำแหงนั้นต่อไปจะเป็นมหาวิทยาลัยที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทยก็ว่าได้
จะมีนักศึกษามากที่สุด จะมีผู้เข้าเรียนมากที่สุดและผู้จบการศึกษามากที่สุดด้วย
ถ้าท่านไม่สามารถที่จะมีข้อบังคับหรือกฎ ระเบียบ ที่มีนกลงไปแล้วนี้ คือยังไปพลิก

จากเรื่องของร่าง พ.ร.บ. เองก็ตามออกไป สามารถจะพลิกแพลงได้หลายแนวแล้ว
 ผมคิดว่าในอนาคตอาจจะเกิดข้อถกเถียงกันได้ และอยากให้กรรมการ
 ได้ชี้แจงว่าตกลงท่านจะใช้อาศัยตามมาตรา ๑๘ ไขใหม่ ในการที่จะให้
 แต่ละคณะวิชานั้นออกเป็นข้อบังคับ ออกเป็นข้อกำหนด ให้แต่ละสาขาวิชานั้น
 หรือภาควิชา นั้นสามารถที่จะออกเป็นบทบัญญัติของตัวเองหรือข้อบังคับตัวเอง
 ออกมาใช้ เช่น กำหนดให้เข้าห้องเรียนกี่ชั่วโมงถึงจะจบได้ ไม่ได้เรียนทาง
 ไปรษณีย์อย่างเดียวกันที่จะได้ บางสาขาวิชานั้นต้องใช้ห้องปฏิบัติการ ต้องใช้
 การรวมกลุ่ม ต้องใช้การฝึกปฏิบัติจริง อยากจะถามกรรมการไว้ ขอบพระคุณครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ความจริงไม่เกี่ยวกับที่มีการแก้ไข แต่ท่านดอกเตอร์ลลิตาจะตอบ
 ในฐานะกรรมการ เชิญครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรรมการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ดิฉัน ลลิตา ฤกษ์สำราญ ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ในฐานะ
 กรรมการ แล้วก็ในฐานะที่อดีตเคยเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง
 อยากจะขอเรียนชี้แจงเพื่อความเข้าใจของทุก ๆ ท่านว่า ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัย
 ได้กำหนดเอาไว้ในมาตรา ๑๘ (๒) ที่ว่า การวางระเบียบ การออกข้อบังคับ
 ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้นั้น แล้วก็ท่านคุณหมอวิชัยก็ตามว่าจะไปเกี่ยวพันกับ
 มาตรา ๗ ในเรื่องของการที่เราตัดข้อความที่ว่า สภามหาวิทยาลัยอาจจะ
 ออกข้อบังคับในเรื่องการกำหนดเข้าชั้นเรียนตามความจำเป็นได้นั้นจะเกี่ยวพัน
 กันหรือไม่ ดิฉันอยากจะเรียนว่า กรณีที่ถ้าพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย
 ไม่ได้กำหนดเอาไว้ อย่างวันนี้เราได้ตัดวรรคสองของมาตรา ๗ ออกไปแล้ว
 เพราะฉะนั้นในมาตรา ๑๘ สภามหาวิทยาลัยก็ไม่มีอำนาจที่จะออกข้อบังคับ
 เกี่ยวกับการที่จะให้นักศึกษาเข้าชั้นเรียนว่าจะต้องเข้ากี่ชั่วโมงได้ แต่ดิฉันอยากจะ
 เรียนแนวทางปฏิบัติที่ผ่านมานั้นก็คือว่า อาจารย์ของแต่ละกระบวนวิชาจะเป็น
 ผู้ที่กำหนดเองว่า ต้องมาเรียนต้องมาเข้ากี่ชั่วโมงแล้วก็เช็คกันเอง ซึ่งอันนี้
 มีอยู่ในบางวิชา ก็ถือว่าไม่ผิดเพราะว่าทางมหาวิทยาลัยไม่ได้ออกข้อบังคับ
 ไม่ได้ออกระเบียบ ก็ไม่ขัดกับพระราชบัญญัติ แต่กรณีอย่างนี้ก็คือปัญหาที่เราได้
 ย้อนไปถึงมาตรา ๗ ว่าเรากลัวว่าจะมีนักศึกษาซึ่งหนีบยกประเด็นนี้มา

๑๗

สพ ๙/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

สุทธิกานต์ ๗/๓

ทางกรรมวิธีการจึงได้ขอเพิ่มวรรคสองเข้าไป แต่เมื่อสมาชิกของสภาส่วนใหญ่
เห็นว่าไม่จำเป็น อาจจะเป็นการกำหนดของอาจารย์แต่ละกระบวนวิชาได้
ก็ไม่มีปัญหาอะไร เป็นเรื่องของการปฏิบัติแต่เพียงอย่างเดียว ขอบคุณค่ะ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านเลขาธิการฯ เชิญต่อครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข
 มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข
 มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : คุณหมอเปรมศักดิ์ เชิญครับ

นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม เปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น
 พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๔๐ ที่คณะกรรมการธิการได้แก้ไข
 ซึ่งผมขออนุญาตอ่านว่า มาตรา ๔๐ ให้มีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็น
 นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี คณบดี
 ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชาและหัวหน้าส่วนราชการที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นที่มีฐานะ
 เทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ตามวิธีการที่กำหนดโดยข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
 ทั้งนี้ การสรรหาต้องไม่ใช้วิธีการเลือกตั้ง นี่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นมาพรรคท้าย
 ซึ่งถ้าหากว่าเราพิจารณาในเจตนารมณ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ได้มีการ
 สถาปนาจนบัดนี้เป็นมหาวิทยาลัยของประชาชนและผลิตบัณฑิตชั้นนำออกสู่สังคม
 อย่างมากมาย วันนี้นายอรุณ บุติธรรม นายกองค่านักศึกษามหาวิทยาลัย
 รามคำแหงก็ได้มีหนังสือด่วนมาถึง ขพพช. ซึ่งชัย มงคลธรรม ประธานวิป (Whip)
 ฝ่ายค้านฯ เพื่อขอให้ได้มีการพิจารณาข้อนี้ด้วยว่าอยากจะให้พิจารณาให้รอบคอบ
 เนื่องจากมาตรา ๔๐ พรรคท้าย เมื่อได้บัญญัติแล้วจะเป็นการขัดต่อหลักสิทธิ
 เสรีภาพ และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ โดยไม่ผ่านกระบวนการ
 เลือกตั้งของประชากรชาวรามคำแหงทั้ง ๓ สาย ซึ่งดูไปแล้วก็น่าจะมีเหตุผลครับ
 กระผมเองในฐานะที่เคยเป็นผู้นำนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นก็มีการสรรหา
 อธิการบดี โดยมีนักศึกษาเข้าไปมีส่วนในการที่จะหยั่งเสียงด้วย ในมหาวิทยาลัย
 รามคำแหงนั้นได้ปฏิบัติกันมาจนถึงท่านอธิการบดีคนปัจจุบัน ซึ่งถ้าจะว่าไปแล้ว
 หลายคนอาจจะมองในมิติเดียวก็คือมิติว่ามีความวุ่นวาย มีลักษณะเหมือนกับ

การเมืองภายนอก ซึ่งจะเป็นแบบอย่างไม่ดีต่อไปภายภาคหน้า บางคนก็ถึงกับ
อ้างว่าขัดต่อหลักทางการบริหารด้านวิชาการ ซึ่งถ้าหากว่าเรามองไปแล้ว
ถ้าจะมองในประเด็นนั้นก็อาจจะเป็นการมองอย่างคนใจแคบเกินไป เพราะว่า
มหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นได้มีการเปิดการเรียนการสอนเน้นหนักในด้าน
วิชาที่ว่าด้วยการเมือง การปกครอง และถือได้ว่าในช่วงระยะหลัง ๆ นั้น
มหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้มีส่วนในการที่ผลักดันเรื่องราวที่เป็นประวัติศาสตร์
ทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยมากมายหลายเรื่อง ช่วงท้ายสุดไม่ว่าจะเป็น
ในเรื่องของกรณีพฤษภาทมิฬ หรือว่าการผลักดันรัฐธรรมนูญมาตราต่าง ๆ ที่เป็น
ฉบับประชาชนก็มีส่วนร่วมอยู่ไม่น้อย ก็ด้วยบรรยากาศที่เขาได้มาซึ่งการเลือกตั้ง
ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารในระดับใดก็ตาม ที่ทำให้เกิดลักษณะของบรรยากาศ
ประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราได้พิจารณาดูในเงื่อนไขที่บัญญัติว่า
การสรรหาต้องไม่ใช้วิธีการเลือกตั้งนั้นน่าจะขัดต่อเจตนารมณ์ของประชกร
ชาวมหาวิทยาลัย ซึ่งผมเรียนว่าในเมื่อเป็นบ้านที่เขาได้อาศัยอยู่ และก็เป็นสิ่งที่
เขามีความผูกพันกันมา หากจะไปห้ามเช่นนี้แล้วคาดหวังว่าจะดีขึ้น ผมเรียนว่า
ประชกรที่นั่นคงจะไม่ให้การยอมรับวิธีการเพิ่มในลักษณะนี้ ซึ่งเป็นการตัดสิทธิ
ของเขาไป ท่านประธานที่เคารพครับ ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยใดก็ตาม มีตำนาน
มีความเป็นมา มีวิธีการซึ่งเป็นเอกลักษณ์โดยเฉพา จะให้เหมือนกันเป็นไปไม่ได้ครับ
มหาวิทยาลัยหลัง ๆ มานั้น ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชก็มีวิธีการ
อย่างหนึ่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีก็มีวิธีการอย่างหนึ่ง ซึ่งจะให้เหมือนกัน
คงเป็นไปไม่ได้ และจะยึดว่ามาตรฐานใดเป็นการทำให้วิชาการเข้มแข็งขึ้นก็ไม่ใช่
เพราะมาตรฐานวิชาการของมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นก็ถือได้ว่าไม่อายุใคร
ในระดับโลก สามารถจะผลิตบุคลากรไปได้ทุกระดับอย่างมีคุณภาพ เพราะฉะนั้น
ตรงนี้ผมเรียนว่าคงจะต้องดำรงอยู่ในลักษณะเดิม ก็คือตัดวรรคนี้ออกเสีย
เพราะการสรรหาโดยไม่ใช้วิธีการเลือกตั้งนั้นหากได้บัญญัติออกไปแล้ว ผมเรียนว่า
จะก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งอย่างมากมาย และผมขอเรียนว่าอยู่ในวิสัยที่
คณะกรรมการจะทำได้ เพราะไหน ๆ เราได้แก่พระราชบัญญัติให้ความสมบูรณ์
เพิ่มขึ้น ตรงนี้ถือว่าเป็นการสมบูรณ์ตามกระบวนการสรรหาอยู่แล้ว ไม่ควรจะไป
แก้ไขให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนขึ้น -----

ซึ่งแน่นอนครับ เมื่อกลับไปแล้วผมเรียนว่าเป็นชนวนของความยุ่งยากแน่นอน เพราะขณะนี้ใกล้จะมีการเลือกตั้งอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหงคนใหม่ ซึ่งจะอยู่ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ที่จะถึงนี้ หากเราได้ไปแตะในจุดนี้ในขณะนี้ ย่อมถูกมองได้ว่ามีส่วนในการเอื้ออำนวยให้แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ตามที่ได้มีกระแสภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่พูดกันมากถึงประเด็นนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันนี้ผมเรียนว่ามาตรานี้ถือว่าเป็นหัวใจครับ ในสัปดาห์ก่อนนั้น มาตรา ๗ เราได้พูดกันมาก ก็แสดงเจตนาออกมาแล้วว่าคณะกรรมการ เคารพในความเห็นของประชากรชาวมหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในรั้วมหาวิทยาลัยโดยตรง วันนี้เราพิจารณาหลัก ๆ มาตรา ๕๐ และต่อไปอาจจะ เป็นมาตรา ๕๖ ซึ่งจะมีผลอย่างมากต่อประชากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผมก็อยากจะฝากให้ตัดประเด็นนี้จะเป็นพระคุณอย่างยิ่งครับ ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านมนตรี ด้านไพบูลย์ ครับ

นายมนตรี ด้านไพบูลย์ (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม มন্ত্রী ด้านไพบูลย์ จากจังหวัดลำพูน พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ในส่วนของมาตรา ๕๐ นี้ ในทุกมหาวิทยาลัยก็ได้มีการบัญญัติในเรื่องของการสรรหา กระบวนการการสรรหาเป็นเรื่องของโครงสร้างของบุคลากรที่จะมีโอกาสเข้าไปสรรหาผู้บริหาร เพราะฉะนั้นในโครงสร้างตัวนี้อาจจะมีความแตกต่างกันบ้างกับมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพราะมหาวิทยาลัยรามคำแหงในอดีตนั้นก็จะมีบทบาทของนักศึกษา เข้ามามีบทบาทในการที่จะให้สิทธิให้เสียง แต่ว่ากระบวนการที่ผ่านมาจะเป็นลักษณะของการเลือกตั้ง ที่มีการสรรหาของ แต่ละสถาบันการศึกษาก็จะต้องมีจุดยึดโยงว่าเราต้องการบรรยากาศอย่างไร ผมเคยได้แล้ว เรื่องของบรรยากาศของการสรรหาในอดีตแล้วว่ามันเป็นโครงสร้างเมื่อเริ่มต้น ในขณะนั้นบรรยากาศของวิชาการ บรรยากาศทางการเมืองที่มีการเกรงว่าจะมีการใช้อำนาจทางการเมืองเข้าไปชี้นำหรือครอบงำ หรือจัดส่งอธิการบดี ผู้บริหารเข้าไปสู่ในรั้วมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นกระบวนการการแก้ไขในขณะนั้นก็จึงจำเป็นต้องใช้สิทธิให้เสียงของนักศึกษา เข้ามามีบทบาทในการถ่วงดุลเพื่อจะไม่ให้กำลังหรืออิทธิพลภายนอกเข้าไปมีบทบาทในมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามในแง่ของการศึกษาเราต้องยอมรับว่าความเป็นวิชาการ ความเป็นเลิศทางวิชาการ คุณภาพการศึกษา สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จะต้องมาจากบรรยากาศของแวดวงของ

อุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพราะฉะนั้นในมาตรฐานนี้ ถ้ามีการตัดตรงนี้ ออกไป ผมคิดว่าในทรรศนะแล้วก็คงไม่น่าขัดข้องอะไร แต่ว่าอำนาจนี้คงจะต้องส่งให้เป็นอำนาจของทางสภามหาวิทยาลัยที่จะมีการออกกฎ ระเบียบมา รองรับว่าวิธีคิดในปัจจุบันเราควรจะต้องคิดอย่างไรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เราอยากให้ผู้ที่จะต้องมาเรียน มาใฝ่รู้ มาศึกษาหาความรู้นั้นควรจะต้อง เป็นคนที่ศึกษาหาความรู้จริง ๆ เพื่อจะออกไปเป็นบัณฑิตที่รับใช้สังคม แต่ผม ไม่อยากเห็นบรรยากาศของการที่ถ้าสมมติว่ารามคำแหง เป็นมหาวิทยาลัยเปิด ถ้าคนหนึ่งจะมีโอกาสยื่นยาว แล้วก็ถ้าเรียนไม่จบก็เลิกไปแล้วก็มาเข้าใหม่ แล้วก็ครองอยู่ตรงนั้น อันนี้คือบรรยากาศของการที่จะเป็นปัญหาของการใช้ โครงสร้างบางโครงสร้างที่อาจจะทำให้เป็นปัญหาต่อกระบวนการในการนำเสนอ สร้างความรุ่งเรือง และผมไม่อยากให้บรรยากาศอย่างนั้นเป็นบรรยากาศ แบบการเมืองที่อื่น แต่ผมอยากจะให้บรรยากาศของความเป็นวิชาการนั้น ควรจะเป็นเรื่องที่น่าวิชาการ นักจัดการการศึกษาจะต้องตระหนักว่าเรื่องนี้ เป็นเรื่องของบ้านเมือง เรื่องนี้เป็นเรื่องของความรับผิดชอบ สภาจะต้อง ใช้หลักในการบริหารบ้านเมืองอย่างถูกหลักการ และบัดนี้มาถึงจุดนี้แล้ว ผมเองจะไม่ขัดข้องในการตัดในข้อความนี้ แต่ผมอยากจะทำภาระนี้ให้กับ ทางรัฐบาล ท่านรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย และก็มอบภาระนี้ให้กับ สภามหาวิทยาลัยว่าเขาควรจะต้องมีบทบาทอย่างไรในการที่จะกำหนด ความเลิศทางวิชาการ และแก้บรรยากาศของการได้มาของผู้บริหารในแต่ละ ขั้นตอนเสียให้มีบรรยากาศที่เกิดการยอมรับ สิ่งเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อ บ้านเมือง และผมคิดว่าการเป็นนักศึกษาที่จะทำกิจกรรมอะไรต่าง ๆ นั้น เป็นสิ่งที่ดี เป็นประโยชน์ แต่ผมคิดว่าเมื่อเป็นนักศึกษา สิ่งที่สำคัญของหน้าที่ ของการเป็นนักศึกษาคือการเข้ามาใฝ่รู้ใฝ่เรียนและทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ต่อตนเองและต่อสังคมในระดับหนึ่ง แต่ไม่ควรจะไปเกี่ยวข้องกับหรือว่ามีกลุ่มคนที่ ไปนำการจัดการการศึกษาไปครอบงำสิ่งอื่น ๆ เข้ามา อันนี้คือสิ่งที่ผมไม่อยากให้เห็น

เพราะว่าสิ่งที่ผมได้เคยบริหารมานั้น ผมได้รับทราบว่ามีอยู่ในระดับหนึ่ง แต่ไม่ใช่เป็นของทุก ๆ คน ไม่ใช่ว่าจะเป็นเรื่องทำให้เกิดบรรยากาศที่เสียหายว่าคนนั้นคนนี้ แต่ผมคิดว่าหลักการตรงนี้ควรจะต้องเป็นหลักการสากลที่ถูกต้อง และเราควรจะต้องกล้ารับผิดชอบในฐานะของสภาว่า สิ่งเหล่านี้จะต้องส่งภาระให้กับรัฐมนตรีว่าการทบวง และทางสภามหาวิทยาลัยว่าจะต้องมีความเข้มแข็งที่จะสร้างบรรยากาศของมหาวิทยาลัยให้มีความเป็นเลิศในอนาคตให้ได้ อันนี้คือสิ่งที่คิดว่ามาตรา ๔๐ ก็น่าจะผ่านไปได้ โดยที่จะต้องรับผิดชอบต่อสิ่งเหล่านี้ด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน ร้อยโท กุเทพ ครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าร่างฯ เดิมของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีความหมาย มีข้อความที่มีข้อจำกัดอยู่ในระดับหนึ่งแล้ว เพราะว่ามีข้อความว่า ทั้งนี้ ตามวิธีการที่กำหนดโดยข้อบังคับของมหาวิทยาลัย กระผมเห็นที่เคียวครับว่ากรรมาธิการได้เพิ่มข้อความ ทั้งนี้ การสรรหาต้องไม่ใช่วิธีการเลือกตั้ง นั้นมีเหตุผลในระดับหนึ่ง เพราะบังเอิญตำแหน่งต่าง ๆ ในมาตรา ๔๐ มีหลายตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชาและหัวหน้าส่วนราชการ ซึ่งเท่าที่ผมในฐานะที่เป็นศิษย์เก่าคนหนึ่งของมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ติดตามในเรื่องการสรรหาบุคลากรเข้าดำรงตำแหน่งเหล่านี้ก็ไม่ได้เคยปรากฏว่าจะมีการไปเลือกตั้งในทุกตำแหน่งเหล่านี้อย่างกว้างขวาง แต่ที่เป็นปัญหาอยู่ก็คือจะมีตำแหน่งสำคัญอย่างอธิการบดีหรือคณบดี แต่ก็ เป็นเจตนาารมณ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีมาแต่ต้นและในยุคหนึ่ง ท่านประธานคงจำได้ว่าหลาย ๆ มหาวิทยาลัยก็พยายามจะเอาแบบนี้เหมือนกัน แต่ในมหาวิทยาลัยเปิด มหาวิทยาลัยที่นักศึกษาไม่ค่อยมีส่วนร่วมก็อาจจะไม่ค่อยได้ผลนักในเรื่องของการใช้ระบบประชาธิปไตยแบบนี้ แต่ผมคิดว่าเมื่อมหาวิทยาลัยรามคำแหงยังมีความประสงค์ที่จะใช้วิธีการแบบนี้คือการเลือกตั้งอยู่ กระผมก็คิดว่าถ้าเราเขียนไว้ตามร่างฯ เดิม คนที่จะออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัยนั้นก็ยังมีวิธีการที่จะใช้เลือกตั้งหรือไม่ใช้ก็ได้ อยู่ เพราะข้อความเดิมที่บอกว่า ทั้งนี้ ตามวิธีการที่กำหนดโดยข้อบังคับ

๒๓

สผ ๙/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

นักสสร ๑๐/๒

ของมหาวิทยาลัย เป็นการเปิดทางให้เขาอยู่แล้ว เราไม่ควรที่จะไปเขียนกรอบบังคับว่าทำอะไรก็ได้ ยกเว้นการเลือกตั้ง ผมคิดว่าน่าจะไม่เหมาะ เพราะข้อความเดิมตามร่างฯ เดิมนั้น ถ้ามหาวิทยาลัยในบรรยากาศหนึ่งเห็นว่าการเลือกตั้งตำแหน่งเหล่านั้นไม่เหมาะสม ข้อบังคับนั้นก็สามารถออกได้โดยมหาวิทยาลัยเพื่อไม่ให้มีการเลือกตั้งก็ได้ เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์ของคณะกรรมการผมเข้าใจครับว่าหลายท่านก็ไปดูสภาพปัจจุบัน ดูการหาเสียง ดูการใช้เงิน ดูการใช้อิทธิพลซึ่งปรากฏขึ้นจริง เป็นอยู่จริง แต่ต้องยอมรับว่านั่นคือลักษณะหนึ่งของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งมีมาแต่ต้น มีมาแต่เดิมและก็จะดูจะเป็นคุณสมบัติของเขาที่พิเศษ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมจึงค่อนข้างเห็นด้วยกับทางกรรมการ แต่ในขณะเดียวกันผมก็คิดว่าข้อความเดิมที่มีอยู่แล้วก็บรรลุเป้าหมายของคณะกรรมการในระดับหนึ่งอยู่แล้วและก็ได้เป้าประสงค์ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยที่ต้องการให้คงร่างฯ เดิมอยู่ ผมกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังกรรมการครับ ว่าถ้าเราจะตัดข้อความที่ท่านเพิ่มขึ้นมา เอาตามร่างฯ เดิมนั้นน่าจะสมประสงค์ทั้ง ๒ ฝ่ายอยู่แล้วครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิพนธ์

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๔๐ นี้ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าอันที่จริงแล้วถ้าจะว่าไปนะครับ ข้อบังคับว่าด้วยการสรรหาอธิการบดีนี้ ถ้าจำไม่ผิดในขณะนั้นพวกกระผม สมัยกระผมเป็นคนกร่างข้อบังคับที่ว่าด้วยให้มีการเลือกตั้งขึ้นมา ในสมัยที่กระผมเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผมกราบเรียนท่านประธานว่าระยะเวลาผ่านพ้นมาประมาณ ๒๐ ปี เรายืนยันได้ว่าสิ่งเหล่านั้นไม่ใช่เป็นสิ่งที่เสียหายต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหงครับ-----

ผมไม่อยากจะเอาปรากฏการณ์ของบุคคลบางคนทีไปกระทำแล้วบอกว่า การเลือกตั้งมันเสียหาย ถ้าพูดไปแล้วการเลือกตั้งเป็นหลักการที่ดี ในระบอบประชาธิปไตย เป็นหลักการที่จะสอนให้คนได้รับผิชอบในสังคม ของตัวเอง ในขณะนั้นผมเป็นนักศึกษาเราจึงมองกันว่าทำอย่างไร จะให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการที่จะมีการมีส่วนกำหนดผู้บริหาร ไม่ใช่ว่านักจะเอาใครมาบริหารก็ได้ เราบอกว่าถ้าอย่างนี้เราเปิดโอกาสให้คนทุกส่วน ทุกฝ่ายในมหาวิทยาลัยรามคำแหงในขณะนั้น ไม่ว่าจะป็นนักการภารโรงก็ดี เราถือว่าบุคคลเหล่านี้ก็ควรจะมีสิทธิ เพราะว่า เขาได้รับผลกระทบจาก ผู้บริหารเหมือนกัน ที่มาของการแบ่งเป็น ๓ สาย ก็คือสายอาจารย์ สายนักวิชาการและสายนักศึกษา แล้วเอาคะแนนใน ๓ ส่วนนี้มาเฉลี่ย ใครได้มากก็เอาคนนั้นเป็นอธิการบดีไป ผมไม่เห็นว่าจะเสียหายอะไร มันกลับ เป็นการดีให้นักศึกษาได้รู้จักเรียนรู้วิธีการเลือกตั้ง ไม่มีที่ไหนสอนกันอย่างนั้น ก็ให้สอนกันตรงนี้ เขาอยู่ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ๕ ปี เขาอาจจะเจอเลือกตั้ง ๒ ครั้ง ผมคิดว่าเราได้ใช้กันมาไม่เคยมีข้อครหา แต่ว่ามีบางครั้ง บางคนผมไม่อยากจะพูดเพราะจะกระทบกระเทือนกัน อยากได้ตำแหน่ง อยากได้เป็นผู้บริหาร เมื่อความอยากได้มีมากขึ้น ๆ ทำทุกวิธีการที่จะให้ได้มาซึ่งตำแหน่งก็ยอมทำในสิ่งที่ไม่ควรทำนำวิธีการต่าง ๆ มาใช้กัน เอานักศึกษาไปเลี้ยงก็ต้องยอม อันนั้นผมคิดว่าอย่าไปโทษว่าระบบการเลือกตั้งไม่ดี นั้นบุคคลไม่ดี บางคนอยากได้ตำแหน่งเกินไป เราต้องแยกการอยากได้ ตำแหน่งกับวิธีการ หลักการเอาไว้ อย่าเอาตัวบุคคลมาเป็นบรรทัดฐาน ผมคิดว่า สิ่งที่เขาสร้างเอาไว้ ๒๐ กว่าปีนั้นเป็นสิ่งที่ดีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมคิดว่า การที่ท่านไปเพิ่มเติมเข้ามาตรงนี้จะทำลายหลักการที่ดีในระบอบประชาธิปไตย ท่านไปบอกว่า ทั้งนี้ การสรรหาต้องไม่ใช้วิธีการเลือกตั้ง จะทำให้มองว่า คณะกรรมการหรือว่าสภาแห่งนี้มองว่าการเลือกตั้งเป็นสิ่งที่ไม่ดี ตรงนี้ ต้องแยกประเด็นกันให้ชัดเจนนะครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสิ่งที่ ท่านกรรมาธิการเพิ่มเติม เข้ามานั้นน่าจะขัดกับหลักการที่ดีในระบอบประชาธิปไตย แล้วผมกราบเรียนกับท่านประธานได้ว่า ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นมีวิธีการ ที่ว่าเขาใช้กันมา ๒๐ กว่าปีแล้ว การเลือกตั้งนายกองค์การรามคำแหง การเลือกตั้งสภาองค์การนั้น มาบัดนี้สภานี้ครับไปเอาเรื่องการเลือกตั้ง มาใช้เป็นตัวอย่าง มหาวิทยาลัยรามคำแหงใช้มา ๒๐ ปี มาบัดนี้ที่มหาวิทยาลัย รามคำแหงนั้น เขาใช้การเลือกตั้งนายกฯ โดยตรง เขามีการเลือกตั้ง

โดยที่เราเรียกว่า เลือกพรรค ๑ เบอร์ เลือกตัวนายกฯ ๑ เบอร์ แล้วก็
มาเลือกผู้แทนสรรหาในแต่ละชั้นปีที่เราเรียกกันว่า ระบบด็องท์ (D'hondt)
มหาวิทยาลัยรามคำแหงใช้มา ๒๐ ปีแล้ว มาบัดนี้เราเพิ่งเอามาใช้กัน
ในประเทศไทยเราเพิ่งแก้ นั่นก็คือว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงเขานำระบบ
การเมืองประเทศไป ๒๐ ปีแล้ว มาวันนี้เราเพิ่งไปเอาตัวอย่างเขา
เพราะฉะนั้นผมว่าสิทธิเหล่านี้ที่น่าที่จะคงเอาไว้ ท่านกรรมาธิการไม่น่าที่จะ
ไปเพิ่มเติมบอกว่า ทั้งนี้การสรรหาขึ้นต้องไม่ใช้การเลือกตั้ง ผมคิดว่า
นี่คือการทำลายระบบที่ดั้งเดิมที่เราสร้างกันมาหลายสิบปีแล้วในมหาวิทยาลัย
รามคำแหง ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญอาจารย์อัษฎางค์ครับ

รองศาสตราจารย์อัษฎางค์ ปาณิกบุตร (กรรมาธิการ) :
เรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อัษฎางค์ ปาณิกบุตร กรรมาธิการ
อาจจะเรียนด้วยความเคารพต่อท่านผู้มีเกียรติซึ่งเป็นผู้อนุมัติร่างพระราชบัญญัติ
ความจริงแล้วรู้สึกว่าการกรรมาธิการจะยอมตัดไปตั้งแต่คราวที่แล้ว แต่ว่าผมก็
อาจจะเรียนข้อเท็จจริงทั้งหมด เห็นอภิปรายกันไม่ค่อยตรง ทั้งชีวิตผมอยู่กับ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพราะฉะนั้นคนที่เข้าใจมหาวิทยาลัยรามคำแหงคืออยู่
ที่ไหนถ้าไม่ใช่คนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อคราวที่แล้วหลายท่านบอกว่า
เป็นลูกศิษย์ผมตั้งแต่แรก ในที่นี้จะมีประมาณ ๕๒ ท่าน จากทั้งหมด ๓๙๓ คน
ที่จบมหาวิทยาลัยรามคำแหงหรือกำลังเรียนอยู่ด้วย ผมอยากจะเรียน
ด้วยความเคารพว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นเป็นมหาวิทยาลัยแบบตลาดวิชา
เราเรียกว่า โอเพน แอดมิชชัน (Open admission) เปิดโอกาสให้คนจน
ได้เรียน ย่อมต้องมีกรอบพอสมควรที่จะทำให้การศึกษานั้นมีคุณภาพเพื่อให้
ตลาดยอมรับ แล้วเราก็ทำมาตลอด-----

มาตรา ๓ เพียงแต่เขียนไว้เป็นอนาคตครับ เป็นอนาคตของลูกหลาน ไม่ได้มี
 สิ่งใดเคลือบแฝง ผมฟังการอภิปรายคราวที่แล้วผมทราบว่ามีการล็อบบี้
 (Lobby) มีการเพจเข้ามา มีหลาย ๆ อย่าง ผมทราบดีครับว่าประชากร
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง ๒ แสนคน เป็นไซเลนซ์ มาจอร์ตี (Silent majority)
 อาจารย์อีก ๘๐๐ คนไม่ได้แสดงออกนะครับ ผมเอาพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป
 ที่ประชุมสภาอาจารย์ ข้าราชการเข้ามาซักถาม อธิบายอย่างละเอียด ถือว่า
 เป็นประชาพิจารณ์อย่างหนึ่ง ก็มาแก้ได้หลายอย่างตามที่เขาขอร้อง ขณะเดียวกัน
 เอาเข้าที่ประชุมคณบดี ที่ปรึกษาสภามหาวิทยาลัย และ อ.ก.ม. ซึ่งมีตัวแทน
 ข้าราชการทุกสายที่เลือกตั้งเข้ามา อธิบายอย่างละเอียดทุกคนยอมรับนะครับ
 แม้กระทั่งประเด็นนี้ ท่านที่เคารพครับ ถ้าเลือกตั้งนะครับถ้ามีการรณรงค์
 ดำรงจับนะครับ แต่มหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นไม่มีเลย ท่านพอใจหรือครับว่า
 ผู้บริหารนั้นใช้เงิน ๓ ล้านบาทเข้ามาเพื่อตำแหน่งอธิการบดี พอใจหรือครับ
 เห็นว่าไปเลี้ยงเด็กตามหอพักตอนกลางคืน ท่านพอใจหรือครับว่าในวันเลือกตั้งนั้น
 มีทั้งขนมจีน ผลไม้และน้ำดื่มไปวางให้กินตั้งแต่เช้าเลยครับ เพื่อให้ไปลงคะแนน
 มีอาจารย์ไปกำกับแต่ละซุ้มโดยไม่อายนักศึกษา การเลือกตั้งในมหาวิทยาลัย
 รามคำแหงนั้น เมื่อแรกเริ่มเป็นประชาธิปไตยครับ ผมทั้งชีวิตผมรู้
 ผมเป็นมาทุกตำแหน่งตั้งแต่ประธานสภาอาจารย์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและ
 มาจากการเลือกตั้งครับ คณบดี เว้นแต่ตำแหน่งอธิการบดี ผมไม่มีปัญหาที่จะไปสู้เขา
 รับรองได้ว่าในมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นมี ๒ ฝ่ายเท่านั้น ถ้าคุณไม่สังกัดฝ่าย
 คุณไม่มีวันชนะ และต้องใช้เงิน และเงินที่ได้ก็จากภายนอกครับ ไม่มีภายใน
 เพราะฉะนั้นในการบริหารมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ผ่านมา เหมือนรถยนต์
 วิ่ง ๒ สูบครึ่งจาก ๕ สูบ ผมขอยืนยัน เข้าไปดูเถอะครับ ที่บอกเป็นศิษย์ผม
 ช่วยไปดูที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงหน่อยครับ ท่านเป็นผู้มีเกียรติอยู่ที่นี้แล้ว
 ช่วยไปดูหน่อยว่ามีสนกปรกแค่ไหน ห้องเรียนบกพร่องอย่างไร แต่เรามีสตางค์
 แต่ทางใช้ไม่ได้ตรงประโยชน์ ปัญหาที่เราอภิปรายกันอยู่นั้น เกิดเพราะว่าเรานั้น
 ไปนึกถึงตัวบุคคล ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นอนาคตของมหาวิทยาลัยรามคำแหง
 เป็นอนาคตแห่งลูกหลานพวกเราทุกคนนะครับ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็น
 สิ่งเดียวให้โอกาส และเป็นมหาวิทยาลัยที่มีสิทธิเสรีภาพมากที่สุดในโลก ผมขอยืนยัน
 เป็นมหาวิทยาลัยที่หนังสือราคาถูกที่สุดในโลก พวกผมถ้าไปเขียนหนังสือข้างนอก
 จะได้ ๓๐,๐๐๐ บาท แต่เขียนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ ๒๐๐ บาทครับ
 มหาวิทยาลัยอื่นซื้อไปหมดแต่เราให้ เพราะเป็นวิทยาทาน ไปถามนักศึกษาได้ว่า

๒๓

สพ ๙/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

พินิกา ๑๒/๒

ชื่อผมเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียน ณ ที่นี้เลยว่าไม่ยากก็
จะมาตัดพ้อ หรือไม่อยากจะให้ตัดหรืออะไร แต่อยากจะบอกว่าข้อเท็จจริงจะทำให้
มหาวิทยาลัยรวมค่าแห่งนั้นแยกลงไปกว่าเดิม และจะต้องปิดตัวเองในที่สุด
คอยดูไปนะครับ ถ้าเรายังไม่มีการสกัดกั้นในสิ่งที่คิด ที่เรียกว่า เลือกตั้ง
แน่นอนครับ เขียนไว้เป็นข้อบังคับสภามหาวิทยาลัย ในมาตรา ๑๖ เราพยายาม
เปลี่ยนโครงสร้างสภามหาวิทยาลัยให้ดีขึ้นนะครับ เพราะฉะนั้นก็มีอย่างเดี๋ยวนี้อะ
ฝากความหวังไว้ที่นี้ว่าถ้าไม่ดี เขามาขอแก้ก็ขอความกรุณาเขาด้วย ผมอยากจะฝาก
ท่านทั้งหลายที่บอกว่าเคยเรียนกับผม เป็นลูกศิษย์ผมช่วยเอาใจใส่มหาวิทยาลัย
รวมค่าแห่งต่อไปด้วย เพราะผมเองอีก ๒ ปีปลดเกษียณแล้วนะครับ

ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรพรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุรพร ดนัยตั้งตระกูล พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดร้อยเอ็ด ความจริงตั้งใจจะพูดอยู่หลายมาตราตั้งแต่มาตรา ๗ มานั้นก็ถือว่ากรรมาธิการค่อนข้างจะใจกว้างในท้ายที่สุด มาตรานี้ก็ฟังท่านกรรมาธิการซึ่งเป็นอาจารย์จากมหาวิทยาลัยรามคำแหงท่านก็ได้รับที่จะตัด แต่เหตุผลที่ผมรับฟังนั้นผมต้องขออนุญาตแสดงความเห็นต่อที่ประชุมนี้ เนื่องจากมาตรา ๔๐ เป็นมาตราที่กำหนดวิธีการในการที่จะได้มาซึ่งผู้บริหารในระดับต่าง ๆ รวมทั้งคณะกรรมการของสภามหาวิทยาลัย ท่านประธานครับ การเลือกตั้งเป็นกระบวนการในการสรรหาอย่างหนึ่งซึ่งถ้าดูตามร่างฯ เดิมแล้ว ร่างฯ เดิมไม่ได้กำหนดว่าไม่ให้กระทำหรือให้กระทำ เพียงแต่กำหนดว่าวิธีการในการสรรหานั้นขึ้นอยู่กับกาหนดโดยข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ความหมายนี้ ท่านกฤษ เทพ ใสกระจำง ก็ได้อภิปรายไปครั้งหนึ่งแล้วว่า เจตนารมณ์ของกรรมาธิการที่จะไม่ใช้วิธีการเลือกตั้งนั้นก็มีความเป็นไปได้ในเนื้อหาของร่างฯ เดิมที่กำหนดไว้ ผมมองเห็นในประเด็นตรงนี้ว่าถ้าการคงไว้ที่ร่างฯ เดิม หมายถึงโอกาสในการที่ประชากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นจะได้แสดงความเห็นกัน เรามีวิธีการแห่งการทำให้ประชาพิจารณ์ เรามีวิธีการของประชามติ ถ้าหากว่าประชากรของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเห็นว่ากระบวนการการเลือกตั้งที่เกิดขึ้นมีวิธีการที่ไม่ชอบธรรม สกปรกหรือว่านำมาซึ่งผลได้ผลเสียที่ไม่ชอบด้วยหลักของการเลือกตั้ง ประชากรของมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นก็มีความโอกาสในการที่จะแสดงความเห็นในการสกัดกั้นนั้นด้วยตัวเองในวิธีการเลือกตั้ง หรือจะไปกำหนดไว้ในข้อบังคับของมหาวิทยาลัยก็ย่อมจะทำได้ ผมเองไม่อยากจะให้กรรมาธิการได้มองเห็นว่าการเขียนบัญญัติลงไปในกฎหมายที่จะบังคับไม่ให้ประชากรได้แสดงความเห็นในสิทธิอันพึงมีพึงได้ต่อสถาบันที่เขาได้อยู่กัน เป็นเรื่องที่น่าเศร้า ผมอยากจะให้กรรมาธิการได้พิจารณาในรูปแบบของอนาคตตามที่ท่านกรรมาธิการได้กรุณาชี้แจงว่าเป็นกฎหมายเพื่ออนาคต ผมไม่อยากจะใช้วิธีการไปกำหนดสิทธิจำกัดสิทธิเขาไว้โดยอาศัยเหตุของวิธีการเลือกตั้งที่สกปรก ในอนาคตผมเข้าใจว่าข้อบังคับที่จะตราขึ้นมาใหม่ตามกฎหมายใหม่ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นน่าจะมีเงื่อนไขบางส่วนในการที่จะทำให้การเลือกตั้งนั้น

๒๗

สผ ๙/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

กรุณา ๑๓/๒

เป็นโหมะ หรือว่าไม่ชอบได้ด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง แม้กระทั่งไม่สามารถ
จะใช้วิธีการเลือกตั้งเลยก็ยอมได้ แต่ทั้งนี้ผมเรียนว่าต้องขึ้นอยู่กับประชากร
ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นโดยตรง ผมต้องขอขอบคุณคณะกรรมการ
ที่ใจกว้างยอมตัด แต่ว่าอย่างไรก็ตามโดยเหตุผลนั้นผมไม่เห็นด้วยที่จะกำหนด
ให้ขัดต่อหลักการเพื่อจะไปแก้ปัญหา ผมเห็นว่าสิทธิอันพึงมีพึงได้นั้นควรจะต้อง
ถูกกำหนดโดยประชากรของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเอง ไม่ใช่จากกฎหมาย
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านดอกเตอร์ทิวา เชิญครับ

นายทิวา เงินยวง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม ทิวา เงินยวง พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ผมเองก็เป็น
ท่านหนึ่งที่ผ่านกระบวนการใช้ชีวิตทางราชการอยู่ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง
๒๐ กว่าปีเศษ อยากจะเรียนว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงเรานั้นที่ตั้งมาตั้งแต่
ปี ๒๕๑๔ เพื่อแก้ปัญหาให้กับชาติบ้านเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเบื้องต้นคือ
ผู้ที่จบ ม.ศ. ๕ ขณะนั้นมีจำนวนตกค้างจำนวนมหาศาลเลย ปรัชญาของ
มหาวิทยาลัยจึงกลายเป็นปรัชญามหาวิทยาลัยเปิดที่จะรองรับผู้ที่พลาดโอกาส
จากการเข้ามหาวิทยาลัยปิดในช่วงนั้น แต่สิ่งที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้
สร้างสรรค์ สร้างคุณูปการให้กับประเทศชาติในระยะ ๒๐ กว่าปีที่ผ่านมานั้น
เหมือนกับที่ท่านกรรมการท่านหนึ่งได้กล่าวเมื่อสักครู่ว่า ในสภาแห่งนี้
ผมทราบเรียนได้ว่าทุกปีจะมีไม่ต่ำกว่า ๔๐ - ๕๐ ท่านที่มานั่งอยู่ในสภา
อันทรงเกียรติแล้วก็เป็นผลผลิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ระบบของ
มหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นอาจจะแตกต่างไปจากระบบของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ
โดยทั่วไป-----

โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่ปรัชญา ระบบวิธีการเรียนการสอน รวมทั้งที่มาของ การเลือกตั้ง ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานถึงท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงในยุคแรกนั้นอธิการบดีมาจากการแต่งตั้ง และในยุคแรกนั้น ผมไม่อยากจะกล่าวคำว่าเป็นยุคที่เราไม่มีกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือไม่มีระบอบ ประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นอธิการบดีที่มาบริหารมหาวิทยาลัยนั้นจึงมีลักษณะ ที่เป็นผู้แทนของฝ่ายบริหารส่งมาโดยตรง การดำเนินการการบริหารงานนั้น บางครั้งจึงขัดต่อความรู้สึกของปรัญชามหาวิทยาลัยหรือเสรีภาพทางวิชาการ เสรีภาพในการดำเนินงานของทุกฝ่ายที่ร่วมอยู่ในมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะเป็น คณาจารย์ ข้าราชการ หรือนักศึกษา ซึ่งถ้าดูในยุคนั้นแล้วจะเห็นได้ว่า ชื่อเรียกห้องของข้าราชการก็ดี ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ ท่านกรรมาธิการ ผมก็ยื่นอยู่หน้าตึก ท่านก็ยื่นอยู่ที่ฟอซุนฯ มีการเลือกตั้งสภาอาจารย์ เราเรียกห้อง ประชาธิปไตย เรียกห้องให้อาจารย์เอง คณาจารย์เอง ได้มีสภาอาจารย์ขึ้นมา เพื่อที่จะทำอะไรครับ อย่างน้อยเป็นหูเป็นตาแทนพี่น้องประชาชนชาวรามคำแหง เช่นเดียวกันกับพัฒนาการของกระบวนการนักศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เริ่มต้นในรูปขององค์การ ต่อมา มีสภา มีรูปแบบ มีวิธีการที่ชัดเจน เพื่อที่จะ เป็นปากเป็นเสียงเป็นหูเป็นตานักศึกษา เช่นเดียวกันกับข้าราชการก็มี สภาข้าราชการหรือชมรมข้าราชการที่จะเป็นปากเป็นเสียง ทั้ง ๓ ฝ่ายนั้น ผมถามว่าที่เขามามีโอกาสเป็นหูเป็นตาให้กับบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้ง ๓ สายนั้นมาจากวิธีการใดครับ มาจากวิธีการเลือกตั้งทั้งสิ้นไม่ได้มาจาก วิธีการที่แต่งตั้ง เช่นเดียวกันครับเราต้องยอมรับว่าระบบการเลือกตั้งนั้น ในระบอบประชาธิปไตยก็ดี หรือในวิธีการใด ๆ ก็ดี ในโครงสร้างองค์กรก็ดี ในระดับชาติก็ดี วิธีการเลือกตั้งเป็นวิธีการที่จะสามารถสรรหามูลค่ากร ที่เป็นที่พอใจและ เป็นที่ตอบสนองความรู้สึกและสามารถที่จะเปลี่ยนแปลง มูลค่ากรได้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาทางด้านวิชาการ ทางด้านการบริหารงาน แต่สิ่งที่ผ่านมานในอดีตนั้นเราจะเห็นได้ว่าบุคลากรที่เข้ามาเสนอตนเองนั้น บางครั้งเป็นคนดี เราก็จะเห็นมหาวิทยาลัยพัฒนาก้าวหน้า บางครั้งถ้าเรา ได้บุคลากรที่ไม่ดีโอกาสที่จะทำให้มหาวิทยาลัยถดถอยก็มี ที่ผมกล่าวมาเช่นนี้ ยังไม่อยากจะชี้ไปว่ามหาวิทยาลัยควรจะใช้ระบบเลือกตั้งหรือไม่เลือกตั้ง เพราะว่ายังมีทั้งข้อดีและข้อเสีย บางครั้งเราจะเห็นได้ว่าการที่รัฐบาลแต่งตั้ง หรือทบวงแต่งตั้งบุคลากรที่ดีมีคุณภาพเข้าไปบริหารมหาวิทยาลัยมีหลาย

มหาวิทยาลัยครับที่ประสบความสำเร็จ เช่นเดียวกันครับบางครั้งถ้าแต่งตั้งบุคลากรที่ไม่สนใจประชากรในมหาวิทยาลัยเลย การบริหารมหาวิทยาลัยก็มีลักษณะเป็นเผด็จการ ทางด้านวิชาการผมก็ทราบเรียนได้ครับว่าทางด้านวิชาการไม่ก้าวหน้า เรามีทั้งข้อดีข้อเสียทั้ง ๒ ด้าน แต่สำหรับในด้าน การเลือกตั้งนั้นผมทราบเรียนว่ามีจุดอ่อนที่ทำให้เกิดพัฒนาการของจุดอ่อนขึ้นมาในมหาวิทยาลัยรามคำแหงคือวิธีการในการได้มา เราต้องแยกว่าระบบการเลือกตั้งนั้นดีหรือไม่ดี ผมยอมรับว่าระบบการเลือกตั้งนั้นดี แต่สิ่งที่สร้างสมในมหาวิทยาลัยรามคำแหงในช่วงที่ผ่านมานั้นวิธีการนำไปสู่การเข้าสู่ตำแหน่ง ผมเรียนตรง ๆ ครับ ๒๐ กว่าปีในมหาวิทยาลัยรามคำแหงก็ให้เห็น ขนมจีน ได้เห็นแจกเหล้า ได้เห็นอะไรต่าง ๆ ซึ่งผมก็ไม่อยากจะเอ่ยถึง สิ่งเหล่านี้เพราะผมก็โตมาจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง แต่อยากให้เห็น มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้สร้างคุณูปการคือระบบและวิธีการและรูปแบบ ในการเลือกตั้งที่จะ เป็นแบบอย่างให้กับประเทศชาติ เป็นแบบอย่างให้กับ อนุชนรุ่นหลัง ผมจำไม่ได้ว่าประมาณปัจจุบันนี้นับแสนคนแล้วที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้ผลิตบัณฑิตออกมารับใช้ประเทศชาติ ตำรวจ ผมเรียนได้ว่าเรามี นายพลตำรวจคนแรก เรามีผู้พิพากษาหัวหน้าศาลถึงระดับศาลฎีกาแล้ว เรามี บุคลากรไปทุกอำเภอ ทุกโรงพักเลยครับ กระทรวงมหาดไทยผมกล้ากล่าว ได้ว่าทุกอำเภอครับ มีมหาวิทยาลัยรามคำแหง บุคลากรเหล่านี้เป็นผลผลิต ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เราจะบอกได้ไหมครับ ว่าที่มีการเลือกตั้งใน มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ผ่านมาเลือกตั้งผู้บริหารนั้นทำให้มหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่สามารถผลิตบุคลากรที่ดีไปรับใช้ประเทศชาติ ผมว่าเรากล่าวเช่นนั้นก็ได้ แต่สิ่งที่กรรมการจะต้องตอบให้ได้ชัดเจนว่า ระบบเดิมที่เคยผ่านมาทั้งหมด เกือบ ๒๐ ปีนั้น ในขณะที่ท่านเพิ่มเติมทีกรอบคำว่า ทั้งนี้ ไม่ใช้วิธีการเลือกตั้ง ถ้ามว่าบนข้อสมมุติฐานอะไร และท่านสามารถตอบปัญหาเกี่ยวกับประชากรรามคำแหง ทั้ง ๓ สาย ท่านทำประชาพิจารณ์มาหรือยัง ท่านรับฟังความคิดเห็นเขามาหรือยัง

ผมเองก็เคยได้รับเชิญไปพูดที่รามคำแหง เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมอยากจะฝาก
ข้อคิดนิดเดียวครับว่าระบบใดก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลือกตั้งนั้นไม่ใช่
เป็นสิ่งที่เลวร้าย ถ้าระบบการเลือกตั้งเลวร้ายหรือไม่ดีไปเสียหมด เราคงจะ
ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติซึ่งมาจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
อย่างน้อย ๔๐ กว่าท่านตามที่ท่านกรรมาธิการกล่าว ผมขอฝากข้อคิดที่ว่าระบบนั้น
คืออยู่แล้วครับ เพียงแต่ว่าการปฏิบัติในมหาวิทยาลัยนั้นจะอย่างไรเพื่อไปสู่
วัตถุประสงค์และเป้าหมายและปรัชญาของมหาวิทยาลัยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมอยากขอเชิญท่านสมาชิกอภิปรายสัก
๒ - ๓ ท่าน แล้วจะให้ท่านออกเตอร์ลิตาในฐานะกรรมาธิการชี้แจงนะครับ
เชิญท่านชินวรณ์ก่อนครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์
จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมได้นั่งเฝ้าติดตามการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยรามคำแหงตั้งแต่ในชั้นคณะกรรมการและในชั้นของการอภิปราย
ในสภาวาระ ๒ - ๓ ตามลำดับครับท่านประธาน มีประเด็นที่น่าสนใจเป็น
อย่างยิ่งว่า ทำไมการเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นจึง
เป็นที่สนใจของเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ อาจจะเป็นเพราะเหตุผลว่าในสภา
แห่งนี้มีอดี้อาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีอดีตนักศึกษาหรือว่าศิษย์เก่าของ
มหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งผมก็เป็นส่วนหนึ่งในฐานะที่เป็นศิษย์เก่าคณะรัฐศาสตร์
ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงด้วย แต่ที่สำคัญก็คือว่าผมคิดว่าบุคคลภายนอกให้
ความสนใจเป็นอย่างสูงยิ่งครับในการพิจารณาของคณะกรรมการก็ดี
ของสภาก็ดี ผมได้นั่งฟังเหตุและผลของเพื่อนสมาชิกที่มีต่อการพิจารณาของ
คณะกรรมการในมาตรา ๔๐ ซึ่งคิดว่าเป็นมาตราที่จะมีความสำคัญ เพราะ
เป็นมาตราในการสรรหาบุคคลที่จะเข้าไปรับผิดชอบในการบริหารมหาวิทยาลัย
ให้เป็นไปตามเป้าหมาย วัตถุประสงค์และปรัชญาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า เมื่อฟังเหตุและผลแล้วผมคิดว่าคณะกรรมการ
ยังให้คำตอบต่อสภาแห่งนี้ไม่ชัดเจน และที่สำคัญที่สุดคือยังไม่สามารถที่จะอธิบาย
ต่อคำครหาหรือข้อที่มีการท้วงติงหรือสนใจ เพราะวันนี้ผมอยากจะกราบเรียน
กับท่านประธานว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นไม่ใช่เป็นของสายอาจารย์ ไม่ใช่

๓๓

สผ ๘/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

เขาวเรศ ๑๕/๒

เป็นของสายธุรกิจและไม่ใช่เป็นของสายนักศึกษา แต่มหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น เป็นของประชาชนที่ทุกคนให้ความสนใจ เมื่อวันนี้ทางคณะกรรมการได้เพิ่มเติม ประเด็นในการสรรหาบุคคล โดยเฉพาะเป็นการเพิ่มเติมว่าการสรรหาต้องไม่ใช่ วิธีการเลือกตั้ง การไม่ใช่วิธีการเลือกตั้งนั้นมีเหตุผลหรือมีสมมติฐานอย่างไร เหมือนที่ท่านผู้ทรงเกียรติเมื่อตะกี้ได้กราบเรียนต่อสภาแห่งนี้ แต่ผมอยากจะ กราบเรียนท่านประธานว่าหลังจากได้ฟังที่ทางคณะกรรมการ โดยเฉพาะท่านเอง ก็เป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ท่านได้มากล่าวถึงกระบวนการบริหาร ผมคิดว่าไม่ใช่เป็นกระบวนการสรรหา แต่มาตรา ๔๐ นั้นจะเป็นกระบวนการสรรหา แน่นอนที่สุดครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ผมคิดว่าการสรรหา ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยรามคำแหงตามปรัชญาที่จะให้เป็นมหาวิทยาลัยของ ประชาชน เป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นตลาดวิชาของคนยากคนจนนั้นก็ต้องการที่จะให้ ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมและต้องการที่จะให้ผู้บริหารนั้นได้มีโอกาสที่จะรับฟัง ความคิดความเห็นของทุกส่วนในประชากรของรามคำแหง แน่นอนที่สุดครับ ประเด็นแรกที่ผมคิดว่ายังมีหลายท่านที่ไม่ได้พูดถึงก็คือว่า รามคำแหงเคยสอน เอาไว้ครับว่า ที่ใดมีอำนาจ ที่นั้นย่อมมีการฉ้อฉล ที่ใดมีอำนาจเหลือสิ้น การฉ้อฉลก็มีมากเหลือประมาณ ผมคิดว่าเป็นความจริงถ้าหากว่าการสรรหา บุคคลที่เข้ามาเป็นผู้มีอำนาจในมหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งเป็นมหาวิทยาลัย ที่ใหญ่ที่สุดมีผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องอยู่ทุกส่วนในรามคำแหงตั้งแต่หน้ามหาวิทยาลัย จนถึงประตูหลังของมหาวิทยาลัย ผมกล้าพูดเช่นนี้ก็เพราะว่าผมคิดว่านี่คือ ความจริงแท้ที่บรรดาประชากรรามคำแหงทราบครับ แต่ถ้าเมื่อไรมีการเลือกตั้ง เมื่อนั้นก็จะมี การตรวจสอบจากสาธารณะ นี่ก็ประเด็นแรกที่ผมอยากจะฝากเป็น ข้อคิดครับ -----

มหาวิทยาลัยที่เป็นองค์กรขนาดใหญ่อย่างรามคำแหงนั้น ถ้ามีการสรรหาโดยวิธีการอื่น วันนี้เราจะไม่ทราบความจริง เหมือนที่ท่านกรรมการตอบว่า การเลือกตั้งต้องใช้งบประมาณประมาณ ๓ ล้านบาท เราจะไม่พบความจริงว่า การเลือกตั้งในรามคำแหงในขณะนี้มีการเลี้ยงขนมเงิน เหมือนกับการเลือกตั้งในหมู่บ้านชนบทบางแห่งในประเทศไทย ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมคิดว่าพี่น้องประชาชนให้ความสนใจ และน่าที่จะให้ความสนใจต่อไปว่า ถ้ายกเลิกแล้วจะเป็นกระบวนการที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาหรือการสร้างสมทางปัญญาให้กับคนที่จะเป็นแบบอย่างหรือเป็นคนชั้นนำ หรือเป็นกำลังพลของคนในบ้านเมืองเราหรือไม่ ตรงนี้ครับจะเป็นประเด็นสำคัญ วันนี้ผมคิดว่าถ้าเรากล้าที่จะให้สาธารณะได้มีการรับรู้วามหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นเป็นมหาวิทยาลัยของประชาชน การสรรหาโดยวิธีการเลือกตั้งจะเป็นแนวทางหนึ่งครับ ถ้าเรายอมรับความเป็นจริงว่า การเลือกตั้งนั้นย่อมมีการต่อสู้ ย่อมมีการแข่งขัน แน่นนอนที่สุดครับ การต่อสู้และการแข่งขันกันย่อมที่จะนำมาซึ่งยุทธวิธีต่าง ๆ แต่ นั่นก็คือว่า เราจะวางกรอบในกลยุทธ์ต่าง ๆ นั้นให้ถูกต้องตามกฎหมาย และให้ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมที่จะให้การสรรหาตัวบุคคลนั้น ได้บุคคลที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพได้อย่างไร

ประการที่ ๒ ที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า กระบวนการสรรหานั้น ผมคิดว่าไม่ใช่กระบวนการบริหาร การที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงจะสกปรก การที่ร้านค้าในมหาวิทยาลัยรามคำแหงจะไม่ได้ได้รับการจัดการอย่างมีระบบ การที่องค์กรของนักศึกษาในส่วนต่าง ๆ ยังไม่ได้รับการดูแลอย่างชัดเจน ให้เหมาะสมกับเงินที่ต้องเสียค่าบำรุงการศึกษานั้น เป็นเรื่องของกระบวนการบริหารทั้งสิ้น แต่ไม่ใช่เป็นเรื่องของกระบวนการสรรหา ผมคิดว่าวันนี้ถ้าหากว่า เราได้เปิดเผยให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นโปร่งใส ตรวจสอบได้ และให้นักศึกษาได้มีส่วนอย่างแท้จริง โดยเฉพาะในช่วงหลังนั้น นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นกระจายไปยังพื้นที่ต่าง ๆ เป็นวิทยาเขตต่าง ๆ ทั่วประเทศ ผมคิดว่านั่นจะเป็นส่วนที่จะทำให้ทุกฝ่ายที่เป็นประชากรของรามคำแหงนั้นได้มีโอกาสที่จะตรวจสอบ และวิธีการนี้เป็นวิธีการหนึ่งในหลายวิธีการที่ผมเชื่อมั่นว่า ถ้าหากเรามาปรับปรุงกระบวนการสรรหาโดยวิธีการเลือกตั้งให้มีความชัดเจน มีความโปร่งใสมากขึ้น ก็จะเป็นประโยชน์ และจะเป็นแบบอย่างที่ดีในอนาคต แต่ถ้าเราจะปฏิเสธกระบวนการเลือกตั้ง

ผมคิดว่าเป็นการที่เรายอมรับความเป็นจริงว่า ในวันนี้ประชากรของรามคำแหงนั้น
 ไม่สามารถเป็นที่หวังพึ่งในทางการที่จะใช้ระบบตัวแทนของกลุ่มประชากรทั้งหมด
 นำไปสู่กระบวนการของการสรรหาผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ ตรงนี้ผมอยากจะ
 ผากครับ ผมคิดว่าทุกฝ่ายที่รับฟังข้อนี้แล้ว ถ้ากรรมวิธีการอธิบายได้ชัดเจน
 ก็จะทำให้เกิดความสบายใจ และจะเกิดความรู้สึกว่าทุกคนมีส่วนร่วม ที่สำคัญที่สุด
 ก็คือจะเกิดความรู้สึกว่า คำครหาต่าง ๆ ที่เขาพูดกันภายนอกสภาแห่งนี้ได้เกิด
 ความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ไม่ใช่เป็นการหมกเม็ด ผมขอกราบเรียนด้วยความ
 บริสุทธิ์ใจครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :

เชิญท่านอิสสระ สมชัย

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธาน
 สภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายอิสสระ สมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จากจังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ เหตุที่ผมจำเป็นต้องยกมือขึ้น
 ขออภิปราย จริง ๆ แล้วความจริงการพิจารณาในมาตรา ๔๐ นี้ ไม่น่าจะมี
 ความยืดเยื้อ เพราะว่าได้มีการพูดล่วงหน้ามาตั้งแต่การประชุมคราวที่แล้ว
 เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคมนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :

ท่านอิสสระขอบคุณมากครับ ไม่ยืดเยื้อ กรุณาสรุปหน่อยนะครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ไม่ครับ ผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบว่ากรรมาธิการท่านหนึ่งได้ลุกขึ้นมาชี้แจงยังที่ประชุมแห่งนี้ และก็รับปากกับที่ประชุมแห่งนี้ว่าในมาตรา ๕๐ ส่วนที่กรรมาธิการเพิ่มเติมนั้นยินดีจะตัดออกไป ท่านได้กล่าวไว้แต่คราวที่แล้วครับ ถ้าท่านไม่เชื่อท่านประธานครับเอาเทปมาเปิดดูก็ได้ ถ้าหากว่าทำอย่างที่ท่านชี้แจงแล้ว ผมว่าไม่ต้องพูดต่อไปก็ได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ในเมื่อได้มีการพูดผมฟังดูลักษณะคล้ายกับว่าจะยืนยันตามที่กรรมาธิการแก้ไข เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะกราบเรียนถามท่านกรรมาธิการว่า เวลานี้เราต้องยอมรับว่าการปกครองนั้นโดยระบอบประชาธิปไตยการเลือกตั้งก็ต้องถือว่าเป็นจุดสุดยอดแล้วนะครับ การที่คณะกรรมาธิการได้ไปเพิ่มเติมข้อความในมาตรา ๕๐ เขียนไว้ลักษณะเหมือนกับจะเป็นการมัดตัวไว้แล้วว่า ทั้งนี้ การสรรหาต้องไม่ใช้วิธีการเลือกตั้ง ท่านประธานครับ การเลือกตั้งทางมหาวิทยาลัยรามคำแหงใช้วิธีสรรหาจากประชากรมรามคำแหงสายอาจารย์ก็ดี สายนักศึกษา ก็ดี สายธุรกิจก็ได้กระทำอย่างนี้มาโดยตลอด กระผมไม่ทราบว่าเป็น เพราะเหตุใดจึงไปเขียนจำกัดไว้เลยว่า ต้องไม่ใช้วิธีการเลือกตั้ง ผมไม่อยากจะได้ยินคำ ซึ่งท่านอาจารย์ท่านบอกว่าการเลือกตั้งแต่ละครั้งพวกเราไม่ได้ไปดู ไปดูว่าได้มีการเลี้ยงชนมจันกัน เลี้ยงผลไม้กัน จะให้ผมเชื่อได้อย่างไรครับว่าปัญญาชนไปเลือกอธิการบดีตัวเอง เพราะไปกินขนมจันอธิการบดีมา ไปกินผลไม้ของอธิการบดีมา ถ้าเป็นเช่นนั้นก็เป็นอันว่าการศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้นล้มเหลวโดยสิ้นเชิงครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมไม่อยากจะเชื่อว่า การที่ไปเลี้ยงชนมจันแล้วได้เป็นอธิการบดีนั้น ผมไม่คิดว่าจะเป็นไปได้ไปอย่างนั้น ผมไม่อยากจะให้เอาข้อบกพร่องเหล่านี้มาเป็นข้อแก้ตัวเพื่อจะมีการแก้ไขพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นกระผมยังยืนยัน ยืนยันว่าขอให้ตัดที่กรรมาธิการได้แก้ไขเพิ่มเติมในวรรคสองในตอนท้ายของมาตรา ๕๐ ที่เขียนเพิ่มเติมว่า ทั้งนี้ การสรรหาต้องไม่ใช้วิธีการเลือกตั้ง ขอให้ตัดออกครับ และขอให้ยืนยันตามร่างเดิม ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านดอกเตอร์ลลิตาครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ลลิตา ฤกษ์สำราญ ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ตามที่

ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเรียกว่าเกือบจะทุกท่านเลย เห็นว่าควรจะต้องพรรคสุดท้าย
 ในมาตรา ๕๐ ออก และก็มีบางท่านบอกว่ากรรมวิธีการที่แจ่มไม่เข้าใจ ดิฉันเอง
 อยากจะกราบเรียนว่า การที่ใส่เพิ่มข้อความอันนี้ลงไปหลายฝ่ายวิตกว่า มหาวิทยาลัย
 รามคำแหงต่อไปนี้จะไม่มีทางเลือกตั้งแล้ว ทุกคนก็กลัวกันไปหมด แต่ความจริง
 ไม่ใช่คะ ดิฉันยืนยันว่ามหาวิทยาลัยรามคำแหงยังมีการเลือกตั้งอยู่เหมือนเดิม
 นักศึกษาจะเลือกก็เลือกได้อยู่เหมือนเดิม อาจารย์ก็เลือกอยู่เหมือนเดิม เลือก
 เหมือนเดิม แต่ว่าที่สำคัญที่สุดข้อความอันนี้คืออะไร ข้อความอันนี้ถ้าใส่ลงไปแล้ว
 กลับจะช่วยให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น เป็นมหาวิทยาลัยเชิงวิชาการอย่างแท้จริง
 ความเป็นประชาธิปไตยก็ยังอยู่ ดิฉันอยากจะกราบเรียนนะคะ เพราะว่าเข้าใจ
 ว่ามีสมาชิกหลายท่านในที่ประชุมนี้รวมทั้งผู้ที่กำลังฟังการประชุมนี้อยู่ถ่ายทอดอยู่
 คือการคิดคะแนนของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เขาจะแบ่งเป็นสาย บังเอิญว่า
 ท่านอาจารย์อัชฎางค์ท่านอธิบายแล้วก็ไม่ได้ชัดเจนลงไปตรงนี้ ก็เลยทำให้
 ทุกคนกลัวไปหมด เจตนารมณ์ซึ่งความจริงพิศมด จริง ๆ แล้ว ก็คือ
 เราห่วงกันตรงนี้ เพราะสิ่งที่ท่านอาจารย์อัชฎางค์พูดเมื่อสักครู่นี้ทั้งหมด
 ไม่มีผิดเลย เพราะเสียงส่วนน้อยของมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นคือคนที่ไม่เคย
 ออกมาพูด ไม่เคยออกมาแสดงความคิดเห็น การเลือกตั้งของมหาวิทยาลัย
 รามคำแหงนั้นที่ผ่านมาโดยตลอดนั้นคือ เขาจะคิดคะแนนเป็นสาย สายหนึ่ง
 คือสายของคณาจารย์ อาจารย์มีกี่คนก็จะไปลงกันกล่องหนึ่ง ลูกจ้างข้าราชการ
 สาย ๒ สาย ๓ เขาก็จะไปลงคะแนนกันอีกกล่องหนึ่ง แล้วนักศึกษา เขาก็จะไปมี
 อีกกล่องหนึ่ง แล้วก็จะมีอาจารย์ซึ่งจะเป็นนักศึกษาด้วยจะมาเป็นเจ้าหน้าที่แจกบัตร
 เหมือนกับแจกบัตรเลือกตั้ง เวลาคิดคะแนนนั้น เขาคิดอย่างนี้ท่านประธาน
 ดิฉันอยากจะกราบเรียนเพื่อให้เข้าใจ แล้วทุกท่านไม่ต้องวิตก และไม่ต้องตัด
 อยู่อย่างนี้แหละค่ะ คือเวลาที่เวลาจะคิดคะแนนเขาจะคิดเป็นสาย เขาก็จะ
 เอาบัตรประชากรของรามคำแหงมี ๑,๒๐๐ คน เขาก็เอา ๑,๒๐๐ ใบมานับ
 สมมติว่าตัวดิฉันเองแข่งอธิการบดี ท่านอาจารย์อัชฎางค์ก็แข่ง ท่านประธาน
 ขจรศักดิ์ก็แข่ง ๓ คน ใน ๑,๒๐๐ คน ประธานขจรศักดิ์ได้ไป ๘๐๐ ก็ถือว่า
 ได้ที่ ๑ ในสายอาจารย์ ดิฉันได้ ๒๐๐ อาจารย์อัชฎางค์ได้ ๒๐๐ คนขจรศักดิ์
 ท่านประธานก็ได้เป็นที่ ๑ ของสาย ก เขาเรียกสายอาจารย์ ที่นี้มานับกล่อง
 ที่ ๒ กล่องที่ ๒ ก็คือกล่องของข้าราชการลูกจ้าง ก็มานับดูสมมติว่ามีอยู่ ๓,๐๐๐ คน
 ๓,๐๐๐ คน เขาก็มาดูว่าใครได้ที่ ๑ ดิฉันได้เองขณะที่ ๑ เพราะดิฉันลูกจ้างรัก
 ลูกจ้างให้มา ๒,๐๐๐ ดิฉันก็ขณะที่ ๑ ในสายของลูกจ้าง ท่านประธาน

สตรีก์ (Strict) หน้อย ก็ได้ไป ๒๐๐ จากลูกจ้าง ทำนอชฎางค์ได้ ๘๐๐
 ดิฉันก็ได้สายที่ ๑ ของลูกจ้าง นี่มาสายที่ ๓ ก็คือสายนักศึกษา นักศึกษา
 มีตั้ง ๓ แสน - ๔ แสนคน แต่ว่าขึ้นอยู่กับว่าใครจะมาใช้สิทธิเขาก็ไปนับใน
 กล้องนั้น สมมุติมาใช้กัน ๒๐,๐๐๐ ก็มาดูว่าใครที่ไปหาเสียงกับนักศึกษา ชนมจีน
 หาหอพักที่อาจารย์อชฎางค์พูดก็มาจากตรงนี้ ก็ต้องไปหานักศึกษาเรียนกันเป็น
 กลุ่ม ๆ ก็ไปหากัน -----

กต

สพ ๙/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

อัมพา ๑๘/๑

ได้มา อาจารย์อึ้งฉางค์ ได้คณะนักศึกษาเพราะว่าเลี้ยงชนมจีนตลอดเลย
อยู่ในซุ้ม ดิฉันไม่เคยเลี้ยง เพราะฉะนั้นแต่ละคนก็จะได้กินคนละสาย ทุกคน
๓ คน ๓ สายนี้ชนะกันคนละสาย ที่นี้วิธีการคิด คิดอย่างไร วิธีการคิดเขา
ก็จะเอาใน ๑๐๐ เปอร์เซนต์ในแต่ละสาย ในสายอาจารย์นั้น ๑,๒๐๐ คน
คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซนต์ คุณชจรศักดิ์ ได้ ๘๐๐ คน ก็คิดว่าเป็นก็เปอร์เซนต์
ของใน ๑๐๐ เปอร์เซนต์ของสายอาจารย์ นี่คือเปอร์เซนต์ ตัวดิฉันเองเมื่อกัน
ชนะที่ ๑ ของสายลูกจ้าง ๓,๐๐๐ คนเป็น ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ถ้า ๒,๐๐๐ คน
เป็นก็เปอร์เซนต์ ดิฉันก็ได้เปอร์เซนต์ตรงนี้ ทุกคนก็เทียบเปอร์เซนต์
อาจารย์อึ้งฉางค์นักศึกษารักมาก เลี้ยงชนมจีนเยอะ ก็ไปคิดว่าใน ๑๐๐ เปอร์เซนต์
นักศึกษาได้เท่าไร สู้ตายเอา ๓ อันนี้เอามารวมกันหมดอาจารย์ นักศึกษา
แล้วก็ข้าราชการ ใครได้อันดับ ๑ วันนั้นก็รู้เลยว่านั่นคืออธิการฯ นี่คือระบบ
การต่อสู้ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่นี้การใส่ลงไปตรงนี้ข้อความตรงนี้คืออะไร
ใส่ข้อความลงไปตรงนี้ก็คือว่า คุณจะเลี้ยงชนมจีนไปก็แข่งก็ตาม คุณจะเลี้ยง
น้ำส้มไปก็แข่งก็ตาม ค่ะแนคุณได้ที่ ๑ ในสายมาเวลาขึ้นไปสู่สภามหาวิทยาลัยนี้
บอร์ด (Board) ซึ่งเราตั้งกันอยู่ข้างหน้านี้ มาตรา ๑๒ จะเป็นผู้พิจารณาว่า
ข้อ ที่ ๑ นั้นมันมานี้ มันมาไม่เหมาะสมเลย มันเลี้ยงมาอย่างเดียวยะไรต่ออะไร
ผู้ทรงคุณวุฒิเราต้องยอมรับ นี่คือการบริหารของสภามหาวิทยาลัย คนได้ที่ ๓
อาจจะมาก็ได้ ไม่ใช่ไม่หมายความว่าทุกคนตกใจกันหมดไม่มีการเลือกตั้ง
ไม่ใช่ แล้วนี่คือสิ่งที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงยังต้องคงอยู่ ดิฉันอยากจะ
กราบเรียนนะคะว่า เจตนารมณ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงตั้งแต่เริ่มตั้งมานี้
ไม่ใช่ว่านักศึกษาเขาอยากจะมีสิทธิมีเสียงที่จะเลือก แต่เราต้องยอมรับว่า
มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้เริ่มต้นนั้นเป็นระบบของเผด็จการจริง ๆ แล้วดิฉัน
ชื่นชมที่สุด เพราะมหาวิทยาลัยรามคำแหงนี่คือสถาบันการศึกษาในประเทศไทย
ที่ต่อต้านเผด็จการมาโดยตลอด ขณะนี้เผด็จการมันหมดไปแล้ว เรามีรัฐธรรมนูญ
ฉบับใหม่แล้ว เราเปิดโอกาสให้นักศึกษาอายุ ๑๘ ปี มีโอกาสที่จะเลือกตั้งแล้ว
ทำไมเราไม่มีคนกล้า อดีตนักศึกษาของรามคำแหง อดีตอาจารย์ของมหาวิทยาลัย
รามคำแหง ทำไมเราไม่เป็นผู้กล้าที่จะพามหาวิทยาลัยรามคำแหงไปสู่
ความเป็นเลิศทางวิชาการอย่างแท้จริง อย่างที่เมื่อกันที่งานกรรมาธิการ
งานหนึ่งบอกว่า ยังตอบไม่ได้เลยว่า ถ้าการเลือกตั้งนี้มันไม่มีแล้วมันจะเป็น
อย่างไร มันไม่มีชนมจีนมันก็หมดไป เพราะไม่รู้จะเลี้ยงไปทำไม เลี้ยงชนมจีน
หมดเป็นแข่ง ๆ พอขึ้นสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงก็อาจจะไม่ได้เป็นอธิการฯ

สพ ๙/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

อัมพา ๑๘/๒

แต่ที่เราติด ๑ ใน ๓ เหมือนกับติดนางงาม มีกันตั้ง ๑๐ คนอย่างนี้ เขาก็เอาขึ้นไป ๓ คน ข้อบังคับเขาจะออกเลยว่า เสนอขึ้นไป ๓ คน แล้วให้คณะกรรมการเขาตัดสินว่าใครงามที่สุด งามในที่นี้ไม่ใช่งามมาจากคะแนนที่ออกมาจากชนมเงิน ออกมาจากตามที่เขาไปให้นักศึกษาตามหอพัก แต่งามด้วยความรู้ ความสามารถคุณสมบัติทั้งหมดที่จะดำรงตำแหน่งอธิการบดีของมหาวิทยาลัยรามคำแหงอย่างที่เขาทำกัน อาจารย์อัษฎางค์พูดที่บอกว่า ผมเพิ่งรู้วันนี้ว่ามีการเลี้ยงชนมเงิน ซึ่งน้อยไปนะคะ มีผู้บริหารการเลือกตั้งบางครั้งให้ลูกจ้างยืมสตางค์ไป ๑,๐๐๐ บาท จะใช้เมื่อไรก็ได้ คิดเอาเองก็แล้วกัน อย่างนี้คือการซื้อเสียงหรือไม่ บางคนก็มาขอยืมไป ๕,๐๐๐ บาทก็เอาไปใช้เมื่อไรก็ได้บางคนก็ไม่ใช้เลย และที่สำคัญที่สุดนั้นก็คือว่า ดิฉันเองอยากต้องการที่จะเห็นมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น เป็นสถาบันการศึกษา หลายท่านพูดอยู่บอกว่า ถ้าไม่มีการเลือกตั้งในมหาวิทยาลัยรามคำแหงแล้ว ไม่เป็นประชาธิปไตย นั่นคือเรายังเข้าใจในเรื่องของความเป็นประชาธิปไตยว่า คือการเลือกตั้ง ดิฉันพูดในสภาอยู่เสมอว่า ประชาธิปไตยไม่ใช่การเลือกตั้ง ประชาธิปไตยหมายถึงการมีส่วนร่วม ประชาธิปไตยหมายถึงการเคารพความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ประชาธิปไตยหมายถึงการใช้วิถีทางแห่งปัญญาในการตัดสินวินิจฉัย การแบ่งปัน การช่วยกันแก้ไขปัญหามีอยู่ในสังคม มหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่ใช่สถาบันการปกครอง ไม่ใช่ระบบการปกครอง แต่เป็นสถาบันการศึกษา แล้วก็มหาวิทยาลัยอื่น ๆ นั้น เป็นมหาวิทยาลัยที่เราคงอยู่ ดิฉันบอกเลยนะคะว่า มีกรรมการท่านหนึ่งบอกว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่นเคยมีนักศึกษาเลือก เดี่ยวนี้เลิกแล้วคะ ท่านรองปลัดทบวงฯ ท่านยืนอยู่ตรงที่ท่านยืนยัน มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นแห่งเดียวในโลก เพราะฉะนั้นดิฉันเองนี่จึงเห็นว่า ถ้าสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้

ยอมให้มาตรา ๕๐ ยังคงอันนี้ไว้ นั่นคือทุกท่านจะมีส่วน อย่างที่ท่านอาจารย์
 อัมภางค์ได้พูดเมื่อกันี่ สร้างอนาคตใหม่ให้กับรามคำแหง แล้วก็เชิญชวนให้
 นักศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหงทุกคนนี้ ออกมาต่อสู้ประชาธิปไตยเพื่อ
 บ้านเมืองเพื่อประเทศ ใครอยู่ตรงจังหวัดไหนออกมารณรงค์ เลือกกำหนด
 เลือก ส.ส. เลือกอะไร เลือกกันออกมา ไม่ใช่ระบบการเลือกตั้งไม่ดี ระบบ
 การเลือกตั้งเป็นของที่ดี แต่เราต้องตอบคำถามต่อไปว่า ควรหรือไม่ ที่จะใช้
 ระบบการเลือกตั้งโดยตรงไปสู่ในสถาบันการศึกษา ตัวดิฉันเองนั้น เคยออก
 มาเดินหาเสียงอยู่ในพื้นที่ ไปเคาะประตู ไปยกมือไหว้ ดิฉันถือว่าเป็นของ
 ธรรมดาเราเป็นอาจารย์สอนหนังสือเด็ก เคาะประตูเราก็กยกมือไหว้ด้วยความ
 ความไวทุกท่านเหมือนกันกับดิฉันหมด เจอบีบยกมือไหว้ เด็กเห็นจับมือดิฉันเลย
 บอกอาจารย์ขอย่าไหว้ค่ะ หนูเป็นลูกศิษย์อาจารย์ แต่เราก็ต้องขอคะแนนเขา
 จะถามว่าในสถาบันของมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นนี้ กลางค่างกลางคี่นเราจะให้
 คณาจารย์นี้ไปเคาะแล้วก็ไปขอคะแนนเด็กอย่างนั้นถูกหรือไม่ เพราะฉะนั้น
 สิ่งที่กรรมการหลายท่านบอก บอกว่าต้องตอบให้ได้ ยังตอบไม่ชัดเจน ดิฉัน
 อยากจะเรียนนะคะว่า ระบบการเลือกตั้งดิฉันยืนยันนะคะ ยังคงอยู่ในมหาวิทยาลัย
 รามคำแหง แม้ว่าสภามหาวิทยาลัยยังเห็นว่า อยากจะให้ให้นักศึกษาได้ใช้สิทธิ
 ในการที่จะเลือกตั้งผู้บริหาร ทั้ง ๆ ที่ตัวดิฉันเองไม่เห็นด้วยก็ตาม แต่ดิฉัน
 ยืนยันว่าระบบการเลือกตั้งยังอยู่ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพียงแต่เราจะไม่
 ตัดสินคะแนนโดยตรงจากคะแนนที่เมื่อกี้ดิฉันยกตัวอย่างให้ฟัง และนี่คือของจริง
 ที่ผ่านมากุญทุกสมัย ดิฉันจึงอยากจะเรียนท่านประธานผ่านสมาชิกไปนะคะว่า
 ขอให้สมาชิกได้ช่วยกันเถอะคะ ดิฉันยืนยัน และยืนยันเลขนะคะว่า การเลือกตั้ง
 ยังอยู่ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพียงแต่ว่าคะแนนนั้น ถ้าเราไม่ใส่ตรงนี้ลงไป
 ก็จะเป็นระบบเดิมที่ต้องเอามาตามสาย ก็คือเอาคะแนนสูงสุด แล้วก็สภามหาวิทยาลัย
 ก็ตั้งเอาไว้เฉย ๆ ใครได้คะแนนรวมมาเป็นอันดับ ๑ เข็นก็ไปเตรียมเปิดร้าน
 เลี้ยงฉลองกันได้เลย เป็นอธิการฯ เรียบร้อยแล้ว ดิฉันยืนยัน ขอบพระคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมเห็นว่ามีภารกิจปรายกันหลายท่านแล้ว
 กรรมการก็ตอบชี้แจงแล้ว นิดเดียววนะครับ ท่านสุรพร ครับ ครั้งที่ ๒ ครับ
 เชิญครับ

นายสุรพร คณียตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 ความจริงถ้ากรรมการชี้แจงอย่างนั้นแต่ต้น เราก็ทราบครับว่า เจตนาของ

กรรมวิธีการนั้น ต้องการที่จะแก้ไขวิธีการ แต่ไม่ต้องการที่จะแก้ไขหลักการ แต่เมื่อเขียนในกฎหมายมาตรา ๕๐ ชัดเจนครับว่า ทุกคนที่ลุกขึ้นอภิปรายนั้น มอง เวิร์ดดิ้ง (Wording) หรือว่ามองสาระของคำพูดที่บัญญัติไว้นั้นนี้ ตรงกันหมดทุกคน คำอภิปรายของท่านสมาชิกทั้งหลายต่อกรรมวิธีการนั้น จึงเหมือนกันหมด ผมเข้าใจว่าถ้าผ่านอย่างที่ท่านกรรมวิธีการลลิตาได้ขอไว้นั้นนี้ ในอนาคต ก็ต้องมีการตีความอย่างนี้ ทั้งนี้เมื่อท่านต้องการที่จะแก้ไขวิธีปฏิบัติ แต่ท่านใส่ถ้อยคำที่สิ้นเกินไป จนกระทั่งเกิดความเข้าใจผิดจากเจตนารมณ์ของกรรมวิธีการ เมื่อเจตนารมณ์ของกรรมวิธีการต้องการที่จะแก้ไขวิธีการ ผมขออย่างนี้ก็แล้วกันครับว่า ให้เจตนารมณ์ของท่านยังอยู่ เพื่อความถูกต้อง แต่ไปบัญญัติไว้ในข้อสังเกตท้ายร่างพระราชบัญญัติ แล้วตัดตรงนี้ออกไปให้คงเหมือนเดิม แล้วดำเนินการอย่างที่ท่านอธิบายมาแล้ว ๓๐ ปี ที่ประพฤติปฏิบัติกันมาอย่างนั้น แต่วิธีการในรายละเอียดนั้นไม่ควรจะมาเขียนสั้น ๆ กำหนดไว้ในข้อสังเกตของกรรมวิธีการ ท้ายร่างพระราชบัญญัติอีกทีหนึ่ง ผมคิดว่าถ้าอย่างนั้นนี้ มาตรานี้ก็ผ่านได้เลย โดยไม่ต้องโหวต (Vote) ครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันขอบคุณนะค่ะ ที่ท่านสมาชิกได้เข้าใจนะค่ะ แล้วก็มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยเฉพาะอย่างยิ่งพ่อขุนรามคำแหงมหาราช ซึ่งสถิตย์อยู่ที่มหาวิทยาลัย คงจะได้มีความปลื้มปิติเป็นอย่างยิ่งเลยนะค่ะ ที่วันนี้มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งถ้าผ่านจากสภาไปนี้ จะเป็นนิมิตหมายใหม่ของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะนำไปสู่ความรุ่งโรจน์ทางวิชาการอย่างแท้จริง คณะกรรมวิธีการได้พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อความที่เราเขียนไปคลุมเครือจริง ๆ นะค่ะ เลยขอเพิ่มเติมไปอีกคำหนึ่ง จากที่เขียนไว้เพื่อให้ชัดเจนกับที่ดิฉันอธิบาย คือว่า ทั้งนี้ต้องไม่ใช้วิธีการเลือกตั้งโดยตรง โดยตรง ก็คือว่าคะแนนที่ ๑ นั้นจะมาเป็นอันดับ ๑ แค่นี้ก็หมายความว่าชัดเจนไม่ต้องตีความ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ทางกรรมาธิการขอแก้เป็นว่า ทั้งนี้ต้องไม่ใช่
วิธีการเลือกตั้งโดยตรง ใช่ไหมครับ ท่าน ร้อยโท กุเทพ เชิญครับ

ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม กุเทพ ไส้กระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรค
ความหวังใหม่ ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าแม้แต่จะใช้คำว่า ไม่ใช่วิธีการ
เลือกตั้งโดยตรง ก็ยังเป็นเรื่องที่เรายังไม่สามารถที่จะยอมรับในจุดที่ว่า
จะไปแก้วิธีการที่ท่านกรรมาธิการกังวลได้นะครับ เพราะว่าตรงนั้นผมฟัง
ท่านกรรมาธิการ ๒ ท่านซึ่งเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยมาก่อน และท่านบอกว่า
บุคลากร ประชากรในมหาวิทยาลัยนี้เสี่ยงส่วนใหญ่ต้องการอยากให้แก้ไข
ไปตามร่างฯ ผมก็สงสัยครับ ถ้าเป็นอย่างนั้นร่างฯ เดิมเขียนว่า ตามวิธีการ
ที่กำหนดโดยข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ถ้าประชากรมหาวิทยาลัยเสี่ยงส่วนใหญ่
จริงต้องการให้เปลี่ยนแปลงวิธีการจะให้เลือกตั้งแบบไหนก็ตาม ไม่ใช่โดยตรง
แบบเป็น ๓ สาขาให้เป็นแบบใดก็ตามที่เหมาะสมที่สุดกับมหาวิทยาลัยก็ว่าจะทำได้
ไม่ต้องมาใช้สภาแห่งนี้ออกเป็นพระราชบัญญัติท่านหรือครับ เพราะว่าร่างฯ เดิมนั้น
ท่านสามารถแก้วิธีการ จะโดยตรงโดยอัตโนมัติทั้งสิ้น นั้นเป็นสิ่งที่ร่างฯ เดิมเปิดทาง
ให้ท่านทำอยู่แล้ว ผมเห็นด้วยกับท่านสุรพรว่า ไม่ควรเขียนอะไรตรงนี้เลย
ถ้าจะเป็นข้อสังเกตที่แสดงให้เห็นถึงความล้มเหลวของระบบการเลือกตั้งที่เป็นอยู่
ต้องไป เขียนในข้อสังเกตทำพระราชบัญญัติ ให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้บอกกับสังคม
ว่าสิ่งที่เป็นอย่างนั้นเป็นสิ่งที่สังคมรับไม่ได้ มหาวิทยาลัยจะต้องฟัง สภาแห่งนี้
พิจารณาเห็น แต่อย่าไม่ออกไปทำลายหลักการ เราก็อนุมัติไปตามร่างฯ เดิมและ
ให้เขาไปปรับปรุง ข้อสังเกตแค่นั้นมีความหมายแล้วครับท่านประธาน ผมคิดว่า
ข้อเสนอของท่านสุรพรถูกต้องแล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายชจรศักดิ์ ศรีสวัสดิ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ชจรศักดิ์ ศรีสวัสดิ์ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดร้อยเอ็ด พรรคความหวังใหม่ ในฐานะประธาน
กรรมาธิการ ท่านประธานครับ ผมได้กราบเรียนตั้งแต่ครั้งที่แล้วว่า ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความคิดหลากหลาย กระผมเองในฐานะที่เป็น
ประธานก่อนที่จะมีการพิจารณานั้น กระผมได้กราบเรียนกรรมาธิการทั้งหมดบอกว่า

พวกเราทั้งหมดนี้ สภาผู้แทนราษฎร สภาใหญ่เป็นคนเลือกเรามาให้มาพิจารณา เมื่อพิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้ข้อสรุปอย่างไรแล้ว ก็ให้กลับไปเข้าสู่สภาใหญ่ พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นวันนี้ก็ต้องถือว่าการพิจารณาของกรรมาธิการ ที่ได้เพิ่มเติมนั้น เนื่องจากกรรมาธิการได้เชิญผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด หาข้อดีข้อเสีย ต่าง ๆ มาพิจารณาแล้วก็สรุปออกมา แต่ว่าเมื่อมาฟังทางท่านสมาชิกส่วนใหญ่ ของสภาแห่งนี้พิจารณาเห็นว่า ไม่น่าเหมาะสม น่าจะให้เป็นที่ไปตามร่างฯ เดิมนั้น แล้วน่าจะมีการมาเขียนเพิ่มเติมไว้ในข้อสังเกตก็น่าจะทำได้ เจตนาจริง ๆ ของกรรมาธิการนั้นคือหลักการก็คือ

ประการที่ ๑ มหาวิทยาลัยแห่งนี้จะต้องเป็นมหาวิทยาลัยเปิดตาม ปรัชญาที่ ตอนที่ ๒๕๑๕ ได้เปิดขึ้นมา

ประการที่ ๒ มหาวิทยาลัยแห่งนี้จะต้องเป็นเลิศทางวิชาการ นี่คือ ข้อกำหนดของพวกเราที่พิจารณาเป็นหลักการพิจารณา เพราะฉะนั้นอาจจะ มีบางสิ่งบางอย่างที่กรรมาธิการได้พิจารณาว่า น่าจะดี แต่มีท่านสมาชิกบางท่าน บอกว่า กรรมาธิการหมกเม็ด ไม่ใช่ ไม่ใช่หมกเม็ด เป็นการที่เราพิจารณาอย่าง ละเอียดรอบคอบแล้ว เมื่อกรรมาธิการพิจารณาแล้วท่านบอกว่า ไม่ได้ก็ไม่ใช่ไร ทางกรรมาธิการก็รับฟังเหตุผล เพราะการพิจารณาวันนี้มีพี่น้องประชาชนฟัง ตามหมู่บ้านต่าง ๆ แม้แต่ศิษย์เก่าต่าง ๆ เป็นแสนคนนะครับ กรรมาธิการไม่มี เจตนาที่จะหมกเม็ด มีเจตนาที่จะปรับปรุงการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้เจริญรุดหน้ายิ่งขึ้นไป ไม่ว่าจะ เป็นมาตรา ๗ ก็ได้ ไม่ว่าจะ เป็นมาตรา ๕๐ ก็ได้ แต่ในเมื่อสภาฟังเสียงแล้ว สภาเสียงส่วนใหญ่อยากจะให้ตัด อยากให้คงก็ตาม ร่างฯ เดิม กระผมในฐานะประธานกรรมาธิการก็ขอตัดก็แล้วกันครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เมื่อกรรมาธิการตัดก็เป็นไปตามร่างฯ เดิม มาตรา ๔๐ นะครับ ต่อไปท่านเลขาธิการฯ เชิญต่อครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ ตำแหน่งทางวิชาการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๑ มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๗ มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ มีการแก้ไข มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เป็นการจบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรานะครับ เมื่อที่ท่านกรรมาธิการจะตั้งข้อสังเกตอะไรเชิญครับ ก่อนที่จะมีการตั้งข้อสังเกตผมขอถามมติก่อนนะครับ เมื่อเรียงรายมาตราแล้วก็จะถามว่าในวาระต่อไปมีการแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ครับ ท่านสมาชิกท่านใดจะมีการแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมแห่งนี้ไม่ตั้งใจในการแก้ไขถ้อยคำนะครับ ผมก็จะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกกรุณาเข้ามาในห้องประชุมเพื่อลงมติด้วยครับ ท่านที่เข้ามาแล้วกรุณาเสียบบัตรด้วยครับเพื่อแสดงตน ถ้ามีปัญหาขัดข้องเรื่องการใช้สิทธิก็กรุณายกมือขึ้นนะครับ เจ้าหน้าที่จะได้ไปช่วยอำนวยความสะดวกครับ

ท่านใช้สิทธิเรียบร้อยแล้วใช่ไหมครับ มติเมื่อสักครู่นี้เรียนถามท่านสมาชิกว่า จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่พิจารณาอยู่หรือไม่ เห็นชอบหรือไม่ชอบกรุณาใช้สิทธิด้วยครับ ในวาระที่ ๓ นี้ะครับ

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เมื่อเรียบร้อยแล้วเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ ออย่าเพิ่ง ถอดบัตรนะครับ บัตรยังเสียอยู่นะครับ ผลของการลงคะแนนเห็นชอบจำนวน ๒๓๗ ท่านครับ ไม่เห็นชอบ ไม่มีนะครับ งดออกเสียง ไม่มีครับ ไม่ทำการลงคะแนน ๑ ท่านนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยรามคำแหงนะครับ

สพ ๙/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สภาภรณ์ ๒๒/๒

ท่านกรรมาธิการจะมีอะไรตั้งข้อสังเกต เชิญครับท่านดอกเตอร์ลลิตาครับ
นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ดิฉัน ลลิตา ฤกษ์สำราญ ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร กรรมาธิการ
ขอตั้งข้อสังเกตท้ายร่างพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยรามคำแหงตามมาตรา ๕๐
ซึ่งเราได้มีการพิจารณาไปดังนี้

ข้อสังเกต การเลือกตั้งผู้บริหารมหาวิทยาลัยรามคำแหงในปัจจุบัน
ใช้วิธีการที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้มีสิทธิลงคะแนนทุกฝ่ายในลักษณะคล้ายกับการซื้อเสียง
ทำให้เกิดการแข่งขันและเกิดความแตกแยกภายในมหาวิทยาลัย อีกทั้งยังทำให้
การบริหารและการพัฒนามหาวิทยาลัยไม่ราบรื่น ดังนั้นกระบวนการสรรหา
ตามมาตรา ๕๐ การได้มาซึ่งผู้บริหารของมหาวิทยาลัยไม่ควรนำคะแนนสูงสุด
มาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกท่านใดจะมีการอภิปรายในข้อสังเกตของกรรมาธิการ
อย่างนั้นครับ ขออนุญาตท่านสมาชิกว่าให้ท่านดอกเตอร์ลลิตาอ่านอีกครั้งหนึ่ง
ช้า ๆ ครับ เพื่อที่สมาชิกจะได้เข้าใจอย่างถ่องแท้ครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานคะ
ดิฉันขออนุญาตที่จะอ่านช้า ๆ อีกครั้งหนึ่งเพื่อให้สมาชิกได้ช่วยกันพิจารณา
ในถ้อยคำนะคะ

ข้อสังเกต การเลือกตั้งผู้บริหารของมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ในปัจจุบันใช้วิธีการที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้มีสิทธิลงคะแนนทุกฝ่ายในลักษณะคล้าย
กับการซื้อเสียง ทำให้เกิดการแข่งขันและเกิดความแตกแยกภายในมหาวิทยาลัย
และทำให้การบริหารและการพัฒนามหาวิทยาลัยไม่ราบรื่น ดังนั้นกระบวนการสรรหา
ตามมาตรา ๕๐ การได้มาซึ่งผู้บริหารของมหาวิทยาลัยไม่ควรนำคะแนนสูงสุด
มาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านดอกเตอร์สืบแสง

นายสืบแสง พรหมบุญ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สืบแสง พรหมบุญ ส.ส. ประชาธิปัตย์
กรุงเทพมหานคร กระผมขอแสดงความเห็นต่อข้อสังเกตของท่านคณะกรรมการ
ด้วยความเคารพว่า

ในประเด็นที่ ๑ การที่จะตั้งข้อสังเกตไว้ แม้ว่าจะมีข้อเท็จจริงอยู่
บางส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการที่ระบุว่ามีการซื้อเสียงในการสรรหา
ผู้บริหารมหาวิทยาลัยนั้น ผมไม่แน่ใจว่าจะเป็นผลบวกหรือผลลบ แม้เราจะทราบว่า
อาจจะมีส่วนกระทำอย่างนั้น เพราะถ้าเป็นข้อสังเกตไว้ท้ายร่างพระราชบัญญัติ
เป็นเรื่องใหญ่ นะครับ นั้นประการที่ ๑

แต่ประการที่ ๒ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมากก็คือว่า ในความเป็นจริงแล้ว
การเลือกตั้งลงคะแนนเสียงที่เราเรียกกันนั้น เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ
สรรหาซึ่งใช้หลายวิธีได้ เพราะฉะนั้นความจริงแล้วกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ทรงสิทธิ์อยู่แล้ว ในมาตรา ๑๘ (๗) ที่ระบุว่า สภามหาวิทยาลัยนั้นจะพิจารณาเสนอ
เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนผู้บริหารทุกระดับตั้งแต่นายกสภา
ลงมา ฉะนั้นอำนาจจริง ๆ อยู่ที่สภามหาวิทยาลัย แต่ถ้าเราระบุไว้ในข้อสังเกตว่า
ไม่ให้พิจารณาจากคะแนนโดยตรง ก็จะมีทั้งผลลบและผลบวก คือในกรณีที่บางครั้ง
การสรรหา นั้นเป็นไปโดยถูกต้องและได้คะแนนมาก ก็อาจจะทำให้กรรมการสภา
ไม่สามารถจะแต่งตั้งผู้ที่ได้คะแนนมากและเหมาะสมได้ ฉะนั้นประเด็นตรงนี้ก็ขอให้
คณะกรรมการได้พิจารณาให้ละเอียดรอบคอบ เพราะเหตุว่าถ้าเขียนไว้อย่างนั้น
มีผลลบด้วย ในความเป็นจริงการสรรหา นั้นระบุไว้ชัดเจน ท่านประธาน ผมอยาก
จะฝากผ่านไปยังกรรมการว่า การสรรหา นั้นไม่ใช่การแต่งตั้ง เพราะฉะนั้น
คณะกรรมการสภาจะฟังแค่ไหนขึ้นอยู่กับข้อบังคับ และการตกลงของกรรมการสภา
แต่ละชุดแต่ละยุคสมัย ท่านประธาน เพราะฉะนั้นกรรมการสภาเปลี่ยนแปลง
ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงกรรมการสภาตามวาระ มติของสภา
ระเบียบข้อบังคับที่สภาออกจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและยุคสมัย เพราะใน
ประเด็นนี้ถ้าเราจะให้เห็นความก้าวหน้าของสถาบันการศึกษา จะต้องใจกว้างว่า
ถ้าระดับกรรมการสภาซึ่งสรรหามาจากยอดวิทยายุทธในประเทศแล้ว ยิ่งวาง
ระเบียบที่ไม่ได้ความ เราก็คงจะหมดหวัง ในประเด็นนี้ผมคิดว่าเราต้องให้

ชัดเจนว่า อำนาจแต่งตั้งและถอดถอนนั้น เป็นเรื่องของกรรมการสภาที่จะเสนอ เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ อยู่แล้ว ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกผมขออนุญาตอย่างนี้ว่า อยากจะขอความกรุณาจาก เพื่อนสมาชิกอภิปรายว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับที่กรรมาธิการตั้งข้อสังเกต ถ้าไม่เห็นด้วยจะมีอะไรเพิ่มเติมอย่างไร ก็ช่วยอภิปรายด้วย เชิญท่านชรินทร์

นางสาวชรินทร์ พุทธปวน (เชียงใหม่) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ชรินทร์ พุทธปวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันไม่เห็นกับการที่กรรมาธิการจะไปเขียน ข้อสังเกตไว้ท้ายร่างพระราชบัญญัติ ทั้งนี้ข้อสังเกตที่ท่านเขียนขึ้นมา ท่านบอกว่า มีการชื่อเสียงทำให้เกิดการแตกแยก และกระบวนการสรรหาตามมาตรา ๕๐ ไม่ควรใช้วิธีการเลือกตั้งมาพิจารณา ดิฉันมองว่าจะ เป็นผลเสียกับมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นสถาบันทางด้านการศึกษาสูงสุดของประเทศ ในมาตรา ๕๐ ตอนท้าย วิธีการสรรหาสามารถที่จะกำหนดโดยข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ข้อบังคับของ มหาวิทยาลัยตรงนี้สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้โดยมหาวิทยาลัยเอง มหาวิทยาลัย อาจจะไปเปลี่ยนการสรรหาในแต่ละครั้งของการสรรหาอธิการบดี สามารถที่จะ ทำได้ครั้งที่ ๑ อาจจะทำการเลือกตั้ง ครั้งที่ ๒ อาจจะทำการสรรหา ครั้งที่ ๓ จะมีวิธีการเหมือนกับที่ท่านกรรมาธิการได้อธิบายได้ชี้แจงตั้งแต่รอบแรก เพราะฉะนั้นดิฉันไม่เห็นด้วยที่จะให้เขียนไว้ ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิพนธ์ ครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับ ผมได้ฟังท่านกรรมาธิการตั้งข้อสังเกตท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว
รู้สึกวิตกกังวลเป็นอย่างยิ่ง ท่านกรรมาธิการนั้นเบื้องต้นผมขอตั้งข้อสังเกตก่อน
ครับว่า ข้อสังเกตฉบับนี้เป็นข้อสังเกตของกรรมาธิการทั้งหมด หรือว่าเป็นข้อสังเกต
ของกรรมาธิการลิดา เพราะผมไม่เชื่อว่า ผมไม่เห็นว่าการกรรมาธิการได้ประชุม
ตกลงร่วมใจกันว่าให้มีข้อสังเกตอย่างนี้ และผมเชื่อว่าถ้ามีการประชุมกันแล้ว
ผมไม่เชื่อว่ากรรมาธิการจะกล้าเขียนคำว่า การเลือกตั้งที่ผ่านมานั้นมีการซื้อเสียงกัน
ในรามคำแหง นี้เป็นการตราบาปให้กับรามคำแหงครับว่าที่ผ่านมานั้น อธิการบดี
หรือว่าผู้บริหารของรามคำแหงนั้นได้มาด้วยการซื้อเสียง หรือในทำนองการซื้อเสียง
คนที่ เป็นอธิการบดีไม่ว่า ขอประทานอภัยครับที่ต้องเอ่ยชื่อท่านอาจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล กิติ
ท่านอาจารย์รังสรรค์กิติ คนเหล่านี้เป็นอาจารย์สอนกฎหมายผมมาทั้งนั้น ถ้าจะมาว่า
ว่าคนเหล่านี้ได้มา เป็นอธิการบดีรามคำแหง เพราะคนเหล่านี้ซื้อเสียงมา ผมรับไม่ได้
ผมคิดว่าคนรามคำแหงก็ไม่ยอมรับว่า เขาได้อธิการบดีมาจากการซื้อเสียง ถ้า
กรรมาธิการตั้งข้อสังเกตอย่างนี้ เท่ากับว่าสภาแห่งนี้ตราหน้าอธิการบดีรามคำแหง
ที่ผ่านมาว่า ได้มาด้วยวิธีการซื้อเสียง ถ้าได้ทำนองนั้นการนำชั้นทุลเกล้าฯ
ขึ้นโปรดเกล้าฯ จะก่อให้เกิดปัญหาว่านำคนที่ไม่มีริสุทธีขึ้นมาทุลเกล้าฯ ใครรับผิดชอบ
เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าหากว่าอาจารย์ลิดาจะตั้งข้อสังเกตอย่างนี้ ผมคิดว่าเป็น
ข้อความเห็นส่วนตัวของอาจารย์ลิดา ผมไม่เห็นด้วยจะให้ให้มีข้อสังเกตอย่างนี้เอาไว้
เห็นควรให้ตัดออกไปเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านดอกเตอร์ลิดาครับ พาดพิงครับ

นางลิดา ฤกษ์สำราญ (กรรมาธิการ) : ค่ะ เสียหายมากเลย
ความจริงแล้วดิฉันไม่ได้เขียนเลยแม้แต่คำเดียว นะคะ แต่ว่าเป็นคนอ่าน อ่านตั้ง
๒ รอบ ดิฉันอยากจะขอเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า เพื่อให้บรรลุตามเจตนารมณ์
ที่ทุกฝ่ายเห็นว่าควรจะไปเขียนไว้ในท้ายข้อสังเกตจะดีกว่านะคะ เพราะว่า
อย่างน้อยข้อเท็จจริงที่กรรมาธิการได้ชี้แจงต่อสภาไป ก็เป็นข้อเท็จจริงที่ทุกฝ่ายไม่มี
ใครปฏิเสธได้ นะคะว่า กระบวนการสรรหาอธิการบดีของมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น
ถึงเวลาที่ควรจะต้องเปลี่ยนแปลงนะคะ ดิฉันอยากจะขอเป็นข้อสังเกตสั้น ๆ ให้

สพ ๙/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

อารีรัตน์ ๒๔/๒

ท่านสมาชิกทุกท่านได้พิจารณาณะคะ อย่างน้อยก็เป็นการประกอบมาตรา ๕๐ ดังนี้
 ข้อสังเกต กระบวนการสรรหา บุคคลทุกตำแหน่งตามมาตรา ๕๐ การ
 ได้มาซึ่งผู้บริหารของมหาวิทยาลัย พุดใหม่ณะคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ซ้ำ ๆ ครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรรมาธิการ) : กระบวนการสรรหาบุคคล
 ทุกตำแหน่งตามมาตรา ๕๐ ไม่ควรนำคะแนนสูงสุดมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา
 ข้อสังเกตอันนี้ไม่ได้หมายความว่าเฉพาะอธิการบดีอย่างเดียว หมายถึงคณบดี หัวหน้ากอง
 ทุกตำแหน่งเลยนะคะที่มีการเลือกตั้งในมหาวิทยาลัย อันนี้ก็จะเป็นหลักเกณฑ์ที่
 ครอบคลุมหมดก็หมายความว่าถ้าเป็นคณะก็จะมีบอร์ด (Board) ของคณะก็เป็นการ
 พิจารณา กัน และก็นำเสนอขึ้นไป นี่ก็เป็นข้อสังเกตที่ให้คุณสมาชิกได้ช่วยพิจารณา ขอบคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านอาจารย์ ดอกเตอร์ลลิตา หมายความว่า อันแรกนี้ไม่เอาแล้ว
 เปลี่ยนใหม่ตามนั้นะครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรรมาธิการ) : ขอเป็นสั้น ๆ ๒ บรรทัด
 ดิฉันขออนุญาตอ่านอีกรอบหนึ่งนะคะ ข้อสังเกต กระบวนการสรรหาบุคคล
 ทุกตำแหน่งตามมาตรา ๕๐ ไม่ควรนำคะแนนสูงสุดมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา
 แค่นั้นคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอรรถสิทธิ์ครับ เห็นยกมือ เชิญครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ พรรคความหวังใหม่ จากนครพนม แต่จริง ๆ แล้ว
 กรรมาธิการได้ยอมแก้ไขตรงนี้ก็ไม่น่าติดใจอะไร แต่ก็เมื่อใช้ถ้อยคำใหม่ก็ยัง
 สงสัยอยู่ดีว่า ถ้าหากว่าไม่ใช่คะแนนสูงสุดเป็นเกณฑ์ในการตัดสินแล้ว จะใช้
 วิธีการอย่างไร ตรงนี้คงจะต้องมีการอธิบายให้ชัดเจนด้วยนะครับ เพราะว่า
 ในหลักการเลือกตั้งนั้นถ้าหากว่ามีการเลือกตั้งมันต้องใช้คะแนนสูงสุด จะใช้
 อะไรเข้ามาประกอบ แล้วจะใช้วิธีการอย่างไรที่จะให้เป็นไปโดยความบริสุทธิ์
 ยุติธรรม เพราะว่าที่ผ่านมาอันนี้ก็มีการอภิปรายไปหลายท่านแล้วนะครับว่า
 การที่จะไประบุว่าจะมีการระบุไว้ในลักษณะคล้ายกับการซื้อเสียงนั้น ซึ่งท่าน
 ก็ได้ยอมต้องขอขอบคุณ ผมก็เพิ่งได้ยินนะครับ แต่ก่อนเคยได้ยินแต่สภาแห่งนี้
 สมาชิกได้รับการประณามหยามเหยียดว่าซื้อเสียง มหาวิทยาลัยก็มีหรือครับใน

๕๒

สพ ๙/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

อารีรัตน์ ๒๕/๓

เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้อยากจะฟังคำอธิบายเถอะครับว่า
ถ้าไม่ใช่คะแนนสูงสุดแล้วจะใช้อะไรนะครับ และจะใช้หลักเกณฑ์อย่างไร
มาประกอบในการที่จะพิจารณาในการที่จะสรรหาบุคคลนั้น ขอขอบคุณครับ

- ๒๕/๑

๕๓

สผ ๙/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

หทัยกาญจน์ ๒๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายชจรศักดิ์ ศรีสวัสดิ์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธาน
กระผม ชจรศักดิ์ ศรีสวัสดิ์ จากจังหวัดร้อยเอ็ด พรรคความหวังใหม่ ในฐานะ
ประธานกรรมาธิการ ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้กระผมได้กราบเรียนแล้วว่า
กฎหมายฉบับนั้นมีการถกเถียงกันมาก และสุดท้ายก็คงจะมีการตั้งข้อสังเกตนั้น
แต่เมื่อตั้งไปแล้วก็ยังไม่ประทับใจของท่านสมาชิกอยู่ดี เพราะว่าอาจจะก่อให้เกิด
ปัญหาในการร่างกฎหมาย เพราะกฎหมายฉบับนี้ต้องนำทูลเกล้าฯ โปรดเกล้าฯ
ต่อไป กระผมเห็นว่าเพื่อความเรียบร้อย กรรมาธิการทั้งหมดในฐานะผมเป็น
ประธานขอตัดเลยนะครับ ไม่ต้องมีข้อสังเกตหรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เมื่อกรรมาธิการไม่ติดใจตั้งข้อสังเกตก็เป็นการจบการพิจารณา
นะครับ ผมขอขอบคุณคณะกรรมาธิการครับ ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วน

๑. ร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ถ้ากรรมการพร้อมแล้ว ขอเชิญท่านประธานแถลงครับ

นายมนตรี ด้านไพบูลย์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม มন্ত্রী ด้านไพบูลย์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน พรรคความหวังใหม่ ในฐานะประธาน
คณะกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ.
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ผ่านที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎร และนำเสนอต่อ
ที่ประชุมของวุฒิสภา เมื่อวุฒิสภาได้เสนอขอให้มีการแก้ไขและส่งมาให้
สภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรได้มีความเห็นยืนยันว่าการแก้ไขของวุฒิสมาชิกนั้น
เป็นการแก้ไขมาก จึงได้มีการตั้งคณะกรรมการร่วมของวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร
เมื่อมีการไปประชุมของทั้ง ๒ สภาพร้อมแล้ว กรรมการทั้ง ๒ ฝ่ายได้พิจารณาแล้ว
ก็ได้มีการเสนอให้มีการแก้ไขยอมรับในบางส่วน และที่ยืนยันในบางส่วนของ
สภาผู้แทนราษฎร และก็เห็นว่าในส่วนของวุฒิสมาชิกที่ได้เสนอแก้ไขนั้นหลายส่วน
ก็มีเหตุผล และสามารถที่จะทำให้เห็นว่า โครงสร้างนี้เป็นโครงสร้างที่จะเป็น
ประโยชน์ต่อการบริหารการจัดการในเรื่องของรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ในกลุ่มของ
แรงงาน -----

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรามีผู้นำของแรงงานที่อยู่ในวุฒิสมาชิกนั้น ได้ให้ทรรศนะ
 ข้อคิดเห็นหลาย ๆ เรื่อง ในฐานะตัวแทน แล้วผมก็เห็นว่าเมื่อเขา
 ได้นำเสนอในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ต่อสายแรงงาน และเป็นประโยชน์
 ทางด้านรัฐบาลที่ทุกรัฐบาลจะต้องมาบริหารสามารถจะใช้กฎหมายนี้
 อย่างเป็นประโยชน์ และข้อมูลทั้งหมดนี้เป็นข้อมูลที่ผ่านการกลั่นกรองของ
 สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งจะมีทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล วุฒิสมาชิกได้พิจารณา
 อย่างรอบคอบแล้ว และเมื่อเข้ามาสู่การพิจารณาในครั้งนี้อีกครั้งหนึ่ง
 ก็จะเป็นการผ่านความเห็นชอบจากการที่ได้ปรึกษาหารือกันแล้ว จากนั้น
 ก็จะได้นำไปสู่การพิจารณาของวุฒิสมาชิกต่อไป ท่านประธานที่เคารพ
 ในรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็คงจะอยู่ในมือทุกท่าน
 และได้เห็นแล้ว ข้อคิดเห็นเหล่านี้ก็คงจะได้พิจารณากันต่อไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน ร้อยโท กุเทพ ครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม กุเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ
 พรรคความหวังใหม่ ท่านประธาน กระผมขอตั้งข้อสังเกตในร่างพระราชบัญญัติ
 แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ซึ่งคณะกรรมการร่วมได้พิจารณาตามมาตรา ๑๗๕
 แห่งรัฐธรรมนูญ ท่านประธาน กระผมขออนุญาตว่า ตามเจตนารมณ์ของ
 รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕ (๓) เป็นเจตนารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปจากฉบับที่แล้ว
 วันนี้เรามาพิจารณาเฉพาะในส่วนที่ว่า ถ้าวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
 ที่ส่งไปจากสภาผู้แทนราษฎร ทางสภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณาว่าจะเห็นชอบ
 ตามการแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ โดยไม่ได้พิจารณาว่าเป็นการแก้ไขในสาระสำคัญ
 หรือที่เราเคยพูดกันติดปากว่า เป็นการแก้ไขมาก นั้นหมายถึงว่าต่อไปนี้ ถ้ามี
 การแก้ไขเพิ่มเติมจากวุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่า เราเห็นด้วยกับการ
 แก้ไขเพิ่มเติมนั้นก็ดำเนินต่อไปตามมาตรา ๙๓ นั้นหมายถึงว่า เอาไปประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษาเป็นกฎหมายบังคับใช้ ท่านประธานที่เคารพ สิ่ง
 ที่สภาผู้แทนราษฎรจะต้องพิจารณาอย่างยั้งตั้งตั้งแต่บัดนี้ไป ก็คือว่าสิ่งที่เราจะไปคัดค้าน
 การแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภานั้นจะต้องมีเหตุผลพอสมควร เพราะไม่เห็นนั้น
 ก็เป็นการถ่วงหน่วงเหนี่ยวไม่ให้มีการประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติ และที่สำคัญ
 ถ้าเผื่อว่าเรารับ หรือไม่รับการแก้ไขเพิ่มเติมแล้ว มีผลกระทบต่อสภาผู้แทนราษฎร

พอสมควร กรณีที่คณะกรรมการร่วมได้เสนอมาในวันนี้ ท่านประธาน ผมได้
 ตรวจสอบดูทั้งหมดแล้ว มีประเด็นที่จะต้องแก้ไขพิจารณากัน ๓๖ ประเด็น
 ๓๖ ประเด็นเมื่อไปพิจารณากันแล้วยืนยันตามวุฒิสมาชิก ๓๕ ประเด็น ยืนยันตาม
 หรือแก้ไขไปตามสภาผู้แทนราษฎรเพียง ๒ ประเด็นเท่านั้น นั่นหมายถึงว่า
 ในขั้นต้นที่วุฒิสมาชิกแก้ไขมา แล้วสภาผู้แทนราษฎรบอกว่าเห็นเป็นการแก้ไข
 ที่เราเห็นว่ารับไม่ได้ ก็ทำให้กฎหมายฉบับนี้เข้ามาประมาณ ๒ - ๓ เดือน
 แล้วส่งกลับไปพิจารณาร่วมตามมาตรา ๑๗๕ พอพิจารณาเสร็จปรากฏว่า
 ๓๕ ประเด็นเป็นไปตามที่วุฒิสภาพิจารณา ตรงนี้ละครับท่านประธาน ผมอยากจะ
 กราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิกที่จะพิจารณากฎหมายต่อไปว่า
 ถ้าเราไม่แน่ใจจริง ๆ ว่า การไม่เห็นด้วยกับวุฒิสภานั้นเป็นเรื่องที่เราจะต้อง
 ยืนยันกันอย่างเด็ดเดี่ยวร่วมกัน เมื่อไปตั้งคณะกรรมการร่วมกันแล้ว
 สภาผู้แทนราษฎรไม่มีจุดยืนพอที่จะโน้มน้าววุฒิสภา ให้เห็นด้วยได้ในหลายประเด็น
 มากกว่าที่ปรากฏ ก็ไม่ควรจะไปขัดแย้งเขาตั้งแต่ต้น ก็คือเห็นด้วยกับการแก้ไข
 เขาไป กฎหมายก็เป็นกฎหมายไป ๒ เดือนแล้ว เพราะฉะนั้นวันนี้ผมจึง
 กราบเรียนท่านประธานว่า โดยสาระสำคัญนั้นถ้าเราจะมาตัดจ้งกัน มาบอกว่า
 ไม่เห็นด้วย กฎหมายฉบับนี้ก็จะตกไป ต้องรอพิจารณากันอีกหลายเดือน ก็จะ
 เสียหายต่อผู้ที่ต้องการใช้กฎหมาย กระผมเพียงแต่ตั้งข้อสังเกตว่า การพิจารณา
 ของสภาผู้แทนราษฎรต่อไปนี้ ในขั้นที่เรารับร่างฯ ขึ้นมาจากวุฒิสภานั้นคงจะต้องใช้
 วิจารณ์พิจารณาครอบรอบมากกว่านี้ ขอกราบขอพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนพดล ปัทมะ ครับ

นาย นพดล ปัทมะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม นพดล ปัทมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายฉบับที่สำคัญอย่างยิ่งนะครับ ที่ได้
ผ่านการพิจารณาของทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และท้ายที่สุดมีการตั้ง
คณะกรรมการร่วมไว้พิจารณา มีการแก้ไขหลายประเด็น และมีการยืนยัน
ตามทีวุฒิสภาได้แก้ไขในหลายประเด็น ผมอยากกราบเรียนครับท่านประธานว่า
กฎหมายนี้เป็นกฎหมายฉบับหนึ่งที่เราดูการแก้ไขแล้วยอมรับได้ยาก มีหลายประเด็น
ที่ไม่เอื้ออำนวยให้สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ สามารถที่จะทำงานกันได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ จำกัดเสรีภาพของสหภาพแรงงานและสมาชิก โดยเฉพาะที่เป็น
พนักงานรัฐวิสาหกิจในการที่จะคุ้มครองสิทธิและประโยชน์ของสมาชิก ชัดบทบัญญัติ
และหลักการพื้นฐานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งเหตุผลประการที่ ๓ นั้น
ผมคิดว่ายังไม่สำคัญนัก แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเราจะร่างกฎหมายที่ดี ๆ สักครั้งหนึ่ง
เป็นกฎหมายแม่บทคล้ายกับร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งเพิ่งผ่าน
การพิจารณาในวาระที่ ๓ ไปเมื่อสักครู่ ผมคิดว่ากฎหมายจำเป็นที่จะต้องรักษา
หลักการพื้นฐานที่สำคัญไว้ ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายเกี่ยวกับเรื่อง
แรงงานสัมพันธ์นั้นมีผลประโยชน์อยู่ ๒ ประการครับ

ประการแรกคือ ผลประโยชน์ของลูกจ้างในการที่จะรวมตัวกัน
เป็นสหภาพ ในการที่จะปกป้องสิทธิขั้นพื้นฐานของสมาชิกของสหภาพ

ประโยชน์อีกประการหนึ่งก็คือ ประโยชน์ของนายจ้างที่จะสามารถมี
องค์กรหรือมีลูกจ้างที่สามารถทำงานให้กับนายจ้างได้ และผมจะไม่พูดถึงประโยชน์
ส่วนที่ ๓ คือประโยชน์ของประชาชนที่ในกรณีที่เป็นสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ
จะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นที่ผม
คิดว่าจะมีการถดถอยของกฎหมายฉบับนี้ก็คือ มีอยู่ ๗ - ๘ ประเด็นที่ผมจะกราบเรียน
ให้ท่านได้ทราบเป็นลำดับไป

ประเด็นแรก มาตรา ๓๖ ที่คณะกรรมการร่วมได้เห็นด้วยกับ
การแก้ไขของวุฒิสมาชิกหรือวุฒิสภา ในการที่อนุญาตให้นายจ้างได้โยกย้ายหน้าที่
การงานของลูกจ้างในระหว่างที่มีข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ท่านได้ตัด
ข้อความนี้ออกไป ท่านเห็นด้วยกับวุฒิสภา ผลที่ตามมาคืออะไรครับ ลูกจ้างจะ
ไม่รู้สิกลบลดภัยครับว่า ในขณะที่สภาพการจ้างมีผลบังคับ นายจ้างจะไม่เปลี่ยนแปลง

โยกย้ายหน้าที่การงาน ท่านอาจจะเกิดความรู้สึกว่าการโยกย้ายหน้าที่การงานไม่รุนแรงเหมือนกับการเลิกจ้าง แต่ความจริงแล้วการเปลี่ยนแปลงหน้าที่การงานเป็นเรื่องสำคัญครับ ความพึงพอใจในการที่ได้ทำงานในส่วนที่เขาคาดต้องการหรือผลิตผลที่ได้จะได้จากความสามารถที่เขาทำงานตำแหน่งหนึ่ง อาจจะมีมากกว่าการทำงานในตำแหน่งหนึ่ง ประเด็นนี้กระผมไม่เห็นด้วยครับ

ประเด็นที่ ๒ คือมาตรา ๕๑ ท่านประธานที่เคารพครับ การแก้ไขของกรรมาธิการร่วมทำให้การจัดตั้งสหภาพแรงงานยากขึ้น ตามร่างฯ เดิมสมาชิกสหภาพจำนวน ๒๕ เปอร์เซ็นต์ของลูกจ้างทั้งหมดสามารถจัดตั้งสหภาพได้ ท่านได้เปลี่ยนแปลงจาก ๒๕ เปอร์เซ็นต์ เป็น ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งทำให้การจัดตั้งสหภาพยากขึ้น ต้องใช้จำนวนลูกจ้างมากขึ้นประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับจำนวนของลูกจ้างในองค์กรนั้น ๆ ว่ามีจำนวนเท่าไร

ประเด็นที่ ๓ ท่านตัดโอกาสลูกจ้างซึ่งเป็นผู้บริหาร ที่ภาษาอังกฤษใช้คำว่า แมเนจเมนต์ (Management) ไม่มีสิทธิในการที่จะเข้าชื่อเพื่อก่อตั้งสหภาพแรงงาน ท่านประธานที่เคารพครับ ลูกจ้างระดับผู้บริหารก็คือลูกจ้างครับ ไม่ใช่เป็นนายจ้าง เพราะฉะนั้นบุคคลเหล่านั้นมีสิทธิโดยชอบธรรมในการที่จะเข้าชื่อกันเพื่อจัดตั้งเป็นสหภาพแรงงาน

ประเด็นต่อไป คือมาตรา ๔๘ ท่านจำกัดการประชุมใหญ่ให้กระทำในเฉพาะวันหยุดราชการและวันหยุดตามประเพณีเท่านั้น ผมคิดว่าท่านค่อนข้างที่จะจำกัดเสรีภาพในการที่จะดำเนินกิจกรรมของสหภาพมากจนเกินไป ท่านประธานที่เคารพ เราไปหวังอะไรว่าเขาจะดำเนินการในวันธรรมดาหรือในวันปกติ ตราบใดที่เขาไม่เอาเวลาของการทำงานไปประชุมใหญ่ เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นด้วย การกำหนดให้ประชุมเฉพาะวันหยุดราชการและวันหยุดตามประเพณีไม่มีใครเขาอยู่ประชุมหรอกครับ นั่นเป็นการสร้างอุปสรรคที่ไม่จำเป็นในการที่สหภาพจะดำเนินการกิจกรรมของเขา

ท่านประธานที่เคารพ ประเด็นต่อไปซึ่งเป็นประเด็นสำคัญ

๒ - ๓ ประเด็นที่ผมอยากกราบเรียนและย้ำว่าเป็นเรื่องที่ผมยอมรับไม่ได้ การเปลี่ยนสหพันธ์แรงงาน เป็น สภาแรงงาน ดูเปลี่ยนชื่อไม่ค่อยมีความสำคัญ เปลี่ยนจากสหพันธ์แรงงาน เป็น สภาแรงงาน ไม่มีความสำคัญในชื่อ ผมไม่เคยให้ความสำคัญกับชื่อหรือกับสลาก ผมให้ความสำคัญกับเนื้อหามากกว่า รูปแบบ ท่านประธานที่เคารพ ท่านตัดโอกาสในการที่สหภาพแรงงานจะรวมตัวกัน ท่านเพิ่มจาก ๑๕ เป็น ๒๕ สหภาพรวมกัน เพื่อที่จะปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์เกี่ยวกับสภาพการจ้าง ข้อความสำคัญนะครับ ผมขออนุญาตอ่านอีกครั้งหนึ่ง ท่านตัดบทบาทของสหภาพแรงงานที่จะรวมตัวกันเป็นสหพันธ์หรือท่านจะเรียกว่าเป็นสภาแรงงานก็ได้ เพื่อปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์เกี่ยวกับสภาพการจ้าง ท่านตัดออกไป ท่านให้บทบาทเขาเพียงแค่ประการแรก ส่งเสริมการศึกษา ประการที่ ๒ ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีในรัฐวิสาหกิจ ท่านประธานที่เคารพ การรวมตัวกันของสมาชิกสหภาพเพื่อมาตั้งสหภาพ เพื่อต่อรอง เพื่อรักษาสีทธิประโยชน์ของพนักงาน เป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน และผมคิดว่าการรวมตัวกันของสหภาพหลายสหภาพเพื่อรวมกันเป็นสหพันธ์แรงงาน หรือท่านจะเรียกว่าเป็นสภาแรงงาน เพื่อที่จะปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์เกี่ยวกับสภาพการจ้าง เป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน ทุกประเทศเขายอมทำ ให้ทำได้ แต่การที่ท่านตัดบทบาทของเขาออกไปให้เป็นเพียงแค่ ส่งเสริมการศึกษา และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีในรัฐวิสาหกิจ กระผมคิดว่าเป็นการลดความสำคัญของสหพันธ์แรงงาน ลดบทบาทของสหภาพแรงงานอย่างไม่ค่อยมีเหตุผลนัก

สพ ๙/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

สมบัติ ๒๘/๒

ประเด็นต่อไปอีกประเด็นหนึ่ง คือการห้ามสหพันธ์แรงงานให้เข้าเป็นสมาชิกสภาองค์การลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ตามมาตรา ๗๑ เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ ท่านจำกัดเสรีภาพของสหพันธ์แรงงานหรือสหภาพแรงงานของรัฐวิสาหกิจในการที่จะไปรวมตัวกับเอกชนเพื่อผนึกกำลังกันในการที่จะปกป้องคุ้มครองสิทธิและประโยชน์ของสหภาพ หรือเพื่อที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการในการบริหาร หรือในการประสานงานกันด้านอื่น ๆ เป็นเรื่องที่ผมคิดว่าเราไม่น่าจะยอมรับได้ เป็นการปิดกั้นเสรีภาพของสหพันธ์แรงงาน ของสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจในการที่จะดำเนินกิจกรรมดังกล่าว

ท่านประธานครับ ผมจะไม่พูดอีกหลายประเด็น ซึ่งคิดว่าจะมีสมาชิกจากพรรคประชาธิปัตย์ได้หยิบยกขึ้นมา แต่ผมขอสรุปการอภิปรายของกระผมสั้น ๆ ครับว่า ผมไม่เห็นด้วยกับประเด็นที่ท่านได้แก้ไขเปลี่ยนแปลง แม้ว่าจะมีการพิจารณาถึง ๒ ระดับ คือ ระดับวุฒิสภาและคณะกรรมการร่วมของทั้งสองสภาก็ตาม ผมคิดว่าเราสามารถที่จะออกกฎหมายที่เป็นการสร้างสรรค์มากกว่านี้ ส่งเสริมกิจการแรงงานสัมพันธ์ของรัฐวิสาหกิจมากกว่านี้ ผมคิดว่าไม่ได้มีความเกรงกลัวแต่อย่างใดที่จะต้องให้สิทธิเสรีภาพของสมาชิกสหภาพแรงงานของรัฐวิสาหกิจในการที่จะดำเนินกิจกรรมที่ควรจะเป็น

ท่านประธานที่เคารพ สภาแห่งนี้เป็นตัวแทนของประชาชน ผมคิดว่าก่อนที่เราจะผ่านกฎหมายฉบับหนึ่งฉบับใดเราจะต้องดูสิทธิ ดูเสรีภาพ ดูประโยชน์ของประชาชนในภาพรวม ไม่ใช่ยืนอยู่ข้างนายจ้าง หรือยืนอยู่ข้างลูกจ้าง แต่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด เราจะต้องหาจุดที่เป็นจุดสมดุลของประโยชน์ของทั้งสองฝ่าย ผมเชื่อว่ากฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมไม่ได้รักษาสมดุลอันนั้น และผมคิดว่าควรจะต้องทบทวนร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ และฉบับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕ วรรคสาม ขอบพระคุณครับท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญนิพนธ์ ก่อนครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธาน ผมได้พิจารณาข้อพิจารณาของคณะกรรมการธิการร่วม ผมคิดว่า มีหลายประเด็นที่เป็นสิ่งขัดกับเจตนาเดิมของสภาผู้แทนราษฎร ที่เรามุ่งหวังว่า ร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์นี้ จะเป็นกฎหมายที่เกื้อกูล ต่อการทำงานร่วมกัน และก็จะ เป็นประโยชน์ในการที่จะให้องค์กรของ ผู้ใช้แรงงานนั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนเองให้เกิดประสิทธิภาพที่ดีที่สุด และ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมมากที่สุด แต่ว่าหลังจากที่ได้พิจารณาในเนื้อหาของ ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๖ หมวด ใน ๘๕ มาตราเดิมแล้ว ไม่ว่าจะ เป็น เรื่องหมวดที่ ๑ คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ หมวดที่ ๒ คณะกรรมการกิจการสัมพันธ์ หมวดที่ ๓ ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง และวิธีระงับข้อพิพาทแรงงาน หมวดที่ ๔ สหภาพแรงงาน หมวดที่ ๕ สภาแรงงาน หมวดที่ ๖ บทกำหนดโทษ ซึ่งหลังจากได้พิจารณาในสาระสำคัญของแต่ละหมวด และในแต่ละมาตราแล้ว คิดว่ามันมีในประเด็นสำคัญหลายประเด็น ดังที่เพื่อนสมาชิก ได้อภิปรายไปก่อนหน้านี้ครับว่า เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง เป็นสาระสำคัญในการที่ คณะกรรมการธิการร่วมไปพิจารณาแล้วนี้ ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์เดิม ของสภาผู้แทนราษฎรที่ได้เสนอกฎหมายนี้ต่อสภาผู้แทนราษฎร ผมจะยกตัวอย่าง ต่อท่านประธานครับว่า ไม่ว่าจะ เป็นในเรื่องตามมาตรา ๘ ที่ร่างฯ ของ สภาผู้แทนราษฎรไม่ได้กำหนดว่าจะให้เป็นกี่วาระ แต่ที่กำหนดไว้ว่า กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๒ ปี กรรมการ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ ไม่ได้กำหนดไว้ว่ารัฐมนตรีนั้น จะตั้งกรรมการนั้นกี่วาระก็ได้ ถือว่าเป็นการให้ดุลยพินิจของท่านรัฐมนตรี ซึ่งท่านมีดุลยพินิจว่า บุคคลใดสมควรที่จะเข้ามาเป็นกรรมการ ท่านก็ให้ บุคคลนั้นให้เป็นกรรมการติดต่อกันได้ แต่ว่าวุฒิสภานั้นไปแก้ไขเพิ่มเติม ข้อความบอกว่า อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกิน ๒ คราวติดต่อกัน อย่างนี้ผมถือว่าเป็นการจำกัดสิทธิท่านรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้บริหารกระทรวง ท่านย่อมที่จะมีดุลยพินิจว่า ท่านจะมอบความไว้วางใจให้บุคคลใดเข้าไปเป็น

กรรมการในชุดนี้ และบุคคลที่ท่านให้ความไว้วางใจนั้น ถ้าเราไปจำกัดสิทธิ
ท่านว่าเป็นไม่เกิน ๒ สมัยติดต่อกันนี้ ก็ต้องสมียละ ๒ ปี ก็เป็น
ได้แค่ ๔ ปี เป็นไม่ได้อยู่แล้ว ตรงนี้ผมคิดว่าเป็นการจำกัดสิทธิกันเกินไป
และก็ไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ผมเห็นว่าควรจะให้เป็นไปตามร่างฯ เดิมของ
สภาผู้แทนราษฎรที่เปิดโอกาสให้ท่านรัฐมนตรีมีดุลยพินิจในการที่จะพิจารณาว่า
ท่านจะมอบความไว้วางใจให้กับใครเข้าไปเป็นกรรมาธิการอย่างนี้เป็นต้น
ท่านประธานครับ นอกจากนั้นในประเด็นที่ผมคิดว่า ในทำนองเดียวกันนี้
มาตรา ๕๓ ท่านประธานครับ ข้อบังคับของสหภาพแรงงานต้องมีข้อความ
ดังต่อไปนี้ (๗) สภาผู้แทนราษฎรกำหนดไว้เดิมว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับ
คณะกรรมการได้แก่ จำนวนกรรมการ การเลือกตั้งกรรมการ วาระของการเป็น
กรรมการ การพ้นจากตำแหน่งของกรรมาธิการ และผลของการประชุม
คณะกรรมการ แต่ในะครับ แต่ว่าฉบับที่ผ่านการพิจารณาของวุฒิสภา และที่
กรรมาธิการร่วมได้เห็นด้วยไปนั้น ไปเพิ่มเติมข้อความว่า แต่ข้อกำหนด
ดังกล่าวจะกำหนดให้ประธานสหภาพแรงงานอยู่ในตำแหน่งเกินสองคราว
ติดต่อกันไม่ได้ ตรงนี้กระผมคิดว่ามันคงจะเป็นการจำกัดสิทธิ ในทำนองเดียวกัน
เราต้องยอมรับอย่างหนึ่งว่า บุคลากรในกระบวนการสหภาพแรงงานนั้น
บางครั้งเราอาจจะหาได้ไม่ใช่นัก คนที่จะเป็นผู้นำที่มีความรู้ความสามารถนั้น
ต้องผ่านการหล่อหลอม ผ่านการต่อสู้ ผ่านการที่จะแสดงการเป็นผู้นำให้สมาชิก
ยอมรับนั้นไม่ใช่เกิดขึ้นได้ง่าย ๆ นัก-----

มันเป็นการยากยิ่งที่จะหาผู้นำที่มีความเข้มแข็ง แล้วก็ยังมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ เพราะฉะนั้นการไปกำหนดว่าจะให้อยู่ได้ไม่เกิน ๒ คราวติดต่อกัน ผมคิดว่าเป็นการจำกัดสิทธิ อย่างนี้เป็นต้น ท่านประธานครับ นอกจากนั้นประเด็นสำคัญที่ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่จะละเลยไปไม่ได้ ในบางประเด็นนั้นท่านสมาชิก ท่านนพดล ขอภัยต้องเอ่ยนาม ท่านได้อภิปรายไปแล้ว ผมคงจะไม่อภิปรายซ้ำเติมในประเด็นนั้นมากนัก แต่ว่าสิ่งสำคัญท่านประธานครับ มาตรา ๔๘ นั้นผมถือว่าเป็นสาระสำคัญที่จะไปห้ามบอกว่า การประชุมใหญ่ไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้กระทำได้เฉพาะวันที่เป็นวันหยุดราชการ หรือวันหยุดตามประเพณี ตรงนี้ผมคิดว่าเราไม่น่าจะไปกำหนดจำกัดวันอย่างนั้นเอาไว้ ถ้าเราไม่กำหนดวันไว้เช่นนี้ เขาอาจจะประชุมหลังจากเลิกการปฏิบัติหน้าที่แล้วก็ได้ หลังจาก ๕ โมงเย็นไปแล้วมีการประชุมกัน แม้ว่าจะจะเป็นวันทำการ แต่ถ้าเลิกจากการทำการแล้ว หมดเวลาทำการแล้ว เขามาประชุมกัน ก็เป็นสิทธิที่น่าจะทำได้ เราไปบอกว่ากระทำในวันทำการไม่ได้ ให้กระทำได้ในเฉพาะวันหยุด ตรงนี้เป็นกรจำกัดสิทธิของสหภาพ ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่พึงกระทำ ข้อกำหนดเหล่านี้

ประการต่อมา สิ่งที่จะชี้ให้เห็นว่ามันผิดเจตนารมณ์เดิมของสภาผู้แทนราษฎรเป็นอย่างยิ่งก็คือว่า ข้อเดิมในมาตรา ๕๘ วรรคสอง ร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา เราเขียนมาตรา ๕๘ วรรคสองไว้ว่า ลูกจ้างซึ่งเป็นกรรมการของสหภาพแรงงานมีสิทธิลาไปร่วมประชุมสหภาพแรงงานหรือร่วมการประชุมหรือสัมมนาอื่นได้ ทั้งนี้ให้สหภาพแรงงานแจ้งให้นายจ้างทราบล่วงหน้า และให้ถือว่าวันเวลาที่ลูกจ้างไปดำเนินงานดังกล่าวเป็นวันทำงานให้กับนายจ้าง วุฒิสภาไปแก้ในมาตรา ๕๘ วรรคสองว่า ลูกจ้างซึ่งเป็นกรรมการของสหภาพแรงงานมีสิทธิลาไปร่วมประชุมสหภาพแรงงานหรือร่วมประชุม หรือสัมมนาอื่นได้ โดยต้องได้รับอนุญาตจากนายจ้างก่อน ตรงนี้แหละครับที่เป็นสาระสำคัญ ถ้านายจ้างไม่อนุญาตแสดงว่าไปไม่ได้แล้วโอกาสที่นายจ้างจะไม่อนุญาตมีมาก ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า เพราะฉะนั้นการที่จะไปเพิ่มเติมข้อความที่บอกว่า ต้องได้รับอนุญาตจากนายจ้างก่อนและไม่ถือว่าวันลาดังกล่าวเป็นวันลาของลูกจ้าง ตรงนี้ครับที่ต้องได้รับอนุญาต ผมถือว่าเป็นสาระสำคัญในการที่จะขัดขวางการไปร่วมประชุมของลูกจ้าง

ประการสุดท้าย มาตรา ๗๑ นั้น ท่านนพดล ขอภัยต้องเอียนนาม
 ท่านได้พูดไปแล้ว ผมคงจะไม่พูด แต่ว่าสิ่งที่เป็นห่วงกังวลก็คือ มาตราที่เกี่ยวกับ
 เรื่องโทษ มาตรา ๘๓ ท่านประธานคณะกรรมาธิการผู้ใดเข้าเป็นสมาชิกสหพันธ์
 แรงงาน โดยรู้ถือว่าสหพันธ์แรงงานนั้นยังไม่ได้จดทะเบียนตามมาตรา ๖๙
 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำ
 ทั้งปรับ การพิจารณาของวุฒิสภา เพิ่มเติมในวรรคสองเป็นว่า กรรมการ
 สหภาพแรงงานผู้ใดรู้เห็นเป็นใจให้สหภาพแรงงานเข้าเป็นสมาชิกตามวรรคหนึ่ง
 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน เพิ่มโทษกรรมการขึ้นมา และในมาตรา
 ที่สำคัญ การเพิ่มโทษนี้ คือมาตรา ๘๙ ทวิ ท่านประธานครับ ที่วุฒิสภาได้มีการ
 การเพิ่มโทษขึ้นมา ทั้ง ๆ ที่สภาผู้แทนราษฎรไม่ได้กำหนดโทษในมาตรานี้
 เอาไว้ ในมาตรา ๘๙ ทวิ นั้น เป็นการเพิ่มขึ้นมาในชั้นพิจารณาของวุฒิสภา
 เพิ่มเป็นว่า กรรมการของสหภาพแรงงานหรือสภาแรงงานผู้ใดดำเนินกิจการ
 ผิดวัตถุประสงค์ของสหภาพแรงงานหรือสภาแรงงาน แล้วแต่กรณี และการ
 ดำเนินนั้นเป็นภัยอันตรายต่อความสงบสุขของประชาชน หรือความมั่นคงของ
 ประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือ
 ทั้งจำทั้งปรับ ตรงนี้แหละครับสภาผู้แทนราษฎรไม่ได้คิดถึงโทษตรงนี้ ไม่ได้มี
 ความมุ่งหมายที่จะลงโทษอย่างนี้ถึงขั้นจำคุก แต่ที่วุฒิสภานั้นไปกำหนดเป็น
 โทษจำคุกเอาไว้ และก็เพิ่มโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี ซึ่งถือว่าเป็นโทษที่สูงมาก
 กับตรงนี้ ผมคิดว่าตรงนี้จะ เป็นอุปสรรคอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผม
 กราบเรียนท่านประธานมาทั้งหมดนี้ผมคิดว่ากฎหมายดังกล่าว ร่างพระราชบัญญัติ
 แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ที่กรรมาธิการร่วมได้พิจารณาไปนั้น เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิด
 เกิดอุปสรรคต่อการจะรวมตัวหรือว่าเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพ ไม่สอดคล้อง
 กับมาตรฐานสากล คืออนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๘๗
 ว่าด้วยเสรีภาพของการสมาคม ซึ่งมีสาระสำคัญ คือการที่มีสิทธิที่จะจัดตั้ง
 สหภาพแรงงาน มีสิทธิที่จะเข้าเป็นสมาชิกของสหภาพ ทั้งนี้โดยรัฐจะต้อง
 ไม่เข้าไปเกี่ยวข้องแทรกแซงกับการใช้สิทธิดังกล่าว การที่จะก่อให้เกิดต่อ
 อนุสัญญาดังกล่าว ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่พวกเราไม่ควรพึงปฏิบัติ เพราะจะก่อให้เกิด

สพ ๙/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

รพีพร ๓๐/๓

เกิดข้อครหาขึ้นในองค์กรระหว่างประเทศได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมกราบเรียน
ท่านประธานมา ผมคิดว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้สภาไม่น่าที่จะให้ความ
เห็นชอบได้ ขอกราบขอขอบคุณครับ

- ๓๑/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณยุกธ ดิยะไพรัช

นายยุกธ ดิยะไพรัช (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม ยุกธ ดิยะไพรัช ส.ส. จังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์
 ประเด็นย่อย ๆ ทั้งหมดที่เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวมานั้น ผมจะไม่กล่าว
 ซ้ำกันนะครับ แต่ว่าเรื่องที่เป็นเรื่องใหญ่จะมีอยู่ ๒ เรื่อง ก็คือเรื่องเกี่ยวกับ
 กฎหมายที่เรากำลังพิจารณากันอยู่นี้ไปขัดแย้งต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ
 ตามมาตรา ๔๕ ซึ่งตรงนี้เป็นปัญหาที่ใหญ่มากครับ โดยเฉพาะการกล่าวถึง
 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม สหภาพ สหพันธ์ สหกรณ์
 กลุ่มเกษตรกร องค์การเอกชนหรือหมู่คณะ การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง
 จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจของกฎหมาย เฉพาะเพื่อคุ้มครอง
 ประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรม
 อันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันมิให้มีการผูกขาดตัดตอนในทางเศรษฐกิจ
 แต่สิ่งที่เราได้ดำเนินการมานั้นโดยเฉพาะการพิจารณาร่างกฎหมายนั้น
 ผิดหลักสากล ตามหลักสากลโดยทั่วไป การรวมตัวกันของกลุ่มลูกจ้างทั้งหลาย
 เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของเขานั้น เขาให้สิทธิและให้เสรีภาพในการจัดตั้ง
 การกำหนดเงื่อนไขหรือกำหนดรูปแบบในการบริหารทั้งหลายที่ส่งผลกระทบต่อ
 ต่อบุคคลอื่นทำให้เกิดความเสียหายนั้น บุคคลเหล่านั้นเขาสามารถที่จะฟ้องร้อง
 ตามกฎหมายได้ ไม่ใช่ใช้อำนาจทางกฎหมายไปแทรกแซงจนทำให้การบริหารงาน
 ของสภาหรือสหภาพทั้งหลายต้องเบี่ยงเบนและผิดประเด็นไป ซึ่งเงื่อนไขต่าง ๆ นั้น
 เพื่อนสมาชิกก็ได้กล่าวโดยเฉพาะการกำหนดต้องเป็นวันหยุดเท่านั้นที่จะต้อง
 ประชุมกันได้ และเงื่อนไขอื่น ๆ ตามมา แต่สิ่งที่ห่วงใยที่สุดก็คือการจัดตั้ง
 สหภาพก็ตามนะครับ เราก็จะเห็นว่าองค์การ ไอ.แอล.โอ. (ILO) องค์การ
 แรงงานสากลระหว่างประเทศจับตามองเราอยู่ และสิ่งที่จะตามมาในขณะนี้
 ก็คือว่าปัญหาในส่วนของประเทศทั้งหลายที่เขาปกป้องในเรื่องสิทธิทางการค้า
 เขาก็จะส่งผลกระทบโดยอ้างกฎหมายฉบับนี้เข้ามา และในที่สุดสิทธิพิเศษ
 ต่าง ๆ ที่เราได้รับอยู่อาจจะถูกจำกัดหรืออาจจะถูกตั้งเงื่อนไขขึ้นมาด้วยกฎหมาย
 เหล่านี้ แต่สิ่งหนึ่งที่เรารับแม้ว่าจะจะเป็นผลเสียหายบ้างมันก็มี สิ่งที่เห็นได้ชัดเจน
 ก็คือเราได้สหภาพขึ้นมาบ้าง และทำให้ลูกจ้างสามารถที่จะเจรจาต่อรองกับ
 นายจ้างได้ และสิ่งที่ดีที่สุดก็คือการที่เราฟอก นั่นก็คือว่าข้อครหาในทาบอกว่า
 รสช. นั้นเป็นคนครอบกฎหมายฉบับนี้มา เมื่อเรานำมาพิจารณากันแล้วและได้ผ่าน
 การพิจารณาของสภา เรานึกคงจะดีขึ้น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผมคิดว่าตรงนี้ผมไม่เห็นชอบ

ที่จะให้ผ่าน เพราะว่าผ่านไปแล้วในที่สุดเราก็ไม่สามารถที่จะไปดำเนินการ
อะไรได้ ในที่สุดก็ต้องมาแก้ไขอยู่เหมือนเดิมครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการจะขอชี้แจง
เชิญครับ

นายมนตรี ด่านไพบูลย์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม มন্ত্রী ด่านไพบูลย์
ในฐานะประธานกรรมาธิการนะครับ ความจริงกฎหมายฉบับนี้ได้ผ่าน
ความเห็นชอบทางสภาผู้แทนราษฎรไปแล้วกระผมก็เข้ามาทำหน้าที่ในช่วง
ของการเปลี่ยนแปลงตรงนั้น มาทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมร่วม ก็ได้
มองเห็นโครงสร้างอย่างนี้ครับว่า จากข้อเสนอที่สภาผู้แทนราษฎรได้เสนอไป
มันก็มีเจตนารมณ์ที่จะพยายามทำให้องค์กรของรัฐวิสาหกิจของกลุ่มลูกจ้าง
รัฐวิสาหกิจ ซึ่งต้องถือว่าองค์กรนี้เป็นองค์กรที่รัฐเป็นนายจ้าง -----

เพราะฉะนั้นการที่รัฐเป็นนายจ้างก็จะต้องพยายามที่จะให้ความคล่องตัว หรือการดำเนินการต่าง ๆ ให้มันเกิดเป็นประโยชน์ต่อประชาชน เมื่อที่ ท่านองคมนตรี ดิยะไพรัช ได้กล่าวถึงกรณีของ รสช. นั้น ผมคิดว่ากระแสสังคม ในช่วงก่อนคงจะได้เห็นสะท้อนมุมมองของการเคลื่อนไหวของสหภาพแรงงาน เดี่ยวจะชู้ตตัดน้ำตัดไฟ เรื่องนั้นเป็นเรื่องที่กดดันต่อสังคมมาก ท่านคงจะ เห็นว่าเมื่อเขาดำเนินการอย่างนั้นแล้วกระแสสังคมตอบรับ แต่ว่าสิ่งที่มัน เป็นปัญหาก็คือมันไปขัดแย้งต่อความเห็นขององค์กรระหว่างประเทศที่จะต้อง ให้เขามีอิสระเสรีในระดับหนึ่ง และสิ่งที่เราได้แก้ไขและได้ดำเนินการต่อ สภาผู้แทนราษฎรก็คือเราได้เสนอฉบับนี้เข้ามาแล้ว และนี่ก็คือเป็นไปตาม เงื่อนไขของความร่วมมือขององค์กรทางด้านแรงงานระหว่างประเทศ และการที่ว่าเราจะดำเนินการอย่างไรในรายละเอียดนั้น มันเป็นเรื่องละเอียด ที่เราก็พยายามที่จะให้เกิดเอกภาพ ในข้อเสนองานของเราที่เราเสนอไปนั้น ในบางมาตราเราเสนอไป อย่างมาตรา ๕๑ ของสภาผู้แทนราษฎรไป เราก็เสนออยู่ที่ว่าสถานะของการที่จะให้รักษาสถานภาพของตนเองไว้ มันควรจะต้องมีอย่างน้อย สัดส่วนอยู่ที่ ๒๐ วุฒิสมาชิกได้แก้ไขไปให้เพิ่ม เป็นจำนวน ๓๕ ส่วน อันนี้เป็นการแก้ไขให้เขาเกิดความมั่นคงให้มัน เป็น เอกภาพมากขึ้น เมื่อคณะกรรมการที่พิจารณาร่วมแล้วก็บอกว่า เขาทำ ในสิ่งที่ว่าเรายังไม่คิดว่า เขาจะผ่านตัวนี้ด้วยซ้ำไป แต่เขาก็กลับเสนอ ที่ผู้นำสหภาพแรงงานอยู่ในวุฒิสมาชิก เขาเป็นคนให้ความเห็นชอบตรงนี้ และเราก็คิดว่าอย่างนี้จะ เป็นปัญหาหรือเปล่า เขาก็บอกว่าเขาเป็น ผู้นำสหภาพแรงงาน เขาได้ตรวจสอบกับกระบวนการความคิดของในระบบ ตรงนี้แล้ว ก็ไม่มีปัญหา แต่เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วเรากลับมารู้สึกว่ามันเป็นปัญหา ในขณะที่เขาเป็นคนใช้ เขาบอกว่าไม่ใช่ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ เป็นประเด็นหนึ่ง ที่ผมจะต้องเรียนชี้แจงนะครับ ส่วนมาตรา ๓๖ ที่คุณพดล เรื่องการโยกย้าย หน้าที่การงาน อันนั้นผมคิดว่ามัน เป็นประเด็นหนึ่ง แต่ว่าคงไม่ใช่เป็นประเด็น ใหญ่โตอะไรนัก แต่ก็ เป็นเรื่องที่ผมคิดว่าเมื่อ เขาให้ความเห็นอย่างนี้มา และทางผู้นำแรงงาน เขาก็เห็นว่ามัน เป็นประโยชน์ผมก็คิดว่า เรื่องนี้ มันก็ผ่านได้ ในส่วนของประเด็นหลัก ๆ อีกอันหนึ่งก็คือว่า ที่พูดถึง การประชุมใหญ่ในมาตรา ๕๘ ว่า วันหยุดราชการการประชุมใหญ่ไม่ใช่ การไปห้ามประชุมปกติ การประชุมปกติเขาจะประชุมตอนเย็นประชุมนอกกรอบ อะไรก็ไม่น่าจะ มีปัญหา แต่เขาเป็นข้าราชการมันเปรียบคล้าย ๆ ว่าข้าราชการ

ใช้เวลาของราชการที่จะต้องทำงานให้กับประชาชนและไปประชุมใหญ่
 อันนั้นเป็นการเบียดบังการทำงานในภาระหน้าที่ ผมคิดว่าในข้อเสนอเขา
 ก็มีเหตุผล เมื่อเรามาประชุมร่วม ไม่ได้หมายความว่า มีเฉพาะพรรคฝ่ายใด
 ฝ่ายหนึ่ง มีทุกพรรค รวมทั้งของพรรคประชาธิปัตย์ด้วยที่เข้ามาประชุมชี้แจง
 เราก็ได้ตรวจสอบดูแล้วว่า อย่างกรณีอย่างนี้ เขาหมายถึงที่ประชุมใหญ่เท่านั้น
 ที่ประชุมใหญ่นั้นก็ควรจะเป็นการระดมการประชุมค่อนข้างมาก และมันควร
 ไม่เป็นการประชุมในวันราชการ เพราะว่าไปรบกวนการทำงานที่ตัวเอง
 จะต้องมีภาระบริการให้กับพี่น้องประชาชน ผมก็ถือว่า เขาก็มีเหตุผล ในเรื่องของการ
 การอนุญาตการลาต้องได้รับการอนุญาตจากนายจ้างก่อน ในประเด็นนี้ผมคิดว่า
 ไม่ใช่เป็นประเด็นสาระที่ใหญ่โตอะไรนัก ก็เป็นข้าราชการถ้าจะทำงาน แต่ถ้า
 เป็นเอกชนก็อาจจะต้องบอกกล่าวอะไรกันบ้าง หรือว่าเขาอาจจะมีสถานะที่
 คล่องตัว ซึ่งกฎหมายการคุ้มครองแรงงานตรงนั้นก็มาช่วย เพราะสถานะ
 ของภาคเอกชน สถานะของการเป็นคล้าย ๆ ราชการมันต้องขออนุญาต
 ออกไปที่ไหนก็ต้องบอกกล่าวกันไป ไม่อย่างนั้นใครจะออกไปที่ไหนเอ่ยอาจจะ
 ทำอะไรที่ไหนมันก็จะ เป็นปัญหา ซึ่งผมคิดว่าตรงนี้ไม่ใช่ เป็นสาระที่ใหญ่โตอะไรนัก

มาตรา ๘๓ สหภาพแรงงานจะเข้าไปเป็นสภาแรงงานที่ยังไม่ได้จดทะเบียน เป็นเรื่องของการให้ลงโทษ ก็เป็นความเห็นที่ผมคิดว่าผู้นำแรงงาน เขามองเห็นปัญหาตรงนี้ของเขาเอง ปัญหาของเขาเองนั่นแหละคือสิ่งที่ว่า เราไม่ได้เข้าไปนั่งอยู่ในสถานะที่เราเคยได้สัมผัสเขา เขาให้ข้อคิดเห็นมา เขาถามที่ประชุมว่าจะแย้งอะไรเขาตรงนี้ไหม ที่ประชุมก็ไม่มีความเห็นแย้ง ก็มาจากทุกพรรคการเมืองทั้งนั้น เราก็ต้องยืนยันความเห็นชอบตามเขาไป

มีอีกประเด็นหนึ่ง เรื่องของสหพันธ์แรงงานกับสภาแรงงานที่มันมีการเปลี่ยนชื่อไป สหพันธ์แรงงาน ผมถามวุฒิสมาชิกไปว่าทำไมต้องเปลี่ยน เมื่อเปลี่ยนไปแล้วเขาก็อธิบายว่า คำว่า สหพันธ์แรงงาน มันจะต้องมีหลาย ๆ องค์การที่เป็นการทำงานในลักษณะเดียวกัน อาทิเช่น บอกว่าสหพันธ์กลุ่มโรงงานทอผ้า จะมีหลายโรงงานทอผ้า หลาย ๆ สภาเข้ามาารวมกันแล้วรวมกันเป็นสหพันธ์ แต่ว่าถ้าเป็นของรัฐวิสาหกิจมันจะไม่มีรัฐวิสาหกิจที่มันไปเข้าซ้อนหลาย ๆ อัน แล้วมาเรียกตัวเองเป็นสหพันธ์ เพราะจะมีของรถไฟ มันมีขององค์การโทรศัพท์ มันมีของการไฟฟ้า เพราะฉะนั้นเมื่อไม่เหมือนกันมันก็จะเอามาใช้เรียกคำว่า สหพันธ์ ไม่ได้ ผมก็ว่าเขาก็มีเหตุผล อันนี้คือสิ่งที่ว่า เมื่อเขามีเหตุผลที่อธิบายในแง่ของทางปฏิบัติที่เขาปฏิบัติจริงแล้วก็ต้องยอมรับในสิ่งเหล่านั้นไป

อีกเรื่องหนึ่ง เรื่องที่คุณยงยุทธ ดิยะไพรัช ได้นำเสนอเรื่องข้อขัดแย้งรัฐธรรมนูญมาตรา ๔๕ นั้น ผมคิดว่าสิทธิเสรีภาพนั้นก็เป็นเรื่องของการนำเสนอ แล้วเรานำเสนอนี้เป็นเรื่องของการให้ตามกรอบสิทธิเสรีภาพ เราเป็นกฎหมายลูกตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ และนี่ก็คือเป็นการก้าวเดินไป เพียงแต่ว่ารายละเอียดของกฎหมายลูกนั้นเราจะให้มีรายละเอียดของการบรรจุเนื้อหาสาระอย่างไร อันนั้นคงจะอธิบายได้ว่า คงไม่มีอะไรที่จะเป็นตัวที่จะไปทำให้เป็นปัญหาในเรื่องของการขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นเรื่องอื่น ๆ นั้น ผมยังคิดว่าข้อคิดเห็นอะไรต่าง ๆ ที่ได้ผ่านการกลั่นกรองมาแล้วนั้น เราก็รับฟังและผมคิดว่าขอให้สิ่งที่ได้นำเสนอนั้นมีเหตุผลเพียงพอที่เราจะอธิบายต่อทุกฝ่ายได้ เราอธิบายต่อสังคมได้ เราอธิบายว่า นี่ไม่ใช่เป็นการหาเสียง เราอธิบายได้ว่า นี่ไม่ใช่เป็นเรื่องของการที่ว่าจะไปเอาความรู้สึกตรงใดตรงหนึ่ง แต่ว่าทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องเหตุผลทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องของสภาที่เราจะต้องรับฟังซึ่งกันและกัน ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องที่เราจะได้มองเห็นว่า การยอมรับว่าการกลั่นกรองนั้น ผมเสียคายเป็นไม่มีคุณพดล ไม่มีคุณนิพนธ์ เขามานั่งในกรรมาธิการในขณะนี้ เพราะถ้ามานั่งในกรรมาธิการ

ในขณะที่มันก็จะทำให้ง่ายขึ้นที่เราจะแก้ปัญหาโดยที่ให้เราเห็นแย้ง แต่การประชุมที่ผมประชุมผ่านมา ไม่มีความเห็นแย้งของทางฝ่ายสภาจากสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งส่งตัวแทนจากทุกพรรคการเมืองเข้ามาร่วมประชุม เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้แล้วมันก็จะต้องผ่านเห็นชอบว่า เป็นหลักการที่เราสามารถจะนำเสนอมาตรงนี้ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อมาถึงตรงจุดนี้ ก็คิดว่าถ้ามีจุดใดที่คิดว่าเป็นเหตุผลจริง ๆ ที่สามารถจะรับไปสู่การแก้ปัญหา ถ้าเป็นประเด็นเล็กประเด็นน้อยตัดไปได้ แล้วเหลือประเด็นอะไรบ้างที่คิดว่าเป็นปัญหาหลัก ผมคิดว่ากรรมาธิการจะรับฟังสิ่งเหล่านั้น และขอให้คล้าย ๆ ว่าเอาประเด็นหลักจริง ๆ ว่าอะไรคือตัวปัญหาที่แท้จริง แต่ถ้าเป็นประเด็นเล็กประเด็นน้อย ผมคิดว่าประเด็นเหล่านั้นกรรมาธิการที่วุฒิสมาชิกเขาเป็นตัวแทนของกลุ่มแรงงานส่วนใหญ่อยู่แล้ว เขาเห็นว่าไม่ใช่เป็นปัญหา ผมคิดว่าเรื่องนี้สภาเราก็คงจะให้ความเห็นชอบในระดับหนึ่งได้ แต่ถ้าข้อใดที่ยังเป็นปัญหาอยู่ ผมในฐานะเป็นกรรมาธิการก็ยินดีรับฟังครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยกมือหลายท่านแต่ว่าเรื่องนี้ต้องฟัง เหตุผลกันอีกพอสมควรครับ ผมจะให้พูดทุก ๆ ท่านนะครับ เชิญคุณสาทิพย์ก่อน นะครับ แล้วก็ไปที่คุณกฤเทพ แล้วก็ดอกเตอร์วิชครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงนั้นผมตั้งใจที่จะฟังทางคณะกรรมการธิการ ซึ่งเป็นกรรมาธิการร่วม ได้ชี้แจงถึงข้อสงสัยที่เพื่อนสมาชิกได้ซักถามตั้งแต่ต้น โดยยังมีความหวังอยู่ว่า ข้อชี้แจงของคณะกรรมการธิการซึ่งเป็นกรรมาธิการร่วมนั้นน่าจะนำไปสู่จุดซึ่งอธิบายได้ว่าทำไมการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ฉบับซึ่งกรรมาธิการร่วมของสภาแก้ไขนี้จึงแตกต่างไปจากที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติไปตั้งแต่ต้นและวุฒิสภานำไปแก้ไข จนกระทั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติให้มีการแก้ไขในสาระสำคัญ ผมยังคิดว่ากรรมาธิการร่วมนั้นน่าจะหาคำวินิจฉัยเจตนารมณ์ของทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การวินิจฉัยเหตุผลในการที่จะร่างร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยคำนึงถึง มาตรฐานสากลซึ่งดำเนินการกันอยู่ในวงการแรงงานระหว่างประเทศ แต่เท่าที่ฟังการชี้แจงมา โดยท่านประธานคณะกรรมการนั้นต้องเรียนท่าน ประธานว่า ในประเด็นซึ่งควรจะเป็นสาระสำคัญซึ่งเกี่ยวข้องกับสิทธิเสรีภาพ เรื่องของการสมาคมที่จะชี้ให้เห็นว่ากฎหมายในเรื่องแรงงานโดยเฉพาะอย่างยิ่ง แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ของประเทศไทยนั้น เป็นกฎหมายซึ่งยกระดับเข้าสู่ มาตรฐานสากลนั้นสาระสำคัญที่มีการแก้ไขไปซึ่งหลายฝ่ายมองว่าเป็นการไปควบคุม จำกัดสิทธิเสรีภาพของกระบวนการแรงงาน กรรมาธิการกลับเห็นว่าเป็นเรื่อง เล็กน้อย เป็นเรื่องที่ไม่มีความสำคัญ ซึ่งผมเห็นว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นที่สำคัญ กฎหมายฉบับนี้นั้นไม่ใช่เป็นกฎหมายฉบับที่จะได้รับความสนใจเพียงแต่ใน ประเทศไทยเท่านั้น กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องแรงงานสัมพันธ์ แรงงาน รัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เป็นกฎหมายซึ่งสำคัญในระดับนานาชาติประเทศจับตามอง การที่สภาจะให้ความเห็นชอบกฎหมายฉบับใดออกไปสาระสำคัญที่บัญญัติเอาไว้ ในกฎหมายจะบอกว่าแนวโน้มของประเทศนั้น ๆ สภาซึ่งเป็นตัวแทนของทุกคน ของประเทศนั้นมีแนวโน้มมองในเรื่องนั้นอย่างไร เรื่องของแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ก็เช่นเดียวกัน มาตรฐานสากลที่มีการหยิบยกขึ้นมาพูดทุกครั้งในการ เจรจาการค้าระหว่างประเทศ มีการพูดถึงเรื่องของการปฏิบัติต่อแรงงานสัมพันธ์ ในแต่ละประเทศด้วย แน่แน่นอนครับอนุสัญญาที่มีการพูดถึงท่าน ส.ส. นิพนธ์

ประธานโทษเอ่ยนามพูดถึงนั้น ต้องการให้มีการเปิดเรื่องสิทธิเสรีภาพของ
 กระบวนการแรงงานมากขึ้น แต่ดูเหมือนว่าที่เพื่อนสมาชิกอภิปรายมาตลอดนั้น
 ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการก็ดี ไม่ว่าเป็นเรื่องของ
 การจะต้องขออนุญาตในการที่จะนัดประชุมกันก็ดี หรือเรื่องของการพูดถึงเรื่อง
 ของการนัดประชุมในวันซึ่งไม่ใช่เป็นวันปกติต้องไปนัดกันวันหยุดหรือวันที่หยุด
 ตามประเพณีก็ตาม เป็นเรื่องซึ่งหลายฝ่ายมองว่าเป็นเรื่องของการจำกัดสิทธิ
 และเสรีภาพของกระบวนการแรงงาน ถ้ากฎหมายฉบับนี้เราผ่านออกไปโดยที่
 ยังมีข้อกังขาในเรื่องการให้สิทธิเสรีภาพว่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากลแล้ว
 ข้อเสียเปรียบของประเทศเราในการเจรจาเรื่องการค้าระหว่างประเทศ
 จะถูกหยิบยกขึ้นมาทันที เหตุผลซึ่งประธานคณะกรรมการได้ชี้แจงต่อสภานี้
 เสมือนกับย้อนกลับไปสู่พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์เมื่อปี ๒๕๓๕
 ซึ่งมีเหตุการณ์มีสถานการณ์มีความต้องการในขณะนั้นแตกต่างกับสถานการณ์ใน
 ขณะนี้อย่างมาก ผมยอมรับเหมือนที่หลายฝ่ายเห็นกันว่า ในช่วงขณะนั้น
 กระบวนการแรงงานได้ก้าวไปสู่จุดซึ่งประชาชนส่วนหนึ่งเกิดความไม่พอใจ
 เพราะได้มีการใช้กำลังของตนเองในการข่มขู่-----

ตั้งนั้นเมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาเมื่อปี ๒๕๓๔ สาระสำคัญจะเป็นการจำกัด สิทธิเสรีภาพ เป็นการสอดคล้องกับสถานการณ์ขณะนั้น แต่ในปี ๒๕๔๑ ๗ ปีนั้น มันเปลี่ยนแปลงไปมาก ทุกคนพูดถึงกระบวนการของการเป็นโลกาภิวัตน์ ทุกคน พูดถึงกระบวนการของการเป็นเสรี ซึ่งวันหนึ่งการค้าเสรีขณะนี้เข้ามาเกือบเต็ม รูปแบบแล้ว เราจะปฏิเสธมาตรฐานสากลในเรื่องแรงงานระหว่างประเทศ ได้อย่างไรกัน ถ้าอธิบายเป็นเหมือนที่ท่านว่าเมื่อสักครู่ว่า เราอธิบายกับ องค์การแรงงานระหว่างประเทศไม่ได้ นั่นแปลว่าปัญหาสำคัญจะเกิดขึ้นกับการ เจริญการค้าระหว่างประเทศในอนาคตอย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นเพื่อนสมาชิก จากฝ่ายพรรคประชาธิปัตย์ก็ดี หรือเพื่อนสมาชิกจากฝ่ายค้านที่ตั้งข้อสังเกตแต่ เบื้องต้นก็ดี ก็ได้มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน ผมคิดว่าท่านประธาน กรรมาธิการพูดไม่ได้หรือครับว่า ในกรรมาธิการร่วมไม่เห็นพรรคใดพูด นั้นเป็นกรรมาธิการร่วมครับ ความเห็นกรรมาธิการคือความเห็นกรรมาธิการ กระบวนการนิติบัญญัติจึงต้องบัญญัติเอาไว้ว่า เมื่อกรรมาธิการร่วมพิจารณา เสร็จแล้ว ต้องกลับมาสู่การพิจารณาของสภาอีก เพื่อฟังเจตนารมณ์ของทุกฝ่าย ท่านสมาชิกจากประชาธิปัตย์พูดวันนี้ ไม่ใช่พูดในนามพรรคประชาธิปัตย์ แต่เรา พูดในนามสมาชิกแห่งสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนทั้งประเทศ มีความเป็นห่วงเป็นใยในเรื่องที่เกิดขึ้น ในกฎหมายที่จะออกไป ก็จะนำประโยชน์ มาสู่ประเทศชาติ สู่ประชาชนหรือไม่ ถ้าท่านประธานจำได้ในหลักการและเหตุผล ของร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ฉบับที่คณะรัฐมนตรีซึ่งผมเชื่อว่า ท่านประธานกรรมาธิการก็ดี กรรมาธิการบางท่านก็ดี เป็นกรรมาธิการร่วม อยู่ด้วยนี้ บัญญัติเขียนเอาไว้ในเหตุผลชัดเจนครับ บอกว่า โดยที่เป็นการสมควร ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เพื่อให้ฝ่ายบริหารกับพนักงาน และลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจมีสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบในขอบเขตที่เหมาะสม และสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและส่งเสริมเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและ สังคม ตลอดจนความมั่นคงของประเทศ ฉะนั้นเราต้องการความมั่นคงและ เสถียรภาพของเศรษฐกิจ ความมั่นคงของเสถียรภาพของเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับ อะไรครับ การค้าระหว่างประเทศเป็นเรื่องหนึ่ง ประเด็นเรื่องกฎหมายแรงงาน จึงเป็นประเด็นหนึ่ง ซึ่งต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ ถ้าประเด็นเรื่องการจำกัด สิทธิเสรีภาพ เพื่อนสมาชิกพูดไปหลายประเด็น หลายมาตราผมไม่พูดถึง แต่มี การแก้ไขถึง ๓๖ ประเด็น ๓๖ มาตรานั้น มีข้อโต้แย้งเรื่องข้อสงสัยว่า

ไปจำกัดสิทธิและเสรีภาพแล้ว ผมเชื่อว่ากรรมการร่วมต้องยอมรับและต้อง
รับฟัง ถ้ามติที่ออกไปวันนี้ของสภาไม่เห็นชอบต่อกฎหมายฉบับนี้ นั่นเป็นการปฏิบัติ
หน้าที่ในฐานะตัวแทนของพี่น้องประชาชน ในฐานะตัวแทนของสภา ซึ่งบทบัญญัติ
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ มาตรา ๑๗๖ ก็จะต้องเขียนต่อไปอีกว่า ถ้าไม่เห็นชอบ
ก็พักไว้ก่อน ๑๘๐ วัน ในกรณีที่ไม่ใช่กฎหมายการเงิน ๑๘๐ วันที่ผ่านไป
ก็อาจจะทำให้พวกเราได้หยิบกลับมาทบทวน กลับมาคิด นำสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
ข้อคิดเห็นของทุกฝ่ายกลับมาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง มีกระบวนการของกฎหมาย
ชัดเจน เพราะฉะนั้นเหตุผลของเพื่อนสมาชิก ถ้าไม่สามารถโต้แย้งได้อย่าง
ชัดเจน ผมคิดว่าเราต้องลงมติว่า เราไม่สามารถให้ความเห็นชอบได้ เพราะ
ปัญหาจะเกิดขึ้นมาตามหลังมากกว่าที่เราคิด และจะแก้ยากกว่าที่เราคิด ภายใต้
วิกฤตเศรษฐกิจเช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณกฤเทพครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจำว (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม กฤเทพ ไสกระจำว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ
พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ต้องกราบขอบคุณท่านประธานที่ได้ให้
กระผมได้มีโอกาสขึ้นมาพูดอีกครั้งหนึ่ง จากการที่กระผมได้เปิดประเด็นไว้
ในช่วงต้น เพราะอ่านรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ และเห็นได้ชัดเจนเลยครับว่า
สภานี้คงไม่สามารถที่จะมาแก้ไขอะไรได้ เพราะมันมีประเด็นที่สภานี้จะรับรอง
หรือไม่รับรอง เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบเท่านั้น เพราะฉะนั้นการที่ท่านประธาน
กรรมการมาบอกว่า ในประเด็นใดที่แก้ไขกันได้ก็แก้ไขกันไป ผมเข้าใจว่า
จะคลาดเคลื่อน ประเด็นวันนี้เราต้องพูดให้ชัดเจนนะครับท่านประธานครับว่า
กฎหมายพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ที่เราพิจารณาอยู่นี้ เป็นความจำเป็นที่จะต้อง
ออกไปในจังหวัดนี้หรือไม่ ซึ่งกระผมได้กราบเรียนในตอนต้น แม้ว่าจะไม่เห็นด้วย
กับกรรมการร่วมจากสภาผู้แทนราษฎร ที่ทำให้เราเห็นว่า กฎหมายที่เรา
ไม่เห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา เราเข้าใจว่าท่านในฐานะตัวแทน
ของเราจะไปพูดจาโน้มน้าวด้วยเหตุผลให้ทางสภาสูงหรือวุฒิสภานั้นเห็นชอบ
กับเรามากกว่า -----

แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าเราไปรับจากวุฒิสภมาถึง ๓๕ ประเด็น เมื่อเทียบกับสภาของเรา ๒ ประเด็น ตรงนี้ผมได้ติติงไว้ ติติงเพียงเพื่อที่จะให้สภานี้บันทึกเป็นหลักฐานว่า การพิจารณากฎหมายต่อไปนั้น ถ้าเห็นว่าไม่มีหลักเกณฑ์ที่เราจะไปขัดแย้งหรือจะไปหักล้างจริง ๆ แล้ว ทางที่ดีที่สุดปล่อยให้พี่น้องประชาชนที่จะได้ประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ได้ใช้ ผมเชื่อว่ากฎหมายฉบับนี้แม้ว่าจะมีช่องโหว่ มีจุดบกพร่องเหมือนที่ท่านสมาชิกจำนวนมากได้อภิปรายแต่คิดว่าข้อดี ข้อที่จะเป็นประโยชน์กับผู้ใช้แรงงานมีอยู่มากมาย วันนี้เราต้องมาถามกัน จากที่ผมฟังสมาชิกพรรคร่วมรัฐบาล แม้ท่านจะบอกว่าพูดในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภา ไม่ได้เกี่ยวกับพรรค แต่จากถ้อยกระบวนความที่ออกมา เราเห็นแล้วว่าเสียงส่วนใหญ่ของสภานี้คือไม่เห็นชอบ เมื่อไม่เห็นชอบก็ต้องไปดูมาตรา ๑๗๖ ต้องยั้งไว้ ๑๘๐ วัน ถ้าเป็นวรรคสองของมาตรา ๑๗๖ ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ถ้าเกี่ยวกับการเงินก็หยิบยกขึ้นพิจารณาได้ทันที แต่ถ้าเสียงส่วนใหญ่ยังบอกว่าไม่เห็นชอบอยู่ ก็คือพิจารณาไม่มีประโยชน์ นั่นหมายถึงว่า ๑๘๐ วันนั้นจะต้องถูกชะลอเอาไว้แน่นอน จะต้องตอบคำถามกับผู้ใช้แรงงาน กับพี่น้องประชาชนที่ต้องการได้กฎหมายฉบับนี้อยู่ ๒ ประการด้วยกัน ประการที่ ๑ มีช่องโหว่แต่ออกไปใช้ก่อน แล้วหาทางแก้กฎหมายฉบับนี้ในจุดที่มันเป็นปัญหาในภายหลังจะเป็นประโยชน์กว่า กว่าที่จะชะลอไว้โดยไม่มีจุดหมายปลายทาง ๑๘๐ วัน ไม่รู้ว่าสถานการณ์การเมืองจะเกิดอย่างไร อย่างนั้นจะได้หรือเปล่า ถ้าถามตรงใจท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากฝ่ายรัฐบาลว่า อะไรที่ทำให้ท่านไม่สามารถที่จะยอมรับกฎหมายฉบับนี้ได้ นั้นเป็นเพราะว่ากฎหมายฉบับนี้ได้เกิดขึ้นในรัฐบาลชุดที่แล้วอย่างนั้นหรือเปล่า วันนี้ถ้าเพื่อท่านจะบอกว่าไม่เกี่ยวกัน เป็นความเห็นส่วนตัวของท่าน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมนั่งอยู่ตรงนี้ ท่านรู้ดีเพราะท่านจะเป็นผู้ใช้กฎหมายฉบับนี้ ท่านไม่พร้อมที่จะให้เพราะว่าท่านไม่ได้ร่างฯ มากับมือ เป็นเหตุผลอย่างนั้นหรือเปล่า และถ้าไม่เป็นอย่างนั้นต้องถามต่อไปว่า ถ้าจะให้สภานี้มีอิสระเสรีจริง ไม่ผูกพันกับพรรคจริง วันนี้วิปรัฐบาล คณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมรัฐบาลยอมให้สมาชิกลงมติโดยเสรี ฟรี โหวต (Free vote) ได้หรือเปล่า เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านประธานคณะกรรมการร่วม ท่านอย่าได้หลงประเด็น วันนี้ที่มีการติติงอย่างไรก็ตาม ท่านแก้ไม่ได้

อย่าไปคิดว่าวันนี้ท่านจะรับฟังความเห็นสมาชิกและไปแก้ไขเหมือนกับกฎหมายที่เรายังไม่ไปผ่านวุฒิสภา เพราะมันผ่านขั้นตอนนั้นไปแล้ว วันนี้ถามสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพียงว่า จะรับสิ่งที่กรรมาธิการร่วมเสนอมารึหรือไม่ เพราะผมเข้าใจว่าวุฒิสภาเขาคงจะรับ เพราะประเด็นที่เขาต้องการนั้นได้ถึง ๓๕ ประเด็น วันศุกร์นี้เขาต้องรับแน่ ถ้าวุฒิสภารับ สภาผู้แทนราษฎรไม่รับกฎหมายนี้ถูกยับยั้งไว้ แต่ถ้าวันนี้สภาผู้แทนราษฎรรับ วุฒิสภารับ กฎหมายนี้ไปตามมาตรา ๙๓ เป็นกฎหมาย แล้ววันรุ่งขึ้นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ทำประเด็นที่ท่านต้องการแก้ไขเสนอมาก็สภาแห่งนี้พิจารณากันใหม่ แก้ไขเป็นฉบับใหม่ย่อมได้ แต่ ๑๘๐ วันท่านทำอะไรไม่ได้เลย เพราะมาตรา ๑๗๗ เขียนรัดไว้แล้วว่า รัฐบาลจะเสนอกฎหมายในลักษณะที่มีหลักการเดียวกันนี้ไม่ได้ นั่นหมายถึงว่ารัฐบาลนี้ต้องบอกพี่น้องประชาชน บอกผู้ใช้แรงงานว่า ท่านจงใจที่จะไม่ให้มีกฎหมายฉบับนี้ใน ๑๘๐ วัน ขอกราบขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านดอกเตอร์ชววิชศรี ครั้น แล้วก็ไป
ที่นพดลศรี

นายชววิช วิชัยดิษฐ์ (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ชววิช วิชัยดิษฐ์ ประชาธิปัตย์ สุราษฎร์ธานี อยากจะกราบเรียน
ท่านประธานเป็นการเริ่มต้นว่า สิ่งที่กระผมจะกราบเรียนท่านต่อไปนี้ไม่ใช่
การหาเสียง ไม่ใช่การพูดเพื่อที่จะเอาชนะคะคานกัน ในลักษณะที่ได้รับ
ความนิยมทางการเมือง แต่สิ่งที่ผมจะกราบเรียนท่านประธานนี้เกิดขึ้นจาก
ความเคารพที่มีต่อท่านประธานกรรมาธิการร่วมและท่านกรรมาธิการร่วมทุกคน
เพราะกระผมเห็นว่าสิ่งที่ได้พิจารณามาจนกระทั่งถึงจุดนี้ ความปรารถนาที่สำคัญ
ที่สุดของกระผมเองคือ การรักษาความสวยงามของกระบวนการนิติบัญญัติ
ความสวยงามนี้มีได้หมายความว่า เราจะต้องเห็นพ้องต้องกันทุกประเด็น แต่มี
ความหมายว่า ข้อคัดค้านอะไรก็ตามที่สม เหตุสมผลควรจะได้รับฟังและปฏิบัติตาม
มาถึงจุดที่มีการตั้งกรรมาธิการร่วม แล้วนำมาพิจารณาในสภาผู้แทนราษฎร
มีความหมายว่าพระราชบัญญัติหรือกฎหมายฉบับนั้นได้ผ่านมาหลายขั้นตอน
มีการแลกเปลี่ยนและแสดงความคิดเห็นกันหลายประเภทหลายแนวทาง แต่มีได้
หมายความว่า จะเกิดความสมบูรณ์ถูกต้องขึ้นแล้วจะต้องยอมรับ กระผมกราบเรียน
เป็นการเริ่มต้นได้ ท่านประธานว่ากระผมไม่สามารถให้ความเห็นชอบได้
และจะต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ (๓) เหตุผลของกระผมมีครับ
และเป็นเหตุผลที่จะต้องนำชี้แจงให้ท่านประธานทราบเป็นขั้นตอน เพื่อแสวงหา
จุดที่เป็นสังขรณ์อย่างแท้จริงในการกำหนดสรุปความคิดเห็นในเรื่องนี้ ท่านประธาน
กระผมทราบว่าในสภานี้หรือแม้แต่กระทั่งในวุฒิสภาคงจะมีหลายท่านที่มีโอกาส
อยู่ในรัฐวิสาหกิจ ทำงานในรัฐวิสาหกิจ กระผมเองมีโอกาสดีครับ แล้วมีโอกาสดี
ด้วยระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานพอสมควร ได้เป็นหัวหน้างานรัฐวิสาหกิจ
ซึ่งมีหน่วยงานแยกกระจายอยู่ทั่วประเทศไทยเป็นเวลากว่า ๕ ปี ว่ากันไปแล้ว
เกือบจะครบ ๘ ปีบริบูรณ์ด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นถ้าจะบอกด้วยเหตุผลว่า
ประสบการณ์ความคิดหรือความรู้ความเข้าใจต่อปัญหาต่าง ๆ ที่มีอยู่เป็นอย่างไร
บ้างนั้น กระผมคิดว่าผมมีความชอบธรรมพอสมควรที่จะนำประเด็นเหล่านั้นมา
กราบเรียนให้ท่านประธานทราบ แล้วชี้ให้เห็นในข้ออภิปรายของกระผมต่อไปว่า
เกิดอะไรขึ้น แล้วทำความเข้าใจในเรื่องเหล่านั้นอย่างไร ท่านประธาน

ประการแรกที่สุด ผมขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า รัฐวิสาหกิจนั้น เป็นหน่วยราชการจริง แต่ผู้ที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจไม่ใช่ข้าราชการ และที่สำคัญที่สุดซึ่งเป็นข้อข้องใจตลอดระยะเวลาจนกระทั่งทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจในประเทศไทยนั้นค่อนข้างสับสนและปนเปกันตลอดเวลา ท่านประธานทราบไหมครับ ว่าพนักงานรัฐวิสาหกิจในประเทศไทยนั้นไม่มีเงินบำนาญ เมื่อเกษียณอายุราชการออกไปนั้นรับเงินครั้งเดียว เรียกว่า บำเหน็จแล้วก็จบกันเท่านั้น ไม่ได้มีความมั่นคงอย่างอื่นอย่างเดียวกับระบบราชการ แต่สิ่งซึ่งทำให้เกิดความสับสนมากที่สุดอยู่ตรงสารัตถะที่บอกว่า รัฐเป็นเจ้าของรัฐวิสาหกิจทุกแห่ง เพราะเงินลงทุนของรัฐวิสาหกิจมาจากรัฐ พูด่าง ๆ ก็คือว่าประชาชนเป็นเจ้าของรัฐวิสาหกิจ และประชาชนนั่นเองเป็นผู้ที่กำหนดความเปลี่ยนแปลงบทบาทต่าง ๆ ของรัฐวิสาหกิจได้ ผ่านกลไกและกระบวนการทางการเมือง ก็คือผู้ที่มีเสียงมากในการจัดตั้งรัฐบาลหรือเป็นรัฐบาลนั่นเอง ก็แต่งตั้งบุคคลที่เข้าไปบริหารรัฐวิสาหกิจในระดับสูงสุด นี่คือเกณฑ์ซึ่งเป็นเกณฑ์หลักหรือเป็นกฎเหล็กเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นไม่ได้ เพราะฉะนั้นถึงแม้จะถือเอาว่ารัฐวิสาหกิจเป็นเสมือนหนึ่งอาชีพของผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ แต่ก็หนีเกณฑ์พิจารณาจากขอบเขตการตัดสินใจทางการเมืองไม่ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วการพิจารณาเรื่องกฎหมายฉบับนี้ก็ย่อมหลีกเลี่ยงไม่พ้นครับที่เราจะต้องพูดคุยกันด้วยสารัตถะที่เกี่ยวข้องกับการเมืองโดยตรง ขออย่าได้เข้าใจว่าเป็นการหาเสียงหรือเป็นการแสวงหาความรู้สึกร่วมกันกับคนภายนอก ผมปรารถนาแต่เพียงอย่างเดียวว่า สัจธรรมในการบริหารรัฐวิสาหกิจต้องเกิดขึ้นและมีความเข้าใจอย่างชัดเจน

ประกาศที่ ๒ ท่านประธานครับ กฎหมายที่ว่าด้วยรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ในประเทศไทยหลัก ๆ นั้น มีมา ๓ ฉบับเท่านั้น ฉบับที่สำคัญที่สุดในการเปลี่ยนแปลงหลังจากยกเลิกสหภาพ ก็คงจะเป็นพระราชบัญญัติแรงงานพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ๒๕๓๕ และในพระราชบัญญัติฉบับ ๒๕๓๕ เกิดองค์กรใหม่ขึ้นมา เรียกกันว่า คณะกรรมการพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ และกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ก่อนหน้านั้นเมื่อมีพระราชบัญญัติที่ว่าด้วยแรงงานและสหภาพแรงงาน ไม่มีองค์กรนี้ ขอท่านประธานสังเกตนะครับ มาถึงร่างพระราชบัญญัติที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ ได้มีผู้พูดได้แสดงความคิดเห็นกันไปแล้วว่า มีคณะกรรมการอยู่ทั้ง ๓ ชุด เรียกว่า มีองค์กรอยู่ ๓ องค์กร ใบแต่ละรัฐวิสาหกิจ องค์กรแรกก็คือ องค์กรที่เรียกว่า คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ซึ่งอยู่ในหมวดที่ ๑ นี้เป็นองค์กรองค์กรหนึ่งแฝงอยู่แล้ว และมีองค์กรที่ ๒ คือองค์กรที่เรียกว่า คณะกรรมการกิจการสัมพันธ์ ในรัฐวิสาหกิจนั้น แล้วถึงจะไปองค์กรที่ ๓ เรียกว่า สหภาพแรงงาน ซึ่งอยู่ในหมวดที่ ๓ ท่านประธานจะเห็นภาพเชิงซ้อนอยู่ ๓ ภาพ ภาพเชิงซ้อน ๓ ภาพนี้ ไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ นะครับ เมื่อเรามาพิจารณาถึงเสรีภาพและสิทธิของผู้ใช้แรงงานในรัฐวิสาหกิจ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างสำคัญก็คือ

ในประกาศที่ ๑ แม้กระทั่งการให้คำจำกัดความในมาตรา ๕ ซึ่งเป็นมาตราเริ่มต้น ที่ว่าด้วยคำจำกัดความนั้น ก็เริ่มเกิดความสับสนแล้วท่านประธาน ความสับสนนั้นเกิดจากการที่ได้มีการแก้ไขโดยวุฒิสภานั้นเอง คือคำพูดที่แก้ไขบอกว่า ฝ่ายบริหารหมายความว่า ลูกจ้าง ข้อความเดิมที่ผ่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็คือระดับผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจในการจ้าง เลิกจ้าง ขึ้นค่าจ้าง ตัดค่าจ้าง หรือลดค่าจ้าง กลับไปแก้ไขเป็นบอกว่า ให้ยกระดับผู้บังคับบัญชาออกไปเสีย แล้วใช้คำว่า ที่มีตำแหน่งตั้งแต่ระดับหัวหน้ากอง หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือผู้มีอำนาจในการจ้าง เลิกจ้าง ขึ้นค่าจ้าง ตัดค่าจ้าง หรือลดค่าจ้าง ข้อความที่เพิ่มไปนั้นมีความว่า ตำแหน่งตั้งแต่ระดับหัวหน้ากอง หรือเทียบเท่าขึ้นไป ท่านประธานครับ แสดงให้เห็นโดยชัดเจนว่า การแก้ไขเฉพาะส่วนนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยครับ เอาความคิดเรื่องกรอบของระบบราชการเข้าไปจับ เมื่อเอาความคิดของกรอบของระบบข้าราชการเข้าไปจับ เทียบอย่างไรที่บอกว่า หัวหน้ากอง มันเทียบไม่ได้ เพราะตำแหน่งที่มีอยู่ในรัฐวิสาหกิจถึงเรียกว่า หัวหน้ากอง ก็ไม่ใช่หัวหน้ากอง ตัวอย่างเช่น ไปจับรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่งบอกว่า มีพนักงานระดับชั้นต่าง ๆ

ถึง ๑๓ ชั้นด้วยกัน หรือ ๑๓ ชั้นด้วยกัน แล้วก็มาเปรียบเทียบว่า คนที่เป็น
 ผู้ว่าการนั้นอยู่ระดับ ๑๓ เปรียบเทียบกับอธิบดีซึ่งในระบบราชการเรียกว่า
 ระดับ ๑๐ แค่นี้ก็เห็นได้ชัดเจนแล้วครับว่า นำของ ๒ อย่างมาเปรียบเทียบกัน
 โดยไม่ชัดเจน กระทบไม่อยากจะให้ใช้ตรรกะอย่างนี้ในการกำหนดลำดับความ
 ที่ว่า ในเรื่องของค่าจำกัดความ เพราะยังมีข้ออื่น ๆ อีกที่แก้ไขและก็ผูกพันกัน
 โดยตรง เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้สิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นก็คือ ในเวลาที่มีองค์กร
 ๓ องค์กร คือคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ คณะกรรมการกิจการสัมพันธ์
 และสหภาพแรงงาน กระทบอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า มันตรงกันข้าม
 กับสิ่งที่เราเรียกกันว่า การบริหารภายในรัฐวิสาหกิจ และในการมองเรื่อง
 ละเอียดยุติกันทั้งหมด กระทบเองก็เกิดความรู้สึกเหมือนกันครับท่านประธาน
 ว่า ถ้าไม่ถึงได้เกิดความคิดที่ค่อนข้างจะไม่ลึกซึ้ง กระทบเรียนท่านประธาน
 ตรงไปตรงมา และในเวลาเดียวกันผ่านไปอย่างฉาบฉวย กระทบก็ไปดูรายชื่อ
 คณะกรรมการที่มาจากวุฒิสภา กระทบมองไม่เห็นว่ามีใครที่เป็นตัวแทน
 ของพนักงานรัฐวิสาหกิจโดยตรงมาบ้าง เห็นอยู่ ๑ ท่าน ส่วนท่านอื่น ๆ นั้น
 ก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับสหภาพแรงงานโดยทั่วไป-----

เมื่อพิจารณาในเรื่อง เช่นนี้ก็ตอบได้ตอบไป เช่นเดียวกันครับว่า เพราะฉะนั้น ความสับสนที่เกิดขึ้นจากการมองแรงงานในรัฐวิสาหกิจกับการมองแรงงานทั่วไป เกิดขึ้นแล้ว เมื่อเกิดขึ้นแล้วก็พลอยที่จะทำให้ข้อพิจารณาเกี่ยวกับการบังคับ ในแง่ของการจัดการภายในหน่วยงานนั้นเกิดขึ้น ซึ่งการบังคับในแง่ของการจัดการซึ่งเป็นเรื่องการบริหารภายในนี้เห็นได้ชัดเจนครับ ในมาตรา ๓๖ ซึ่งห้ามมิให้มีการโยกย้ายพนักงานหรือผู้ที่ปฏิบัติงานรัฐวิสาหกิจในระหว่างที่มีการเจรจาต่อรองอยู่ เอาออกเสีย คือให้สามารถโยกย้ายได้ กระทบกราบเรียนด้วยความเคารพครับท่านประธานว่า ในระหว่างที่กระทบเป็นหัวหน้าพนักงานรัฐวิสาหกิจอยู่นั้น การต่อรองกับพนักงานซึ่งอยู่ในสหภาพซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก แล้วในเวลานั้นกระทบกราบเรียนได้เลยครับท่านประธานว่า แม้กระทั่ง นักบริหารระดับสูงก็มีการตั้งสหภาพ เพราะกฎหมายในขณะนั้นเปิดโอกาสให้ ก่อนปี ๒๕๓๔ แต่กระทบไม่เคยถือว่าการเจรจาต่อรองกับพนักงานซึ่งอยู่ในสหภาพ เป็นเรื่องซึ่งสร้างความปั่นป่วน กระทบเรียนยืนยันได้ว่า ระหว่างที่บริหารงานนั้น ไม่เคยมีพนักงานหยุดงาน จะด้วยเหตุผลอะไรก็ตาม เหตุผลที่สำคัญขึ้นอยู่กับ ความสามารถในการบริหารและพูดจากับพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งตรงนี้ เราไม่สามารถที่จะหาได้ด้วยการบังคับ แต่หาได้ด้วยการแสวงหากคนที่มี ความสามารถเข้าไปทำงาน ซึ่งขึ้นอยู่กับกลไกและกระบวนการทางการเมือง ที่จะจัดสรรหาบุคคลเหล่านี้ไป เพราะฉะนั้นถ้าหากเราไปดำเนินการในรูปแบบว่า ในระหว่างการเจรจาให้ผู้บังคับบัญชาโยกย้ายผู้ที่เกี่ยวข้องได้ อันนี้จะไปกันใหญ่เลย เพราะรัฐวิสาหกิจทุกรัฐวิสาหกิจมีใช้หมายความว่า จะมีหน่วยงานใหญ่อยู่หน่วยงานเดียว ในกรุงเทพฯ หลายรัฐวิสาหกิจครับท่านประธาน ซึ่งกระจัดกระจายกันอยู่ทั่วประเทศ และในขณะนี้ก็ต้องกราบเรียนว่าข้อมูลข่าวสารที่ส่งถึงกันนั้นถึงทั่วกันหมด ถ้าเรา ใช้วิธีความคิดกำหนดกรอบว่าเราต้องใช้วิธีการบังคับเราจึงจะเอาชนะในการเจรจา ได้ กระทบคิดว่าไม่ใช่ทางออกและไม่ใช่ว่าเปิดโอกาสให้สิทธิและ เสรีภาพ อย่างแท้จริงของพนักงานเกิดขึ้นได้ ท่านเองเดียวกันกับการทำความเข้าใจ ในเรื่องความหมายของคำว่า สภา กับคำว่า สหพันธ์ ผมไม่มีอะไรโต้แย้งกับ สิ่งที่ท่านประธานนำข้อวิเคราะห์จากวุฒิสภาจากกรรมวิธีการที่เป็นวุฒิสมาชิก มาชี้แจงถึงความแตกต่างของสหพันธ์กับความแตกต่างของสภา แต่ท่านประธานครับ นั่นคือความเข้าใจในระบบของสหภาพแรงงานของภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจนั้น ถ้าจะ เปรียบเทียบความคล้ายคลึงกันต้องเปรียบเทียบว่าเป็นผู้ให้บริการสาธารณะ

๒๓

สผ ๙/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

สุจิตรา ๓๙/๒

และเป็นผู้ที่มาจากเงินภาษีอากรของประชาชน คำนี้ไม่ได้มีความหมายว่า จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือองค์ภาพทางการเมืองรูปหนึ่งรูปใดหรือครบ แต่ก่อให้เกิดสิ่งที่เราเรียกว่า การรวมกลุ่มกันได้อย่างแท้จริง เพราะฉะนั้น กระผมเห็นว่าที่ไปเปลี่ยนว่าเป็น สภา นั้นไม่ถูกต้อง คำว่า สหพันธ์ อย่างเดิม สามารถดำเนินการได้อย่างแท้จริง ไปถึงมาตรา ๔๓ ที่บอกว่า ห้ามมิให้ ประธานสหภาพอยู่ในตำแหน่งเกินกว่าสองระยะ เกินกว่าสองเทอม เกินกว่าสองเวลา ตรงนี้เห็นได้ชัดเจนถึงประเด็นที่กระผมกราบเรียนในตอนต้นว่า พยายามจะใช้ระบบบริหารภายในเพื่อเข้าไปควบคุมการทำงานของสหภาพแรงงาน ใช้การบริหารภายในเพื่อเข้าไปควบคุมคนที่ เป็นหัวหน้าของสหภาพ ตรงนี้ค่อนข้างจะสับสนและ เป็นการตัดสิทธิเสรีภาพอย่างแท้จริงของคนที่เป็นสมาชิกของสหภาพ และประธานสหภาพ

ประเด็นสุดท้ายครับท่านประธาน คือประเด็นที่ว่าด้วยการประชุมใหญ่ จะทำได้ในเฉพาะวันหยุด จะเป็นวันหยุดเทศกาลประจำปีหรือวันหยุดอะไรก็ตาม ตามมาตรา ๔๘ นั้น กระผมคิดว่าตรงนี้เป็นความสับสนอย่างยิ่ง แน่แน่นอนครับ ความเข้าใจที่บอกว่า พนักงานรัฐวิสาหกิจไม่ควรที่จะดำเนินการอะไรก็ตาม ให้เกิดเป็นความเดือดร้อนกับพี่น้องประชาชน เพราะเป็นผู้ที่ให้บริการสาธารณะ ในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชน จริงครับ แต่เรื่องเหล่านั้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับปัญหาที่จะต้องเกิดขึ้นในการเจรจาระหว่างฝ่ายจัดการ กับฝ่ายสหภาพ และทุกระบบรัฐวิสาหกิจจะต้องมีคนมารับผิดชอบคอยดูแลอยู่ในระบบ การทำงานเพื่อไม่ให้เกิดเป็นปัญหามากขึ้น กระผมกราบเรียนท่านประธานตรงนี้ เพราะต้องการจะให้เห็นสาระหลักประการหนึ่งว่า ถ้าเราจะออกพระราชบัญญัติ ฉบับนี้มาอย่างมีเนื้อหาสาระและยอมรับโดยทั่วไปนั้น เราต้องเข้าใจรายละเอียดพอสมควร และรายละเอียดเหล่านี้มีผลกระทบครับ

อีกประการหนึ่งที่กระผมได้ยินมาเสมอบอกว่า เราต้องรีบออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วเราจะถูกเข้าใจผิดในสายตาของโลก ในสายตาของผู้ที่เกี่ยวข้องกับแรงงานระหว่างประเทศ กระผมเข้าใจว่าตรงนี้ต้องทำความเข้าใจชนิดหนึ่งครับ ความรู้สึกที่รุนแรงที่สุดที่เกิดขึ้นมาในเรื่องเหล่านั้นมาจากพระราชบัญญัติที่ออกมาในปี ๒๕๓๕ และการตัดสินใจโดยสมบูรณ์ของผู้ใช้แรงงานในรัฐวิสาหกิจโดยไม่ได้ทำความเข้าใจที่ชัดเจนว่าพนักงานรัฐวิสาหกิจนั้นมาจากไหน แต่ในทางกลับกันถ้าสถานะมีความเห็นอย่างครบถ้วนว่าพระราชบัญญัติที่ผ่านการพิจารณามาถึงระดับนี้แล้ว เราไม่สามารถให้ความเห็นชอบได้ ไม่ใช่เรื่องเสียหายครับ เพราะนี่คือสภาที่มาจากการเลือกตั้ง นี่คือองค์กรนิติบัญญัติของรัฐ ไม่ใช่เรื่องที่จะต้องไปตระหนกตกตื่นตรงนั้นทั้งสิ้น ในทางกลับกันสิ่งที่ต้องเป็นกังวลอย่างยิ่งก็คือสิ่งซึ่งเป็นของ ผมอยากจะใช้คำว่ามรดกตกทอดมาจากพระราชบัญญัติในปี ๒๕๓๕ คือคณะกรรมการ ๒ ชุด และในเวลาเดียวกันเกิดสหภาพขึ้นมามาก สิ่งที่เป็นมรดกตกทอดนี้ไม่สามารถที่จะทำให้การรักษาสิทธิและเสรีภาพของพนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นไปได้อย่างสมบูรณ์ กระผมคิดว่าถึงเวลาแล้วครับท่านประธาน ที่เราจะไม่ดูแต่เพียงชื่อ แต่เราต้องดูเนื้อหา เราไม่ดูแต่เพียงว่าของที่ปรากฏนั้นเราเรียกว่าอะไร แต่เราต้องดูว่าเขาทำงานได้อย่างแท้จริงหรือไม่ ในเวลาเดียวกันถ้าเราอาศัยแต่เพียงชื่อ เราไม่ดูสาระหลัก เราจะได้อะไรเพิ่มมากขึ้น ด้วยเหตุผลที่กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านมาถึงจุดนี้แล้วนั้นยังต้องมีข้อพิจารณาซึ่งทำให้เกิดเป็นความสับสนอย่างมากมายขึ้นในการพิจารณาแรงงานในรัฐวิสาหกิจ จึงมีความเห็นโดยสรุปว่ากระผมไม่สามารถให้ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ และดำเนินการตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕ วรรคสามต่อไป กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณนพดลครับ

นายนพดล ปัทมะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่

เคารพครับ กระผม นพดล ปัทมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงไม่อยากจะลุกขึ้นมาเสียเวลาสถานะครับ แต่ผมคิดว่ามี ๒ - ๓ ประเด็นหลังจากที่ได้ฟังการชี้แจงของท่านประธานกรรมาธิการร่วม แล้วก็ฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดศรีสะเกษ ผมอยากจะขอกราบเรียนสั้น ๆ ๒ - ๓ นาทีดังนี้ครับ ประเด็นแรกผมคิดว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่รัฐบาลถ้าหากจะลงมติ

อย่างหนึ่งอย่างใดในวันหนึ่งไม่ใช่เพียงเพื่อหาเสียง หรือมีวัตถุประสงค์ที่จะต้องการทำให้การออกกฎหมายฉบับนี้ล่าช้าลงหาмиได้ครับ ผมคิดว่าการออกกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎรจะต้องรักษามาตรฐานและจะต้องทำในสิ่งที่ถูกต้อง ผมคิดว่าถ้ากฎหมายมีข้อบกพร่องจะล่าช้าไป ๕ - ๖ เดือนไม่ใช่เรื่องที่เสียหาย ในทางตรงกันข้าม ถ้ากฎหมายมีข้อบกพร่องและทั้ง ๆ ที่เรารู้ว่ามีข้อบกพร่อง เรายังให้กฎหมายนั้นผ่านออกไป ผมคิดว่าจะเป็นโทษมากกว่าเป็นผลดี ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นที่ ๒ ก็คือผมฟังการอธิบายของท่านประธานกรรมาธิการร่วมด้วยความไม่สบายใจ เพราะท่านบอกว่าท่านได้ซักถามวุฒิสมาชิกที่เป็นกรรมาธิการหลายเรื่องและท่านพอใจคำอธิบายดังกล่าวเหล่านั้น ผมคิดว่าสภานี้มีวิจารณญาณของตัวเองในฐานะที่เป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทย เพราะฉะนั้นการที่เราจะเห็นด้วยกับบทบัญญัติหนึ่งบทบัญญัติใดหรือมาตราหนึ่งมาตราใด หรือหลักการหนึ่งหลักการใด ผมคิดว่าเราจะต้องใช้ประสบการณ์และวิจารณญาณของตัวเองในการที่จะออกกฎหมายที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและต่อประเทศชาติ ท่านประธานที่เคารพครับ ในสมัยนี้มันไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปเกรงกลัวสหภาพ แม้ประเทศที่เป็นสังคมนิยมหรือประเทศที่ปกครองในระบอบที่อนุรักษนิยมอย่างหลายประเทศ ผมไม่อยากจะเอ่ยนามประเทศนั้น สิทธิขั้นพื้นฐานเหล่านั้น เขาให้กับคนงานได้ เขาให้กับพนักงานได้ และผมคิดว่ารัฐสภาของไทยเราจำเป็นที่จะต้องรักษาผลประโยชน์ของทั้งนายจ้างและลูกจ้างให้มันมีสมดุลในแง่ของการดำเนินกิจกรรมทางแรงงาน ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นที่ท่านประธานกรรมาธิการได้ชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องการโยกย้ายงาน ท่านบอกว่าไม่ใช่เป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องเล็กน้อย ผมอยากกราบเรียนว่าในขณะที่มีการเจรจาข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง เราห้ามไม่ให้นายจ้างเลิกจ้างลูกจ้าง ขณะเดียวกันเราห้ามไม่ให้มีการโยกย้ายหน้าที่ ลองนึกสภาพดูสิครับ ถ้ามีการเจรจาต่อรองกันที่กรุงเทพมหานคร และเปิดโอกาสให้นายจ้างโยกย้ายลูกจ้างไปอยู่ที่สุโขทัย-ลพบุรีอะไรจะเกิดขึ้นครับ สิ่งที่เกิดขึ้นก็คืออำนาจการต่อรองหรือการทำงานเพื่อเจรจาเพื่อบรรลุถึงข้อตกลงสภาพการจ้างของลูกจ้างเสียไป นั่นเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพ จำกัดสมรรถนะของลูกจ้างในการที่จะไปทำเพียงสิ่งซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของเขา ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ ไม่ใช่เรื่องเล็ก ๆ

ประเด็นที่ ๒ เกี่ยวกับเรื่องการประชุมนอกเวลาทำการ หรือในวันหยุดราชการ ผมไม่ได้โต้แย้งว่าการเอาเวลาของราชการ หรือเอาเวลาของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจไปประชุมใหญ่นั้นเป็นสิ่งซึ่งไม่ควรทำ แต่สิ่งที่ผมคิดว่าถ้าหากจะจำกัดเสรีภาพนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องไปจำกัดโดยไม่มีเหตุผล เราสามารถที่จะให้เขาประชุมนอกเวลาทำงานในวันทำการปกติได้ หลังจากเลิกงานแล้วไปประชุมได้ ไม่จำเป็นที่จะต้องรอวันหยุดราชการ ไม่จำเป็นที่จะต้องรอวันหยุดตามประเพณี สามารถที่จะทำได้

ประเด็นที่ ๓ ที่ท่านประธานคณะกรรมการได้ชี้แจงก็คือเรื่องของ การรวมตัวกันเป็นสหพันธ์ เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ การอนุญาตให้สมาชิกมาตั้งสหภาพ วัตถุประสงค์ก็คือเพื่อมารวมกลุ่มสร้างอำนาจการต่อรอง เพื่ออะไร เราเข้าใจระบบสหกรณ์ผลประโยชน์ของการมีสหกรณ์ คือการมีอำนาจการต่อรอง สหภาพก็คล้ายกัน ก็คือการมีอำนาจการต่อรองกับนายจ้าง เพียงเพื่อรักษาสិทธิประโยชน์ขั้นพื้นฐาน เพราะฉะนั้นการอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐพนักงานกำลังกับสหภาพแรงงานของเอกชนตั้งเป็นสหพันธ์เพื่อดำเนินกิจกรรมบางอย่าง เป็นเรื่องที่ถูกประเทศเขาอนุญาตให้ทำได้ ท่านประธานคณะกรรมการท่านอาจจะ มีประสบการณ์ทางแรงงานมากกว่าตัวกระผม ท่านลองนึกประเทศสักประเทศ ได้ไหมที่เขาไม่สามารถอนุญาตให้ฝ่ายรัฐกับฝ่ายเอกชนได้พนักงานกำลังรวมกัน ทำกิจกรรมทางแรงงานได้ ผมอยากเรียนถามท่าน

ประเด็นสุดท้าย ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ ถ้าเราศึกษาประวัติศาสตร์ทางการเมืองไม่กี่ปี ๕ - ๕ ปี ผมเข้าใจว่า หัวหน้าพรรคคืออดีต ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ท่านเคย เสนอกฎหมายฉบับนี้ เมื่อท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และเมื่อครั้ง ตั้งกระทรวงแรงงานฯ ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานฯ ท่านก็เสนอ กฎหมายที่มีเนื้อหาสาระเดียวกันกับที่เราเคยเสนอผ่านสภาผู้แทนราษฎร และมีการแก้ไขโดยวุฒิสภา สุดท้ายมีการยืนยันการแก้ไขของวุฒิสภาโดยคณะกรรมการร่วม เพราะฉะนั้นผมไม่อยากจะให้เราเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป หรือเวลาเปลี่ยนแปลงไป เราเปลี่ยนแปลงหลักการที่เราคิดว่าเป็นประโยชน์ในขั้นเบื้องต้น ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากสรุปคำอภิปรายของผมสั้น ๆ ว่า สิ่งซึ่งสมาชิก ฝ่ายรัฐบาลได้กระทำในวันนี้เราไม่ได้ทำเพื่อหาเสียง แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีความสามารถในการที่จะรู้ว่าสิ่งใดเหมาะสม สิ่งใดไม่เหมาะสม สิ่งใดถูกต้อง สิ่งใดไม่ถูกต้อง ผมขอการใช้สิทธิของผมในการอภิปรายคัดค้านและเพื่อขยับยั้ง

สผ ๙/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

อุทฺทษวรรม์ ๕๑/๒

ร่างกฎหมายฉบับนี้ ผมทำด้วยจิตสำนึกของการเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย
ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญประธานคณะกรรมการ

นายมนตรี ด่านไพบูลย์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม มন্ত্রী ด่านไพบูลย์ จากล้าพูน ความหวังใหม่ ต้องขอขอบคุณ
ที่ท่านเพื่อนสมาชิกได้ให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างมากมาย ท่านกรุงเทพ
ใสกระจ่าง ก็ได้ให้ความเห็นในเรื่องของมาตรา ๑๓๕ ไว้แล้ว คือในประเด็น
ของการรับฟังความเห็นก็สามารถจะเปิดกว้างได้ และสิ่งเหล่านั้นจะนำไปสู่
การพิจารณา สมมุติว่าที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎรให้โอกาสที่จะผ่านกฎหมาย
ฉบับนี้ไป ประเด็นของการท้วงติงนั้นก็จะเป็นประเด็นที่นำไปสู่การปฏิบัติ และถ้า
มันเป็นปัญหาในทางปฏิบัติก็สามารถจะนำมาสู่การแก้ไขในการนำเสนอแก้ไข
กฎหมายได้ ผมคิดว่าร่างพระราชบัญญัติใด ๆ ไม่ใช่หยุดตายตัวว่าเมื่อออกไปแล้ว
จะแก้ไม่ได้ แต่ว่าที่เราได้ดำเนินการมานี้เป็นการดำเนินการตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ
มาเป็นขั้นตอนเลย และก็มีตัวแทนของทุกพรรคการเมืองเข้ามาประชุมร่วมกัน
ผมไม่เข้าใจว่าถ้าผมทำหน้าที่เป็นรัฐบาล หมายความว่ากฎหมายฉบับนี้ผ่าน
แต่ถ้าผมทำหน้าที่เป็นฝ่ายค้าน และกฎหมายฉบับนี้มีปัญหา คือถ้าผมมองอย่างนี้
ผมก็มองว่าตรงนี้จะ เป็นปัญหาในเชิงของประเด็นการเมือง แต่ถ้าผมมองว่า
ในเนื้อหาสาระในหลักการทุก ๆ ฝ่ายก็ต้องการเร่งกฎหมายฉบับนี้ออกมา
และกฎหมายฉบับนี้เมื่อเรานำเสนอไปแล้วต่อทางวุฒิสมาชิก เขาแก้ไขมา
เขาให้ความเห็นชอบในการที่จะแก้ประเด็นมาทั้งหมด ๓๖ ประเด็น เราได้
โต้แย้งไป และก็เห็นชอบว่าที่เราได้ยืนยันไปนั้น ๒ ประเด็น คือเราเห็นว่า
ประเด็นนั้นเป็นประเด็นที่เราคิดว่าเราควรจะได้รับ การดูแลในส่วนของสภา
ส่วนอีก ๓๔ ประเด็นนั้นมันเป็นประเด็นที่เขานำไปสู่การแก้ปัญหาที่เป็นประโยชน์
มากยิ่งขึ้น ในตัวแทนของวุฒิสมาชิกนั้นจะมีตัวแทนของพนักงานรัฐวิสาหกิจ
มีตัวแทนของสหภาพแรงงาน -----

ผมไม่เชื่อว่าเขาจะขัดแย้ง เขาจะแก้งสิ่งเหล่านี้เพื่อจะให้เป็นปัญหา เพราะแต่ละคนที่เข้ามาบริหารรับผิดชอบนั้นเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความสามารถ และคิดว่าสิ่งที่ทำนั้นไม่ขัดกับหลักสากลทางด้านการบริหารแรงงาน เพราะฉะนั้นในส่วนของความเห็นของที่ประชุมวันนั้น ผมจำได้ว่าเรามีการประชุมอย่างน้อย ๒ ครั้งก็ได้เห็นว่าสิ่งที่เขาแก้ไขนั้นมันทำได้ยากยิ่งขึ้น อย่างกรณีบางมาตราเราได้เสนอว่าการรวมตัวกันประมาณร้อยละ ๒๕ แต่เขากำหนดให้ร้อยละ ๓๕ ถามว่าทำไมกำหนดมากยิ่งขึ้น ทำให้ยากขึ้น เขาก็บอกว่าให้มันยากเพราะว่าพลังของเขาจะแข็งแกร่ง จะต้องเป็นองค์กรที่จัดตั้งกันได้จริง ๆ และแต่ละสถาบันแต่ละรัฐวิสาหกิจนั้นเขาควรจะมีเอกภาพของเขาคือ มันควรจะมี ๑ สหภาพคือถ้าหลาย ๆ สหภาพ เกิดขึ้นมันจะเกิดการต่อสู้และขัดแย้งกัน และสิ่งเหล่านี้มันเป็นเรื่องที่เราไม่อยากจะเห็น ว่าการบริหารราชการแผ่นดินเดี่ยวกลุ่มนั้นพูดอย่างกลุ่มนี้ พูดอย่าง ผมก็ได้แนะนำเสนอไปว่า ผมไปบริหารที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมในระยะเวลาเพียงไม่ถึง ๓ เดือน ผมเห็นความเห็นที่แตกต่างของสหภาพแรงงานหลาย ๆ แห่ง กลุ่มนี้เอาอย่างหนึ่ง กลุ่มนี้เอาอย่างหนึ่งและผมถามกลุ่มผู้นำของสหภาพว่าทำไมไม่มีความเห็นเป็นหนึ่งเดียว ถ้าเป็นความเห็นหนึ่งเดียวนี้การแก้ปัญหารัฐบาลทำงานก็ง่าย จะตอบสนองอย่างไรก็ง่าย อันนี้คุณคิด กลุ่มนี้คิดอย่างหนึ่ง อีกกลุ่มหนึ่งคิดอีกอย่างหนึ่ง อันนี้คือปัญหาและผมคิดว่าข้อเสนอของเขานี้ทำให้มันยากขึ้น ให้องค์กรมันมั่นคงขึ้น ผมคิดว่าเป็นเหตุเป็นผลครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านเรียนมาที่ผมไม่เห็นว่าเป็นอะไรคือปัญหาที่ว่าไปขัดแย้งกับหลักสากล เพราะสากลเขาต้องการให้เร่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาแล้ว แต่ผมมองหาเหตุผลอื่นไม่ได้นอกจากเป็นประเด็นทางการเมืองเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมเรียนมา ผมคิดว่าสภาผู้แทนราษฎรจะให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ ถ้าเห็นชอบก็จะได้ส่งให้วุฒิสมาชิกเขาได้เห็นชอบพิจารณาต่อไป เพราะว่าเรามีประเด็นที่จะต้องแก้ ๒ ประเด็นที่เราต่างกับเขา เขาจะต้องให้ความเห็นชอบของเราด้วยหรือเปล่านั้น ๒ ประเด็นที่เรายืนยันไปเขาจะให้ความเห็นอย่างไร เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมได้ยืนยันมา ผมขอยืนยันครับว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ก้าวเดินตามหลักการที่ถูกต้อง และผมมองไม่เห็นว่ามีเหตุผลอื่นใด แต่ถ้าเราจะบอกว่าในการนำไปสู่การปฏิบัติ

จะเป็นปัญหาทางปฏิบัติและให้มีการประมวลความเห็นเหล่านั้นนำเสนอต่อพรรคการเมืองต่าง ๆ ว่าเวลานำไปสู่การปฏิบัติแล้วมีปัญหาอะไร เรานำมาสู่การแก้ไขในสมัยนี้ยังทันในสมัยหน้ายังทัน ดีกว่าที่จะเอาไปเก็บแช่ไว้ ๑๘๐ วัน ในทรรศนะของพมพมไม่เห็นด้วย ผมเคารพความคิดเห็นของท่านผู้มีเกียรติ แต่ผมคิดว่าผมหาเหตุผลอย่างอื่นไม่ได้ เพราะว่าถ้าผมนั่งเป็นรัฐบาล ผมต้องผ่านกฎหมายฉบับนี้และส่วนความเห็นอย่างไร ก็ไปแก้กันข้างหน้า กฎหมายก็ได้รัฐธรรมนูญแก้ไขได้ เพราะฉะนั้นอะไรก็ตามที่เป็นปัญหาและเป็นข้อขัดแย้งในสังคมที่จะก่อให้เกิดปัญหาสังคม ผมเห็นว่าเป็นสิ่งที่รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎรนำรับฟังและมาสู่การแก้ปัญหาให้เป็นประโยชน์ แต่ผมหาเหตุผลไม่ได้ว่าถ้าจะปฏิเสธกฎหมายฉบับนี้ที่ผ่านความเห็นที่ประชุมร่วมของทุกพรรคการเมือง แล้วมาบอกว่าตอนนี้ไม่เห็นชอบตรงนี้ผมมองเป็นอย่างอื่นไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นถ้าจะผ่านกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ผ่านกฎหมายฉบับนี้ก็จะเป็นเรื่องที่เราจะได้หาเหตุผลที่จะอธิบายและชี้แจงต่อสังคมต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ เราได้อภิปรายฟังเหตุผลกันมาพอสมควรแล้ว ผมเห็นว่าควรจะยุติการอภิปราย เพื่อจะได้ลงมติต่อไปว่าเราจะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมได้พิจารณาเสร็จแล้วหรือไม่ครับ ขอเชิญสมาชิกทุกท่านเข้ามาลงมติด้วยครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงจะให้เวลาสมาชิกที่อยู่ข้างนอกเข้ามาลงมติครับ สำหรับท่านที่เข้ามาแล้วกรุณาเสียบบัตรและกดปุ่มเฉพาะแสดงตนไว้ก่อนครับ อย่าเพิ่งไปลงมติ -----

ท่านสมาชิกที่เข้ามาแล้วกรุณาเลียบบัตรด้วยนะครับ ถ้าหากว่าไม่มีบัตรหรือ
ลืมเอามา กรุณาแจ้งเจ้าหน้าที่หรือว่าเลียบแล้วก็กดปุ่มแสดงตนครับ เจ้าหน้าที่
ช่วยดูข้างหลังมีข้อมือหลายท่านช่วยดูว่ามีปัญหาอะไรครับ

นายมัน พิชโนทัย (สมุทรปราการ) : ท่านประธาน
ผมขออนุญาตหาวิธีหนึ่งได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายมัน พิชโนทัย (สมุทรปราการ) : ผม มัน พิชโนทัย
ผมสืบสนนิตหน่อยว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย หรือยับยั้ง เพราะถ้าไม่เห็นด้วย
ร่างฯ นี้ตกไปเลยใช้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าสภาผู้แทนฯ ไม่เห็นด้วยก็ถือว่า
กฎหมายนี้ถูกยับยั้งไว้ ๑๘๐ วัน แล้วก็หลังจาก ๑๘๐ วันถ้าต้องการยื่นเสนอ
ร่างฯ มาใหม่ก็เสนอมาได้ครับ

นายมัน พิชโนทัย (สมุทรปราการ) : แต่ในรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๗๕ หมายถึงว่าให้เอาร่างฯ นี้กลับไปแล้วก็กรรมาธิการสามารถที่จะ
เรียกเอกสารเพิ่มเติมแล้วเอากลับเข้ามาใหม่ มันต่างกับเรื่องไม่เห็นชอบหรือเห็น
ชอบหรือเปล่าครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในกรณีที่ยังไม่มีมติอะไรวันนี้
ถ้ากรรมาธิการต้องการที่จะขอความเห็นเพิ่มเติม แต่วันนี้ไม่มีใครเสนอญัตติ
อย่างนั้นเพื่อจะมาลงมติว่า จะเห็นชอบที่กรรมาธิการพิจารณาหรือไม่ เข้าใจว่า
ผ่านขั้นตอนที่กรรมาธิการขอเอกสารไปแล้วนะครับ

นายมัน พิชโนทัย (สมุทรปราการ) : ไม่ใช่ครับ เพราะว่า
มาตรา ๑๗๕ ขอยับยั้งเอาไปแล้วก็เพื่อจะมาปรับปรุงนิตหน่อยแล้วกลับเข้ามา
ถ้าเราลงว่าไม่เห็นชอบ ผมเกรงว่ามันจะตกไปเลยหรือว่าตามที่ท่านประธาน
เมื่อกี้ได้บอกไว้ ผมยังสืบสนนิตหน่อยครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอหาวิธีในเรื่องการลงมติ
อีกครั้งหนึ่งเพื่อความชัดเจน ไม่เป็นไรครับ

นายมัน พิชโนทัย (สมุทรปราการ) : คือเรามีเจตนาตรงกันว่า
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรจะต้องรีบผ่าน แต่ว่ามันมีปัญหา กับ ไอ.แอล.ไอ.
ถ้าผ่านไปรัฐบาล ไม่ว่าจะใครเป็นรัฐบาลตอนนี้ก็จำเป็นที่จะต้องยับยั้งไว้ก่อน

สผ ๙/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

อุษารัตน์ ๕๓/๒

โดยเฉพาะหลักการใหญ่ ๆ ที่หลาย ๆ ท่านได้พูดไปแล้ว ทั้งนี้เราลงว่ายับยั้ง หรือเราจะลงว่าไม่เห็นด้วย หรือเราจะลงว่าเห็นด้วย ผมเอาแค่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นเอาชุด ๆ นะครับ คือ ประเด็นว่าถ้าหากว่าวันนี้สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบก็ถือว่ากฎหมายนี้ไปรอวุฒิสภา จะเห็นชอบไหม ถ้าเห็นชอบตรงกันก็ถือว่าผ่านตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๓ ต่อไป แต่วันนี้ถ้าสภาใดสภาหนึ่ง สมมติว่าสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบ วุฒิสภา จะเห็นชอบหรือไม่ก็แล้วแต่ ก็ถือว่ากฎหมายฉบับนี้ถูกยับยั้งไว้ จะได้มีการพิจารณาใหม่ ต่อเมื่อครบ ๖ เดือน เท่านั้นครับ ถ้าไม่เห็นชอบถือว่ายับยั้งไว้ สามารถจะนำ พิจารณาใหม่เมื่อครบ ๖ เดือน เมื่อครบ ๖ เดือนแล้วถ้าสภาผู้แทนราษฎรยืนยัน ก็เอาตามร่างฯ ที่สภาผู้แทนราษฎรยืนยันไป เท่านั้นเองครับ คงเข้าใจนะครับ เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกทุกท่านครับ กรุณาเสียบบัตร แล้วก็เสียบบัตรแสดงตน ถ้าไม่มีปัญหาต่อไปถ้าหากว่าเห็นชอบก็กรุณากดตรงปุ่มเห็นด้วย ถ้าไม่เห็นชอบ ก็กรุณากดปุ่มไม่เห็นด้วย แล้วก็คาบัตรไว้ อย่างนั้นอย่าเพิ่งดึงออกนะครับ กรุณา ลงมติได้ครับ อย่าเพิ่งเอาการ์ทออกนะครับ เมื่อได้มีสัญญาณเรียบร้อยแล้ว จงกว่าผมจะบอกว่าปิดการลงมติ จงกว่าจะมีการปิดลงมตินะครับ ขณะนี้ยังนะครับ เจ้าหน้าที่อย่าเพิ่งปิดการลงมตินะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

๑๒

พ.ศ. ๙/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สันทนา ๔๔/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้คะแนนออกมาก่อนแล้วค่อยตั้งขึ้นครับ
ปิดการลงมตินะครับ ผลการลงมติ เห็นชอบ ๑๖ เสียง ไม่เห็นชอบ
๑๘๕ เสียง งดออกเสียง ๒๑ เสียง เข้าใจว่าลงคะแนนไม่ทัน ๑ ท่าน
เพราะฉะนั้นจึงถือว่าที่ประชุมไม่เห็นชอบกฎหมายฉบับนี้

เนื่องจากวุฒิสภาให้ความเห็นชอบแล้ว แต่ว่าสภาผู้แทนราษฎร
ไม่เห็นชอบ ก็ถือว่าถูกขยับยั้งไว้ ๖ เดือน หลังจากนั้นก็แล้วแต่สมาชิกจะเสนอร่างฯ ใด
ร่างฯ หนึ่งชั้นมานะครับ เชิญครับ

นายจตุ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ กระผม จตุ
ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพิษณุโลก ขอบันทึกไว้คนเดียว คือเมื่อ
ผมลงคะแนนไปแล้ว บัตรมันเสีย อาจจะเป็นอันนั้นที่ผมไม่ลง ผมขอว่า ผมไม่เห็นด้วย
เพราะเคยเกิดขึ้นมาแล้วครั้งหนึ่ง ผมใช้สิทธิแต่ว่าพอไปดูในเรคคอร์ด (Record)
แล้วปรากฏว่าไม่มีผมลงคะแนน ผมก็เกรงว่าจะเกิดขึ้นอีก เลยขออนุญาตบันทึก
ไว้เป็นหลักฐานครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่ ๑ ท่านใช้ไหมครับ แล้วของคุณ
วินัยครับ

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
วินัย เสนเนียม กรณีนี้นั้นเช่นเดียวกันครับ กดบัตรแสดงตนแล้วมีสัญญาณขึ้น
แต่พอกดช่องเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เครื่องสัญญาณไม่ทำงานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาบันทึกว่าไม่เห็นด้วยครับ ปรากฏว่า
ไปในช่องที่ไม่ลงคะแนน ก็ถือว่าให้เปลี่ยนแก้ไขใหม่เป็นว่าไม่เห็นด้วยทั้ง ๒ ท่านนะครับ
ก็เป็นการจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการร่วมได้พิจารณาเสร็จไปแล้วนะครับ

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณนิยมครับ

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ของผมไฟไม่ขึ้นเลยเสียงไม่ออก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดึงแล้วครับ

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ออกแล้วครับ ผมไม่เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพิ่งมาใช้ไหมครับ

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ไฟมันไม่ขึ้นครับ เสียบแล้วก็เลยกด
เสียงไม่ออกครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้ไม่เป็นไรครับ เพราะว่าถือว่า
ลงมติไปแล้วก็คงไม่ปรากฏเสียหาย เพราะว่าลงมติไปแล้ว

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๒ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. มาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เนื่องจากผมได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. จึงส่งมาให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาดำเนินการต่อไป เพราะฉะนั้นผมขอเชิญคณะกรรมการครับ เพื่อจะพิจารณาว่าเราจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับที่วุฒิสภาแก้ไขหรือไม่เท่านั้นครับ จะมีกรรมการหรือว่าท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงอะไรบ้างไหมครับ หรือท่านสมาชิกจะอภิปรายอะไร เชิญได้เลยว่าจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับที่วุฒิสภาได้แก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

สผ ๙/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

ทัศนีย์ ๔๕/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ถ้าไม่มี ผมจะขอมติ
ต่อไปว่า ที่ประชุมจะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาหรือไม่ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าสมาชิกเข้ามาแล้วกรุณา
เสียบการ์ดด้วยนะ ครับ เพื่อจะขอมติต่อไปครับ กรุณาเสียบบัตรแสดงตนนะ ครับ
ท่านสมาชิกท่านใดที่เห็นชอบกับการแก้ไขของวุฒิสภาก็กรุณากดช่องเห็นด้วย
ถ้าท่านสมาชิกไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขของวุฒิสภา ก็กรุณากดช่องไม่เห็นด้วยครับ
ลงมติได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ปิดการลงคะแนนครับ
ผลการลงมตินะ ครับ เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ๒๐๒ เสียง
ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ๑ เสียง ไม่ทำการลงคะแนน ๔ เสียง
เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับการแก้ไขของวุฒิสภาครับ

ต่อไปก็เป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๓ นะครับ พิจารณากรณี
วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่
ตำบลโพหัก อำเภอบางแพ ตำบลบัวงาม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี
และตำบลบ้านแพ้ว อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อสร้างทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๓๒๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๕
(ห้วยโพ) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๙๗ พ.ศ.
ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕

๑๗

สผ ๙/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ทัศนีย์ ๕๕/๓

เนื่องจากผมได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโพหัก อำเภอบางแพ ตำบลบึงงาม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี และตำบลบ้านแพ้ว อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๓๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๕ (หัวโพ) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๙๗ พ.ศ. จึงส่งร่างฯ ดังกล่าวมาให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาว่าจะเห็นชอบกับการแก้ไขนั้นหรือไม่

- ๕๖/๑

สผ ๙/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สมพิศ ๕๖/๑

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม อดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น
 พรรคความหวังใหม่ การที่วุฒิสมาชิกได้ส่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนรวม
 ๑๑ ฉบับ มาให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ตามกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕ (๓) ผมคิดว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา
 ที่ไม่น่าจะเพิ่มเติม เสียเวลาสภา ด้วยความเคารพอย่างยิ่งครับ ในการปฏิบัติ
 ในการร่างกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนที่เราได้กระทำกันเป็นประเพณี
 บางครั้งก็พิจารณากัน ๓ วาระรวด บางครั้งก็ตั้งคณะกรรมการ ตามกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญฉบับเดิมซึ่งกำหนดให้มีการออกกฎหมายตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๘
 รัฐธรรมนูญเดิมบังคับให้การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์กระทำเป็นกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันก็เช่นเดียวกัน ก็บังคับให้การออกกฎหมายเวนคืน
 ในมาตรา ๕๙ ต้องเป็นกฎหมายเหมือนกัน วุฒิสมาชิกไม่เคยเพิ่มเติมข้อความ
 ที่มาทำให้สภาผู้แทนราษฎรเสียเวลา ดังที่ผมกราบเรียนดังต่อไปนี้ครับ
 ร่าง พ.ร.บ. เวนคืนทั้ง ๑๑ ฉบับนั้น วุฒิสมาชิกได้เพิ่มข้อความว่า
 ประกอบกับมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายทั้งหมด แต่ผมได้
 ไปหยิบเอากฎหมายเวนคืนซึ่งเป็นกฎหมาย วุฒิสมาชิกได้ส่งกฎหมายเวนคืนเดิม
 เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ โดย นายอาสา เมฆสวรรค์ รองประธานวุฒิสภา
 มาให้สภาผู้แทนราษฎรเพื่อทราบ และก็ไปกฎหมายไปแล้ว ในข้อความซึ่ง
 เป็นอารัมภบทหรือก่อนที่จะเริ่มมาตรานั้น วุฒิสมาชิกไม่ได้เพิ่มข้อความดังที่
 ผมกราบเรียนเข้าไป ได้เขียนว่า โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืน
 อสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลวังชมภู อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์
 เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ สายวังชมภู ต่อเขตเทศบาลเมือง
 พิจิตรครอบคลุมดอนสามแยกบ้านวังชมภู อย่างนี้เป็นต้นครับ พอรัฐธรรมนูญ
 ฉบับใหม่ห่างกันเพียง ๑ เดือนเท่านั้นเอง วุฒิสมาชิกก็ทำอะไรครับ อยากแสดง
 ประสิทธิภาพของตนเองหรืออย่างไร เพราะวุฒิสมาชิกในกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 ฉบับต่อไปต้องมาจากการเลือกตั้ง ผมคิดว่าการต่อเติมมาอย่างนี้เป็น การดูถูก
 ภูมิปัญญาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ดูถูกภูมิปัญญาการทำกฎหมายเวนคืนซึ่งเรา
 ได้กระทำมาโดยตลอด ไม่จำเป็นต้องไปอ้างว่า ตามบทบัญญัติกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 ฉบับนั้นฉบับนี้หรือครับ เราก็เข้าใจว่าการออกกฎหมายเวนคืนต้องออกเป็น

กฎหมายอยู่แล้ว ผมอภิปราย ณ ตรงนี้เพื่อเป็นข้อสังเกตว่า วุฒิสมาชิกอย่าได้
ก้าวท้าวอะไรให้มันเสียเวลารัฐสภามากกว่านี้ครับ จึงขออภิปรายเตือนไว้
แม้ว่าสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้อาจจะเห็นด้วยว่า อาจเป็นการแก้ไขเล็ก ๆ
น้อย ๆ ก็ตามครับ แต่ด้วยวิญญานของนักกฎหมายแล้ว การเพิ่มเติมเรื่องเล็ก ๆ
น้อย ๆ อย่างนี้ไม่น่าจะกระทำขึ้นภายใต้รัฐสภาตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับ
ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์
ตามที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากขอนแก่นได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวปฏิบัติ
ที่เปลี่ยนไปนั้น กระผมเข้าใจว่าเป็นผลมาจากบทบัญญัติที่เปลี่ยนแปลงไปใน
รัฐธรรมนูญ เพราะว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่ใช้กันอยู่นั้นได้ระบุเอาไว้ใน
มาตรา ๒๙ วรรคสอง ว่ากฎหมายที่จะมาจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่
รัฐธรรมนูญรับรองไว้นั้น ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และไม่มุ่งหมาย
ให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง
และก็มีข้อความต่อว่า ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจใน
การตรากฎหมายนั้นด้วย ฉะนั้นเมื่อรัฐธรรมนูญในมาตรา ๔๙ ได้เริ่มต้นว่า
การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมายเฉพาะ และก็มีข้อความถึงเหตุผลที่จะใช้ในการเวนคืนนั้น
ก็หมายความว่าจากนี้ไปการออกกฎหมายเวนคืนนั้นก็ต้องระบุให้ชัดแจ้งว่า
การไปจำกัดสิทธิเสรีภาพคือการให้มีการเวนคืนนั้นได้อาศัยบทบัญญัติแห่ง
รัฐธรรมนูญมาตราใด จึงเป็นแนวปฏิบัติที่เปลี่ยนแปลงไป และผมเข้าใจว่า
จากนี้ไปกฎหมายหรือแม้กระทั่งกฎ ระเบียบ ข้อบังคับในฝ่ายบริหารที่
เกี่ยวข้อง จะมีผลไปจำกัดสิทธิเสรีภาพที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ต้องอ้าง
บทบัญญัติที่จะทำให้การจำกัดสิทธิเสรีภาพนั้นเกิดขึ้นได้ จึงอยากจะกราบเรียน
เป็นข้อสังเกตว่า นั่นอาจจะ เป็นเหตุผลว่าทำไมถึงมีการเปลี่ยนแปลงใน
แนวปฏิบัติไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ถือว่าปิดอภิปรายนะครับ ผมก็จะถาม
จากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับการแก้ไขของวุฒิสภาหรือไม่ หรือว่าเห็นว่าการ
แก้ไขของวุฒิสภานั้นเป็นการแก้ไขเล็กน้อย กรุณาเสียบบัตรคะครับ ถ้าเห็นชอบ
กับการแก้ไขกรรมาดช่องเห็นด้วย ถ้าไม่เห็นชอบก็กรรมาดช่องไม่เห็นด้วยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือถ้าเห็นชอบกับการแก้ไขของ
วุฒิสภาว่าเป็นการแก้ไขเล็กน้อยก็กรรมาดช่องเห็นด้วย ถ้าไม่เห็นชอบก็กรรมา
ดช่องไม่เห็นด้วยนะครับ ลงมติหมดแล้วนะครับ อาจารย์เจริญเชิญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
ของกระผมไม่ทำงาน ขอลงว่าเห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอร้องนะครับ เตี๊ยะจะบันทึกของ
อาจารย์เจริญเพิ่มเติมนะครับ มติเห็นด้วย ๒๐๖ เสียง ไม่เห็นด้วย ๓ เสียง
งดออกเสียง ๑ เสียง ไม่ทำการลงคะแนน ๑ เสียง และก็ขอบันทึกของ
ท่านอาจารย์เจริญเพิ่มอีก ๑ ท่านเห็นด้วยนะครับ

สพ ๙/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

เขาวภา ๔๗/๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุตรธานี) : ท่านประธานครับ ผม
ขจิตร์ ชัยนิคม ความหวังใหม่ อุตรธานี ผมมีข้อถามเท่านั้นครับ เมื่อสักครู่
ลงมติไปแล้ว ผมอยากจะถามว่าตรงที่เขียนเพิ่มไปบอกว่า มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตรงนี้ไม่ต้องระบุว่าฉบับพุทธศักราช ๒๕๕๐
ใช้ใหม่ เป็นวิธีเขียนกฎหมายใช้ใหม่ครับ ถ้าคนรุ่นหลังมาอ่านนี้เขาจะรู้ใหม่
ว่าฉบับไหน เพราะตามทีวุฒิสมาชิกขอเพิ่มมานี้ไม่มีระบุว่าพุทธศักราช ๒๕๕๐ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้ผมคงจะตอบแทนไม่ได้ครับ
เป็นข้อสังเกตที่คุณขจิตร์ฝากไว้ แต่ว่าถ้าจะเข้าใจว่ารัฐธรรมนูญฉบับนั้นใช้ใน
ช่วงนั้นเป็นฉบับอะไรก็คงจะเป็นไปตามนั้น ผมไม่ตอบแทนครับ เป็นความเข้าใจ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม วีระกร คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนครสวรรค์ พรรคความหวังใหม่
สืบเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ทั้ง ๑๑ ฉบับที่เข้ามาทั้งหมดนี้
ส่วนที่เพิ่มเติมโดยวุฒิสมาชิกนั้นเป็นไปในลักษณะทำนองเดียวกัน ผมอยากจะหารือ
ที่ประชุมว่าจะ เป็นไปได้หรือไม่ที่เราจะรวมพิจารณาเป็นเรื่องเดียวกัน รวม
ลงมติเป็นเรื่องเดียวกันเสียทั้งหมดเลย เพราะเนื่องจากว่าเราไม่ได้พิจารณา
เนื้อหาสาระแล้ว ตอนนี้เนื้อหาสาระนั้นเราผ่านวาระ ๑ วาระ ๒ วาระ ๓
ไปเรียบร้อยแล้ว เป็นเพียงส่วนของการที่วุฒิสมาชิกขอเพิ่มเติมมาเท่านั้น และ
เป็นเนื้อหาทำนองเดียวกันทั้งหมด ข้อความเดียวกันทั้งหมด ดังนั้นเพื่อจะสะดวก
และไม่ให้เสียเวลารัฐสภา ผมขอให้เป็นการพิจารณารวมกันลงมติทั้งหมดเลยครับ
ท่านประธานครับ ผมไม่ทราบว่าต้องเสนอเป็นญัตติหรือไม่ แต่ผมคิดว่าถ้า
ท่านประธานสมควรเห็นด้วยกับผม ลองถามที่ประชุมหารือกัน ถ้าเป็นไปได้
เราก็จะได้ไม่ต้องเสียเวลานาน แล้วก็ไปในทำนองเดียวกันทั้งหมดครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอขอบคุณท่านวีระกรศรีรับ แต่เพื่อไม่ให้มีปัญหา ผมขออนุญาตเพราะว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติคนละฉบับ ขอดำเนินการตามเดิมไปที่ละฉบับครับ

ขออนุญาตไปเรื่องด่วนที่ ๕ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลอุดมัญญา อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๖๙ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑ (ตาคลี) บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๕๕ (ท่าตะโก) พ.ศ. ตามมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มีท่านผู้ใดจะอภิปรายไหมครับ เชิญครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ กระผม อดิศร เพียงเกษ ความหวังใหม่ จากขอนแก่น ผมขอขอบคุณท่านอภิสิทธิ์ที่ได้ลุกขึ้นชี้แจง แทนวุฒิสมาชิกที่บอกว่าต้องกำหนดกฎหมายรัฐธรรมนูญ แต่ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับท่านชจิตร์ ชัยนิคม เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญเรามี ๑๖ ฉบับ จะตีความตีความว่าที่เขียนแก้ไขเพิ่มเติมมาคือรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน หากจะปฏิบัติอย่างเคร่งครัด จะต้องทำตามคุณชจิตร์ ชัยนิคม ขออนุญาตเอ่ยนามว่า ประกอบกับมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิทธิรับถึงจะครบถ้วน จึงขออนุญาตให้ทางรัฐบาลได้ให้ความเห็นอีกสักกนิตหนึ่งว่า การที่เขาไม่เติม พุทธศักราช ๒๕๕๐ ลงไปนั้น รัฐบาลชุดนี้มีกฎหมายของรัฐบาลชุดนี้จะเห็นชอบว่า ถูกต้องหรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เมื่อสักครู่ท่านประธานได้ชี้แจงแล้ว ผมขออนุญาต มีท่านสมาชิกท่านใดจะอภิปรายหรือเปล่าครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ผมถามด้วยความสุจริตใจว่า ถ้าเราจะเอาให้ถูกต้องตามกฎหมายรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๙ ดังที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไป การกำหนดระบุมাত্রานั้นผมเห็นด้วย แต่ไม่ระบุ พุทธศักราช ๒๕๕๐ จำได้ไหมท่านประธาน จุดไข่ปลานี้เรามีปัญหามาก หลายชั่วโมง เหลือเกินในการเถียงกันถึงจุดไข่ปลา เพราะฉะนั้นผมกลัวกฎหมายที่ผ่านของเราไปนั้น ถ้าเห็นว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อยแล้วจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย กลัวกระทบกระเทือนถึงฐานะตำแหน่งนักกฎหมายของท่านนายฯ ซึ่งจบนิติศาสตร์เหมือนกัน จากที่เดียวกัน จึงอยากให้มีกฎหมายของรัฐบาลตอบสักกนิตหนึ่งว่า อนุโลมได้ไหม หรือว่าขอไปที่เพื่อแก้ไขตรงนั้นเพื่อไม่เสียเวลาสภา หรือจะเอาอย่างนั้นให้ตอบชัดเจนครับ โดยเฉพาะท่านสมาชิกท่านเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอบคุณท่านอดีตรับ ที่จริงก็เป็นเรื่องของสภานะครับ
เชิญท่านอภิสิทธิ์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ความจริงผมก็ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าถามความเห็นผมเรื่องนี้ ผมคิดว่าคนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาที่จะเข้าใจว่าหมายถึงรัฐธรรมนูญฉบับใด ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านขจิตร์เชิญครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ขจิตร์ ชัยนิคม ความหวังใหม่ อุดรธานี ผมเป็นคนเสนอเรื่องนี้ขึ้นเพื่อต้องการความรู้ และ เมื่อครู่นี้มีการชี้แจงมาจากท่านผู้รู้ทางกฎหมาย ถ้าคำชี้แจงว่าคนส่วนใหญ่เขารู้กัน ก็หมายถึงผมไม่รู้ ก็เลยกลายเป็นปัญหาสังคม ไม่ใช่หรอกครับ คือผมขออนุญาตท่านประธานถามท่านประธานผ่านไปยังระบุตัวคนเลยที่ผมนับถือในเรื่องกฎหมายนี้ครับ ท่านอาจารย์ปรีชา สุวรรณทัต อยู่ไหมครับ คือให้ตอบผมหน่อยครับว่าตรงนี้ถูกต้องแล้วตามหลักอะไร ไม่จำเป็นต้องระบุชื่อใหม่ ถ้ามันไม่ได้ถ้ามันผิดต้องยอมรับว่าผิด อย่าเพิ่งผ่านไปครับ มันไม่เป็นไรหรอกครับ ก็บอกว่ามันไม่ได้เติมตรงนี้ มันไม่สมบูรณ์ ก็ผ่านไปให้วุฒิว หรือว่าไปทำอะไรก็ไม่ต้องไปแก้ตามเขา มันก็ไม่ได้เห็นแปลกอะไร ก็เอาความจริงกันมา เพื่อที่จะให้มันสมบูรณ์ที่สุดครับ ผมถามอาจารย์ปรีชาครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านคงไม่อยากจะตอบนะครับ เพราะถือว่าไม่ใช่หน้าที่ของรัฐบาล ผมขออนุญาตดำเนินการเรื่องนี้ต่อเลยนะครับ เพราะท่านประธานก็ได้ชี้แจงไปแล้วเมื่อสักครู่ ท่านกุเทพมีอะไรครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ แม้ว่าคำตอบจากสภาจะโดยใครก็ตามนั้น อาจจะเป็นคำตอบที่ค่อนข้างเล่นคำ แต่เรื่องนี้เป็นเรื่อง

สำคัญจริง ๆ ครับท่านประธาน เพราะรัฐธรรมนูญที่สมบูรณ์นั้นจะต้องมีชื่อที่สมบูรณ์ฉบับที่ผมถืออยู่นี้เป็นเอกสารที่สภาแจกหรือฉบับไหนก็ตามครับ จะต้องบอกชื่อที่สมบูรณ์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งถ้าวันหนึ่งมีการแก้ไขก็จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงบทบัญญัติมาตราที่เกี่ยวข้อง ผมเข้าใจว่าเรื่องนี้วุฒิสมาชิกอาจจะมองข้ามไป ผมไม่ได้มองว่าเป็นประเด็นเล็กน้อยหรอกครับ เข้าใจครับ มาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญนั้นเป็นข้อจำเป็นที่จะต้องระบุไว้ แต่ระบุควรจะทำให้สมบูรณ์ เพราะฉะนั้นเมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าเรื่องนี้มีสาระ เราก็ควรจะต้องเห็นว่าเป็นการเพิ่มเติมที่ไม่สมบูรณ์ สภาแห่งนี้ก็น่าจะไม่อาจยอมรับการแก้ไขเพิ่มเติมได้ และผมขอบอกท่านประธานว่า รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๕ ท่านจะบอกว่าเป็นการแก้ไขในสาระสำคัญเล็กน้อยไม่ได้แล้ว เพราะตรงนี้เขาใช้คำว่า ถ้าเป็นกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ให้ดำเนินการต่อไปตาม มาตรา ๙๗ ถ้าเป็นกรณีอื่นให้แต่ละสภาตั้งบุคคลเป็นกรรมาธิการร่วม นั้นหมายถึงว่า มันมี ๒ กรณีเท่านั้นเอง คือถ้าเราเห็นด้วยก็เป็นกฎหมาย ถ้าไม่เห็นด้วยก็ไปตั้งกรรมาธิการร่วม เพราะฉะนั้นวันนี้ผมเข้าใจว่าวุฒิสภาอาจจะมองข้ามสาระสำคัญเล็กน้อยในความเห็นของวุฒิสภา แต่ถ้าสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าตรงนี้หากำตอบยังไม่ได้ ไม่ใช่มาเล่นลิ้นกัน ก็ควรจะได้มีท่าทีให้ชัดเจน และผมคิดว่าเป็นการปกป้องเกียรติของสภาผู้แทนราษฎรด้วย ไม่ใช่จะให้ใครเขียนอย่างไรและเราเอาตามนั้น ผมจึงเรียนตั้งข้อสังเกตผ่านท่านประธานไปยังเพื่อนสมาชิกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านเอกภาพครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม เอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด พรรคเสรีธรรมครับ ผมไม่ใช่มีกฎหมายของรัฐบาล แต่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนหนึ่ง อยากแสดงความคิดเห็นว่า ในการปกครองบ้านเมืองที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีรัฐธรรมนูญนั้น การมีรัฐธรรมนูญแต่ละช่วงนั้นจะมีฉบับเดียว ไม่มีการซ้ำซ้อนและกฎหมาย พ.ร.บ. เวนคืนนั้นขึ้นหัวก็ต้องมีปี พ.ศ. ที่ออกกฎหมายอยู่ ร่างฯ ฉบับที่เรากำลังดูอยู่นี้จะมีร่าง พ.ร.บ. และสุดท้ายจะบอกว่า พ.ศ. เราจะรู้ทันทีว่าใน พ.ศ. นั้นกฎหมายที่ใช้ในขณะนั้นคือฉบับใด อย่างฉบับนี้ก็คงไม่เกินปี ๒๕๔๐ ก็แน่นอนอยู่แล้วทุกคนเป็นอันรู้ทั่วไปอยู่แล้ว ไม่ต้องระบุให้เสียเวลาครับ

สผ ๙/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

รัตน ๕๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านรองนายกฯ ครับ

นายพิชัย รัตตกุล (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม พิชัย รัตตกุล กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์ ในฐานะ
รองนายกรัฐมนตรี ผมจะพยายามที่จะเรียนชี้แจงเล็กน้อยถึงประเด็นที่ท่านสมาชิก
ได้ให้ข้อสังเกต ในอดีตที่ผ่านมาหรือการปฏิบัติที่ผ่านมาทุกครั้งนั้นเราไม่เคย
อ้าง พ.ศ. เมื่อกล่าวถึงรัฐธรรมนูญ ที่ท่านสมาชิกเมื่อสักครู่นี้ได้กล่าวอ้างถึงว่า
รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้นเป็นฉบับที่ท่านยกขึ้นมานั้นเป็นฉบับที่เราทำกันเอง
ไม่ใช่อยู่ในฉบับราชกิจจานุเบกษา ในฉบับราชกิจจานุเบกษานั้นไม่ได้ใส่ พ.ศ.
ด้วยครับ เพียงแต่เขียนว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ไม่มี พ.ศ.
แล้วในอดีตที่ผ่านมาและก็ตามวิธีการที่ปฏิบัติมาตลอดเวลานั้นก็คือ ยกตัวอย่าง
อันนี้เป็นตัวอย่างอันหนึ่งนะครับ พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ๑ ไร่ก็แล้วแต่
จะเขียนว่า อาศัยอำนาจตามความในมาตราเท่านี้ ๆ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย ไม่ได้ใส่ พ.ศ. ด้วย นี่เป็นการปฏิบัติที่ปฏิบัติมาตลอดเวลา
ในกรณีที่อ้างรัฐธรรมนูญ จึงกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกได้
โปรดทราบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขออนุญาตผ่านเลยนะครับ มีท่านใดจะอภิปรายหรือเปล่านะครับ
(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มี ผมขอมติเลยนะครับ
(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา

คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอเชิญท่านสมาชิกเสียบัตรลงคะแนนได้เลยนะครับ
(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขออนุญาตปิดการลงคะแนนนะครับ ผลการลงคะแนน
เห็นด้วย ๒๐๔ เสียง ไม่เห็นด้วย ๖ เสียง งดออกเสียง ๕ เสียง ถือว่า
ที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยนะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๕ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลคอนศรีชุม ตำบลบ้านถ้ำ
ตำบลบ้านปิน และตำบลหนองลุ่ม อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา เพื่อขยาย
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๕๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๑
(ดอกคำใต้) - เชียงม่วน ตอนแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๑ (อำเภอดอกคำใต้) - บ้านแม่พริก พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : มีท่านสมาชิกท่านใดจะอภิปรายหรือเปล่าครับ
(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มี ผมขออนุญาตขอมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอเชิญท่านสมาชิกออกเสียงลงคะแนนได้เลยครับ
นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ (สกลนคร) : ท่านประธานครับ สัญญา
ไม่มีครับ ท่านประธานครับ ผม วิรัตน์ ตยวงคนนท์ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ครับ เรียบร้อยนะครับ ลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนนะครับ ผลการลงคะแนนครับ เห็นด้วย ๒๑๑ เสียง
ไม่เห็นด้วย ๕ เสียงนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยนะครับ

สพ ๙/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

ฐานิสำ ๕๑/๒

ต่อไปเป็นเรื่องต่วนที่ ๖ พิจำรณำกรณีวุฒิสภำแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางพิเศษสายรำมอินทรำ -
อำจณรงค์ ในท้องที่เขตลัดพร้าว เขตบึงกุ่ม เขตบางกะปิ เขตห้วยขวาง
เขตสวณหलग เขตคลองเตย และเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร พ.ศ.
ตำมมำตรำ ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดจะอภิปราย ผมขออนุญาตขอมติเลยนะครับ
(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)
- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอเชิญท่านสมาชิกลงคะแนนได้เลยครับ
(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)
- ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เจ้าหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยเรื่องไฟด้วยครับ ปิดการลง
คะแนนครับ ผลการลงคะแนนครับ เห็นด้วย ๒๑๓ เสียง ไม่เห็นด้วย ๕ เสียง
ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะครับ

เรื่องด่วนที่ ๗ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเสื่อเต่า อำเภอเขียงยืน จังหวัดมหาสารคาม
และตำบลกระนวน ตำบลห้วยเตย กิ่งอำเภอชำสูง อำเภอกระนวน ตำบลหนองกุงใหญ่
อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๕๒
สายแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๘ (เขียงยืน) - ท่าคันโท ตอน
อำเภอเขียงยืน - อำเภอกระนวน พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดอภิปราย ขออนุญาตถามมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ลงคะแนนได้แล้วครับ ท่านสมาชิกครับ เมื่อเรามีการลงมตินะครับ
เครื่องจะต้อง ปริ้นท์ (Print) ที่นี้มันจะช้าอยู่ตรงนั้น เพราะฉะนั้นในช่วง
จังหวะนี้เชิญเลยนะครับ ลงคะแนนได้แล้วครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ ผลการลงคะแนนนะครับ เห็นด้วย ๒๑๓ คน
ไม่เห็นด้วย ๕ คนนะครับ ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบนะครับ

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๘ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเทพนคร ตำบลในเมือง
และตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร เพื่อสร้าง
ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๑๕ สายกำแพงเพชร - พิจิตร ตอนทางสายแยก
บ้านกิโลสอง - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑ (บ้านทุ่งเศรษฐี)
พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีทำนโคอภิปราย ขออนุญาตขอมติเลยนะ ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ ผลการลงคะแนนนะครับ เห็นด้วย ๒๑๒ คน
ไม่เห็นด้วย ๕ คนครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะ ครับ

สผ ๙/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สุภัทวดี ๕๓/๑

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๙ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลสำโรง และ
ตำบลกำแพง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อขยายทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ สายนครราชสีมา - อุบลราชธานี ตอนบริเวณเข้า
อำเภออุทุมพรพิสัย พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีทำนาโคอภิปราย ขออนุญาตขอมติเลยนะคะ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เจ้าหน้าที่ถ้าพร้อมช่วยส่งสัญญาณด้วย เรียบร้อยนะคะ
พร้อมหรือยังครับ พร้อมนะคะ ลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผลการลงคะแนนครับ เห็นด้วย ๒๑๑ คน ไม่เห็นด้วยอีก ๒ คน
ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะคะ

ต่อไปเรื่องตอนที่ ๑๐ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองครก
อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๒๖ สายนครราชสีมา-อุบลราชธานี ตอนเสียมเมืองศรีสะเกษ
พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดจะอภิปรายนะ ครับ ขออนุญาตถามมติเลยนะ ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : คงต้องรอสักครู่ นะ ครับ พร้อมหรือยัง ครับ พร้อมแล้ว นะ ครับ
ลงคะแนนได้เลย ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ครับ ปิดการลงคะแนน ครับ ผลการลงคะแนน นะ ครับ เห็นด้วย
๒๐๘ คน ไม่เห็นด้วย ๒ คน ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบ นะ ครับ

ต่อไปเป็นเรื่องตอนที่ ๑๑ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหัวถนน อำเภอท่าตะโก
จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๑๔๕ สายแยก
ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑ (ตากฟ้า) - ท่าตะโก พ.ศ.
ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ไม่มีท่านใดอภิปราย ผมขออนุญาตขอมติครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
คงต้องรอสักครู่ นะครับ พร้อมนะ ครับ ลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ปิดการลงคะแนนครับ ผลการลงคะแนนนะ ครับ เห็นด้วย ๒๑๑ คน ไม่เห็นด้วย
๒ คนครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบ

๑๒๒

สผ ๙/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

จิราพร ๕๔/๓

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๑๒ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเกรียงไกร
อำเภอเมืองนครสวรรค์ และตำบลเกษไชย อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์
เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๒๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑ (นครสวรรค์) - ชัยภูมิ ตอนอำเภอเมืองนครสวรรค์ - อำเภอ
ชุมแสง พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๑๒๓

สพ ๙/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

จิราพร ๕๔/๔

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ไม่มีท่านใดอภิปรายนะครับ ขออนุญาตขอมติเลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
พร้อมแล้วนะครับ ลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ปิดการลงคะแนนครับ ผลการลงคะแนนนะครับ เห็นชอบ ๒๑๑ คน ไม่เห็นชอบ
๒ คนนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบครับ

เรื่องด่วนที่ ๑๓ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลช่วงเปา อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่
เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๐๘ สายต่อทางของเทศบาลนครเชียงใหม่
ควบคุม - ต่อเขตเทศบาลแม่ฮ่องสอนควบคุม ตอนอำเภอสันป่าตอง - อำเภอจอมทอง
พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๑๒๕

สผ ๘/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

รสรินทร์ ๕๕/๒

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ไม่มีท่านใดอภิปราย ขออนุญาตขอมติในะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
พร้อมนะ ครับ ลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ปิดการลงคะแนนครับ ผลการลงคะแนนครับ เห็นชอบ ๒๐๕ คน ไม่เห็นชอบ

๑ คน ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบนะ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานคนที่สอง) :
 ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างการพิจารณานะครับ ผมขอหารือที่ประชุม
 นะครับ ขอหารือเลื่อนระเบียบวาระที่ ๕.๗๗ นะครับ ร่างพระราชบัญญัติสถาบัน
 เทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอขึ้นมาพิจารณาก่อนนะครับ
 (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
 ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น ผมขออนุญาตดำเนินการตามนี้เลยนะครับ
 ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติท่านองเดียวกันอีก ๒ ฉบับนะครับ
 คือร่างพระราชบัญญัติสถาบันปทุมวัน พ.ศ. ซึ่งคุณสุรสิทธิ์ นิติวดีวรวัช
 และคุณกัญจนา ศิลปอาชา เป็นผู้เสนอนะครับ ในระเบียบวาระที่ ๖.๒
 แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. คุณเจริญ การุญ
 กับคณะ เป็นผู้เสนอนะครับ ซึ่งเป็นเรื่องท่านองเดียวกัน ผมเห็นว่าน่าจะนำมา
 พิจารณารวมกันนะครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
 ถ้าไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น ผมขออนุญาตดำเนินการตามนี้เลยนะครับ ก็ขอเชิญ
 ผู้เสนอและรัฐมนตรีแถลงหลักการ เหตุผลตามลำดับครับ

๑๒๑

สผ ๙/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

รสรินทร์ ๕๕/๔

เชิญท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์ศรีรับ

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ คณะรัฐมนตรี โดยกระทรวงศึกษาธิการ
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. โดยมีหลักการ
และเหตุผล ดังนี้

หลักการ ยกฐานะวิทยาลัยช่างกลปทุมวันขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมการศึกษาระดับอาชีวศึกษา วิชาชีพด้าน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งการผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงาน และเป็นการขยายโอกาส
ในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาตรีให้กว้างขวางขึ้น ตลอดจน
การถ่ายทอด พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในการนี้สมควรให้มีการยกฐานะ
วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการขึ้นเป็น
สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายเจริญ การุญ (สกลนคร) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายเจริญ การุญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคความหวังใหม่ และคณะ คือนายทวีวัฒน์ ฤทธิฤชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร และนายวัชรินทร์ ศรีธำพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. . . . พร้อมด้วยหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ ให้ตั้งสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

เหตุผล เนื่องจากในปัจจุบันนี้ได้มีการพัฒนาทางเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์เป็นจำนวนมาก อีกทั้งประชาชนมีความต้องการที่จะให้บุตรหลานของตัวเองได้เรียนต่อในระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น นอกจากนั้นยังเป็นการสนองนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๘ ที่มุ่งเน้นให้พัฒนาคน และเป็นการแก้ปัญหาการขาดแคลนกำลังคนปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงถึงขั้นวิกฤต จำเป็นต้องเชิญชวนให้ชาวต่างประเทศได้มาลงทุนในประเทศไทย โดยเฉพาะมาตั้งโรงงานอุตสาหกรรม การที่จะให้ชาวต่างประเทศสนใจมาลงทุนในประเทศไทยของเรานั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ โดยเฉพาะทางช่าง (I.D.S.I. ทางเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์ จากรายงานของ ที.ดี.อาร์.ไอ. (TDRI) สรุปว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ประเทศไทยจะมีความต้องการบุคคลทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีประมาณ ๖๐,๐๐๐ คนต่อปี ซึ่งขณะนี้เราผลิตได้ปีหนึ่งประมาณ ๔๐,๐๐๐ คน ตลาดขาดความต้องการยังขาดแคลนอยู่ประมาณปีละ ๒๐,๐๐๐ คน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นอกจากนั้นจากรายงานของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ สรุปว่าระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๔ สถาบันทางการศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ยังขาดแคลนครูช่างถึง ๑๑,๙๘๘ คน ฉะนั้นด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว กระผมพร้อมด้วยคณะจึงขอเสนอร่าง พ.ร.บ. เทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. . . . หวังว่าคงได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ขอขอบคุณมากครับ

๑๒๗

สพ ๙/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๕๖/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านสุรสิทธิ์

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม สุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี
พรรคชาติไทย กระผมและคุณกัญญา ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดสุพรรณบุรี ได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้ครับ

หลักการ ยกฐานะวิทยาลัยช่างกลปทุมวันขึ้นเป็นสถาบัน
เทคโนโลยีปทุมวัน

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมการศึกษาวิชาการ
วิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งการผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงาน และเป็นการขยาย
โอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาตรีให้กว้างขวางขึ้น
ตลอดจนการถ่ายทอด พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในการนี้สมควรให้มีการ
การยกฐานะวิทยาลัยช่างกลปทุมวันในสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
ขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ -----

กระผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมว่า ในร่างพระราชบัญญัติของกระผม และคณะนั้นคงมีความสอดคล้องกับร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี และท่านเจริญ การุญ ซึ่งคงจะเป็นหลักการที่จะยกฐานะวิทยาลัยช่างกลปทุมวัน สังกัดกรมอาชีวศึกษา ให้เป็นสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะในเรื่องของการดำเนินงานซึ่งจะมี ระบบของการบริหารและทั้งในด้านของสภาสถาบัน การกำหนดผู้บริหารสถาบัน ในการที่จะดำเนินการ รวมทั้งในเรื่องของคณาจารย์ การให้ปริญญาและ วิทยฐานะ ซึ่งวิทยาลัยช่างกลปทุมวันนั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่าเป็นสถาบัน ซึ่งมีการสอนโดยให้ประกาศนียบัตรเทคนิคชั้นสูง รวมทั้งการให้ประกาศนียบัตร ซึ่งเทียบเท่าปริญญาตรี เป็นสิทธิที่มีความเท่าเทียมกับปริญญาตรีก็ตาม แต่ว่า ยังมีได้มีการยกฐานะที่สามารถจะให้ปริญญาได้ เนื่องจากความจำเป็นในปัจจุบัน ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องของความจำเป็นทางด้านเศรษฐกิจก็ดี ในเรื่องของเทคโนโลยี ซึ่งมีความจำเป็นจะต้องพัฒนาต่อไปก็ดี เป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะว่าสถาบันนี้ได้ถูก พัฒนามาตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลของญี่ปุ่น จากไจก้า (JICA) ซึ่งให้การสนับสนุนทั้งด้านเครื่องมือและอุปกรณ์การศึกษา ตลอดมา โดยเฉพาะสิ่งที่สำคัญที่สุดในการที่ให้การสนับสนุนนั้น ในข้อตกลง ซึ่งได้ทำขึ้นในระหว่างรัฐบาลไทย และรัฐบาลญี่ปุ่นนั้น ในเงื่อนไขตัวหนึ่ง มีการระบุว่า ถ้าหากว่ามีการยกฐานะวิทยาลัยช่างกลปทุมวันให้เป็นสถาบันอิสระ ภายใต้กรมอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นการจัดการการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้ว สิ่งเหล่านี้จะเป็นเงื่อนไขหนึ่งซึ่งจะทำให้ประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถาบันนี้ได้มีโอกาสได้รับโครงการที่จะช่วยเหลือต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถาบันแห่งนี้เป็นสถาบันเดียวที่มีการพัฒนาและมีการเปิดสอนในเรื่องของ เมคานิค (Mechanic) ซึ่งเป็นวิทยาการที่มีแห่งเดียว แล้วก็ เป็นวิทยาการ ที่มีความจำเป็นที่ต้องการความก้าวหน้าต่อไปในอนาคต กระผมหวังอย่างยิ่งว่า ในการที่จะพิจารณาต่อสภานี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับสถาบันวิทยาลัย ช่างกลปทุมวัน จะเป็นประโยชน์แก่ประเทศไทย แล้วก็จะเป็นประโยชน์ต่อ ประเทศชาติในอนาคตต่อไป กระผมและคณะจึงเสนอต่อสภานี้ เพื่อโปรดพิจารณา ให้ความเห็นชอบรับหลักการต่อไปด้วยนะ ครับ ขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านช่วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย

ซิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคเอกภาพ ท่านประธานครับ
ผมอยากจะประทานกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรี หรือผู้เสนอร่างฯ อีก ๒ ฉบับนะครับ
ผมยังสงสัยในหมวดที่ ๔ ประโยชน์และเครื่องหมายวิทย์ฐานะครับ เมื่อเราจะยก
สถาบันจากปฐมวันเป็นสถาบันนี้ะครับ ทำไมสถาบันเมื่อมีอำนาจตามกฎหมาย
จะให้ประโยชน์ทำไมให้แค่ปริญญาตรีครับ เพราะว่าปริญญาในสาขาวิชาทุก ๆ สาขานั้น
เขาก็ต้องไปตามหลักเกณฑ์และหน่วยกิจ หรือว่าสถาบันแห่งนี้จะยกขึ้นมาเพียงแค่
ปริญญาตรีเท่านั้น จะไม่ให้ปริญญาโท ปริญญาเอก หรืออย่างไรครับ ผมใคร่จะ
ประทานกราบเรียน เนื่องจากว่าการที่จะร่างกฎหมายแต่ละฉบับเพื่อจะประกาศ
ใช้เป็นกฎหมาย ไม่ใช่ว่าจะแก้ไขกันง่าย ๆ ฉะนั้นปัญหาเรื่องนี้ผมอยากจะ
ขอความกรุณาว่า อยากจะทราบข้อเท็จจริง ท่านจะเปิดขยายไปอีกหรือไม่ว่า
เป็นปริญญาโท เป็นปริญญาเอก เพราะว่าช่วงกลปฐมวันนี้เป็นโบราณ
ใหม่ ๆ อย่างสถาบันพระจอมเกล้าลาดกระบัง เจ้าคุณทหารอะไรต่าง ๆ นี้
หลังปฐมวันทั้งนั้น แต่เขาสอนถึงปริญญาเอกได้ แล้วปฐมวันของเราในฐานะที่
กระผมเคยเป็นศิษย์เก่าครับ ขณะนี้อายุก็ ๗๐ ปีแล้วครับ สถาบันแห่งนี้มานานกาล
เหลือเกิน ผมอยากจะถาม ความจริงผมให้การสนับสนุน ๑๐,๐๐๐ เปอร์เซ็นต์ครับ
ไม่ใช่ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ก็อยากจะถามประเด็นเรื่องนี้ะครับ ทำไมไม่เปิดช่อง
เอาไว้ให้กว้าง ทำไมมาปิดประตูตนเองของกระทรวงศึกษาธิการ ขอทราบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
เชิญครับ เชิญท่านวิเชียรครับ

นายวิเชียร คันถ่อง (ตริง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
วิเชียร คันถ่อง พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตรัง ก่อนอื่นผมขอแสดงความ
ชื่นชมที่รัฐบาล แล้วก็ ส.ส. ได้เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภาแห่งนี้ ความจริง
กฎหมายนี้ได้ร่างฯ มาเมื่อประมาณ ๕ - ๖ ปีแล้วครับ เพราะว่าสถาบันแห่งนี้
ได้เปิดสอนในระดับเทียบเท่าปริญญา คือประกาศนียบัตรเทคนิคระดับสูง ซึ่งในการ
เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรเทคนิคระดับสูงก็เพื่อเป็นการแก้ปัญหาบุคลากร
เนื่องมาจากว่าในส่วนของสายอาชีพ เราขาดแคลนบุคลากร เพราะฉะนั้นต้องเปิด
ในระดับนี้ขึ้นมา วันนี้สถาบันแห่งนี้มีโอกาที่จะสอนถึงระดับปริญญาตรี มันเป็นการ
เปิดโอกาสให้นักเรียนสายอาชีพมีโอกาสเรียนต่อระดับสูง ความจริงเด็กใน
ระดับ ปวช. เด็กที่เรียนสายอาชีพ ไม่ใช่ว่าเด็กพวกนี้เป็นเด็กที่ไม่ฉลาด
แต่เนื่องมาจากว่าโอกาสที่จบแล้วในระดับ ปวช. ปวส. ที่จะเรียนต่อในระดับ
ปริญญา มันเป็นโอกาสยาก เนื่องมาจากว่าเด็กที่จบ ปวช. ต้องมาเรียน ถ้าหากว่า
จะเรียนต่อต้องสอบแข่งขันกับเด็กสายสามัญ ในที่สุดเมื่อสอบแข่งขันกัน เด็กที่เรียน
สายอาชีพจะขาดโอกาส แม้กระทั่งว่าเด็กที่เรียนจบ ปวส. อาจจะเรียนต่อ
ปริญญาตรีในสายอาชีพ สถาบันที่รองรับไม่มากนักหรือครับ มีสถาบันราชวมงคล
มีเทคนิคพระนครเหนือ เท่าที่ผมจำได้ ซึ่งเป็นการรับที่ไม่มากนัก เพราะฉะนั้น
ทำให้เด็กที่เรียนสายอาชีพซึ่งเป็นคนเก่ง ที่เป็นคนฉลาดขาดโอกาสที่จะเรียนต่อ
ในระดับสูง ๆ เพราะฉะนั้นเมื่อสถาบันแห่งนี้เปิดถึงระดับนี้ ผมมั่นใจเหลือเกินว่า
เด็กที่จบในระดับปริญญาตรีของช่างกลทุกวันนี้มีโอกาสเรียนต่อในระดับปริญญาโท
ปริญญาเอก

อีกประการหนึ่ง ผมมั่นใจเหลือเกินว่าต่อไปถ้าหากว่าสถาบันแห่งนี้
เปิดชั้นหลาย ๆ แห่ง โอกาสที่ทางสายช่างเราจะขาดแคลนบุคลากรที่จะมาสอนเด็ก
ในระดับ ปวช. ปวส. เราก็คงไม่ขาดแคลน เพราะฉะนั้นการที่พวกเรา
รัฐสภาแห่งนี้ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ กระผมคิดว่านั่นคือสิ่งที่
สอดคล้องกับการพัฒนาความต้องการของประเทศชาติ ท่านประธานที่เคารพครับ
เด็กที่จบในระดับ ปวช. ปวส. หรือสายช่าง เด็กพวกนี้เก่งคนละทางกับเรียน
ที่สายตรง เด็กพวกนี้เป็นเทคนิคเซียน (Technician) แต่อีกพวกหนึ่งที่จบวิศวะ
จากสถาบันอื่น ๆ ก็เป็นเอ็นจิเนียร์ (Engineer) เวลาออกไปสู่ภาคปฏิบัติ
มันสู้เทคนิคเซียนไม่ได้ละครับ พวกนี้เน้นเก่งทางด้านวิชาการ แต่พวกนี้เก่ง

ทางด้านสายปฏิบัติ เพราะฉะนั้นคนที่เรียนมาทางสายปฏิบัติเขาก็เก่งไปทาง
สายปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้ผมจึงเห็นว่าการเปิดโอกาสให้เรียนต่อในระดับสูง
จนกระทั่งจนจบชั้นปริญญาตรีเป็นสิ่งที่เปิดโอกาสให้คนที่ขาดโอกาสมีโอกาส
ได้เรียนต่อในสายของเขาโดยตรง แต่ผมมีข้อสังเกตอยู่ประการหนึ่งว่า
การเปิดหลักสูตรไม่ว่าจะของสถาบันใดก็ตามละครับมันน่าจะต้องปรึกษาหารือกัน
เพราะอย่างน้อยที่สุดระดับนี้ก็คือระดับปริญญาตรี มันอาจจะเปิดสถาบันอื่น ๆ ด้วย
ที่อื่นด้วย แต่ในการเปิดวิชาที่หลากหลายขึ้นมาในบางกรณี มันจะทำให้คนมีปัญหา
และเกิดการล้มตลาดขึ้นมาได้ -----

อีกประการหนึ่ง ผมคิดว่าการพัฒนาคนของเรานอกจากเป็นการพัฒนาบุคลากรเพื่อมาพัฒนาประเทศแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมองว่าในประเทศเพื่อนบ้านของเราเป็นอย่างไร ในขณะนี้เราขาดแคลนบุคคลประเภทไหน บ้านเขา เมืองเขา เขาทำอะไร สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องมอง เพราะฉะนั้นตามที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ในมาตรา ๕ นะครับ ให้อยกฐานะวิทยาลัยช่างกลปทุมวัน ซึ่งสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ขึ้นเป็นสถาบันอุดมศึกษา และก็มีวัตถุประสงค์ที่ส่งเสริมด้านวิชาการ วิชาชีพ ทำการสอน ทำการวิจัย และเรื่องอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในวัตถุประสงค์ของหมวดมาตรา ๕ นี้ ผมคิดว่าในหมวดนี้ละครับ มันจะนำไปสู่เป้าหมายที่เราจะต้องการ นำไปสู่เป้าหมายที่เราจะต้องการพัฒนาประเทศได้ ในขณะนี้สถาบันแห่งนี้สามารถเปิดได้ในระดับปริญญาตรีก็เป็นสิ่งที่น่าชื่นชมละครับ เพราะอย่างน้อยที่สุดผมคิดว่าในขณะนี้เรามีพร้อมอยู่แค่นี้ คือพร้อมที่จะเปิดสอนในระดับปริญญาตรี แต่ต่อไปในอนาคตข้างหน้ามันอาจจะไม่แน่ถ้าหากว่าเรามีบุคลากรที่มีความพร้อม มีอาจารย์ที่จบปริญญาโท ปริญญาเอกมาเยอะแยะ สถาบันแห่งนี้ผมคิดว่าอาจจะตอบสนองตามที่เพื่อนสมาชิกเรียกร้องก็ไม่แน่ ดังเช่นสถาบันราชภัฏ เมื่อก่อนเราก็เปิดในระดับปริญญาตรี แต่ในระยะหลังก็เปิดระดับสูงขึ้นตั้งนี้เป็นต้น ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าวันนี้เป็นโอกาสดีของพวกเขา และก็ทางฝ่ายนักศึกษาสายอาชีพต่าง ๆ กำลังรอคอย เพราะฉะนั้นผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบรรดาเพื่อนสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรคงให้การยอมรับกฎหมายฉบับนี้ ขอกราบขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านประเทืองครับ

นายประเทือง วิจาร์ณปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมประเทือง วิจาร์ณปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันที่ทางคณะรัฐมนตรี และเพื่อนสมาชิกจากพรรคการเมืองต่าง ๆ เสนอเข้ามาสู่การพิจารณาของสภาฯนี้ กระผมต้องกราบเรียนกับท่านประธานในเบื้องต้นเสียก่อนว่า กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง แต่มันมีข้อที่น่าสังเกตุอยู่ก็คือ การมีความพยายามที่จะให้เปิดสอนในระดับอุดมศึกษาของกรมอาชีวะ ซึ่งสังกัดอยู่ในกระทรวงศึกษาธิการนั้นได้กระทำมานาน กระผมเองก็เคยเสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นร่างฯ แม้บทที่สามารถจะให้กำหนดในวิทยาลัย หรือวิทยาลัยเทคนิค หรือวิทยาลัยอาชีวะต่าง ๆ

ซึ่งเปิดสอนอยู่ในขณะนี้ ที่ใดมีความพร้อมแล้วให้กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจ
ประกาศเปิดสอนได้เป็นเฉพาะแห่ง ๆ ไม่ได้บังคับให้ต้องกระทำไปพร้อม ๆ กัน
แต่ว่าบังเอิญร่างพระราชบัญญัติที่กระผมเสนอไปนั้นท่านประธานก็ได้ให้ความเห็น
ว่าเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ต้องส่งไปให้นายกรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ
เมื่อรัฐบาลชุดที่แล้วนายกรัฐมนตรีก็ไม่ให้ความเห็นชอบ ก็เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติ
ของกระผมไม่มีโอกาสสู่การพิจารณาของสภานี้ แต่อย่างไรก็ตามได้มีความพยายาม
ในการที่จะให้มีการเปิดสอนในระดับอุดมศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิคต่าง ๆ ที่มีอยู่
ท่านประธานที่เคารพครับ กระบวนการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติผ่านขั้นตอนการ
พิจารณาก่อนที่จะเข้าสู่สภานั้น ในกรณีของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี หรือทาง
ของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นเจ้าของร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ดี ก็ต้องผ่าน
การพิจารณาในคณะรัฐมนตรี ในคณะรัฐมนตรีนั้นจะถามความเห็นในหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้นจะไม่ให้ความเห็น จะไม่เห็นด้วย ไม่ใช่
ไม่ให้ความเห็นครับ ไม่เห็นด้วยในเรื่องนี้ก็คือทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ-----

เพราะว่าการเปิดในระดับอุดมศึกษานั้นพยายามที่จะบอกว่าต้องเป็นเรื่องของ ทบวงมหาวิทยาลัย ต้องอยู่ในสังกัดของทบวงมหาวิทยาลัย ถ้าหากอยู่ในสังกัด ของกระทรวงศึกษาธิการแล้ว ไม่มีมั่นใจว่าในระดับปริญญาตรีหรือปริญญาโท หรือปริญญาเอกก็ตามที่นั้น จะได้มาตรฐานของการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัย ของรัฐกำหนดอยู่หรือไม่ นั้นเป็นประการที่ ๑

อีกประการหนึ่ง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอีกหน่วยงานหนึ่งก็คงจะเป็น สภาพัฒนา แล้วก็จะเป็นกระทรวงการคลัง ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับในการจัดสรร งบประมาณดูแลในเรื่องเงินเกี่ยวกับการจัดตั้งสถาบันในระดับอุดมศึกษาขึ้น ตรงนี้ก็ เป็นอุปสรรคในการเบื้องต้นที่จะทำให้พระราชบัญญัติต่าง ๆ ซึ่งนำไปสู่ การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาในระดับวิทยาลัยเทคนิคนี้ได้ ก็จึงได้จัดวิธีการโดย ให้สถาบันเทคโนโลยีปทุมวันนี้เป็นสถาบันนำร่องขึ้นมาก่อน แล้วก็เชื่อว่าต่อ ๆ ไป จะต้องตามมา แต่ว่าการตามมานั้น กระผมเกรงว่าจะเกิดมีปัญหาการเรียกร้อง ในเรื่องนี้ขึ้น เนื่องจากนักศึกษาที่เรียนจบจากวิทยาลัยเทคนิคต่าง ๆ ในแต่ละ จังหวัดนั้นไม่สามารถที่จะไปศึกษาต่อได้ในระดับสูงขึ้นไปกว่า ปวส. จริงอยู่ อาจจะมีบางแห่งที่เปิดสอนในระดับสูงกว่า ปวส. ให้ประกาศนียบัตร ซึ่งเทียบเท่ากับระดับปริญญาตรี แต่ก็มีอยู่จำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนเด็ก นักเรียนที่เรียนจบในระดับ ปวส. กันทั่วประเทศแล้วนี้ ประเมินกันไม่ได้ว่า จำนวนเท่าไรต่อเท่าไรที่จะเข้าศึกษาต่อในเรื่องนี้ ตรงนี้ในความพยายามของ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาที่จะต้องหาความรู้ใส่ตัวให้มากขึ้นนั้นมีอยู่เป็นจำนวนมาก แล้วก็ เรื่องของการศึกษานั้นเป็นเรื่องที่ควรส่งเสริมมากกว่าที่จะมาคัดค้าน หรือที่จะให้ระบบมันมายับยั้งทำให้การศึกษานั้นไม่เติบโตไปนะครับ เพราะฉะนั้น การที่มีสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันขึ้นมาี้ เราจะมั่นใจกันได้อย่างไรว่าวิทยาลัย เทคนิคต่าง ๆ ถ้าเขาเกิดเรียกร้องกันขึ้นมาได้นี้ แล้วตรงนั้นจะเป็นปัญหา ถ้าท่านประธานจำได้นะครับว่า การที่จะกำเนิดเกิดขึ้นเป็นวิทยาลัยเทคนิค ได้ทั่วประเทศนั้น มาจากกำลังทั้งนั้นครับ เอากำลัง เอาขบวนการเข้ามา เรียกร้อง หรืออยากจะบอกว่าข่มขู่ให้กระทรวงศึกษาธิการต้องเปลี่ยนจาก โรงเรียนช่างไม้มาเป็นวิทยาลัยเทคนิค และถ้าไม่ยอมสมัมนั้นก็ใช้ระ เปิดขวด เป็นอาวุธ ตรงนี้เราก็คงทราบความเป็นมาของวิทยาลัยเทคนิคทั่วประเทศนี้ได้ดี แล้ววิธีการสอน กระบวนการสอนในปัจจุบันนี้ทางด้านวิชาการ เราก็ต้องยอมรับว่า สามารถที่จะผลิตนักศึกษาออกมาแล้วสู่ตลาดได้อย่างค่อนข้างจะมีคุณภาพทางวิชาการ

๑๓๖

สพ ๙/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

นิรรา ๖๐/๒

แต่ว่านอกจากทางด้านวิชาการซึ่งเป็นวิชาชีพนี้แล้ว ในด้านของคุณธรรม ในด้าน
ของความรับผิดชอบตรงนี้เราจะได้รับแจ้งจากโรงงานต่าง ๆ กลับมาว่า
ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของผู้ที่ได้รับการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ไม่ว่าจะเป็น ปวช. หรือ ปวส. นั้น ค่อนข้างจะมีตำ ตรงนี้ก่อให้เกิด
ความเสียหายกับสินค้าที่ผลิตจากโรงงานอุตสาหกรรมทำให้เกิดการไม่ได้
มาตรฐาน ทางวิทยาลัยเองก็มีความพยายามที่จะมีกระบวนการสอนให้มีครบถ้วนขึ้น
นั่นก็คือเอามาตรฐาน ไอ.เอส.โอ. ๙๐๐๒ (ISO 9002) ขึ้นมาจับ ก็มีหลายวิทยาลัย
ได้ดำเนินการเรื่องนี้จนเข้าเกณฑ์มาตรฐานได้ก็น่าชื่นชมที่ว่าได้มีความพยายาม
ทุกอย่างที่จะสนองความต้องการของตลาดที่ต้องการนักศึกษาจากสถาบันวิทยาลัย
เทคนิคต่าง ๆ จากทั่วประเทศ -----

สิ่งที่กระผมเป็นห่วงก็คืออยากจะฝากกับกระทรวงศึกษาธิการว่า ท่านจะต้องมีความเตรียมพร้อมที่จะให้วิทยาลัยเทคนิคต่าง ๆ นั้น ถ้าที่ใด สถานการศึกษาใดมีความพร้อมเหมือนช่างกลปทุมวัน แล้วจริง ๆ ก็มีหลาย ๆ แห่งที่มีความพร้อมไม่น้อยไปกว่าช่างกลปทุมวัน เพราะฉะนั้นสามารถที่จะเปิดสอนในระดับอุดมศึกษาได้ เช่นเดียวกัน ตรงนี้จึงต้องฝากไว้ก่อนที่เด็กจะใช้กำลังเข้ามาเรียกร้องให้รัฐบาลนี้ต้องยอมเปิดการศึกษาอันนี้เหมือนกับประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา เพราะว่าที่ผ่านมาคนรุ่นใหม่อาจจะยังไม่เข้าใจลักษณะหนึ่งบอกว่า วิทยาลัยเทคนิคนั้นเกิดมาจากโรงเรียนช่างไม้ วิทยาลัยอาชีวะนั้นเกิดมาจากโรงเรียน เขาเรียกโรงเรียนการช่าง คือสอนเย็บปัก ถักร้อย ตรงนี้ถ้าจะให้ผมกล่าวประวัติศาสตร์ลักษณะหนึ่งก็ต้องบอกว่า สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ท่านมองเห็นการณ์ไกลว่าประเทศไทยนี้มีป่าไม้มาก ก็เปิดโรงเรียนช่างไม้ขึ้น ให้คนไทยนั้นมีฝีมือในทางเป็นช่าง ให้รู้จักการเลื่อยไม้ ให้รู้จักการไสไม้ ให้รู้จักการเข้าหน้าไม้ ให้รู้จักการต่อไม้ ให้รู้จักการประดิษฐ์จากไม้ขึ้นมาเป็นโรงเรียนช่างไม้ แล้วก็ในกรุงเทพมหานครนั้นถ้าเป็นโรงเรียนทางโรงเรียนช่างนี้เราก็จะเห็นได้ว่าก็มีโรงเรียนช่างกลปทุมวัน ถ้าโรงเรียนทางด้านช่างออกแบบทางอะไรก็มีช่างก่อสร้างอุเทนถวาย ถ้าช่างทางวาดเขียนก็เพาะช่าง แล้วทางด้านการบัญชีต่าง ๆ ก็เป็นโรงเรียนพาณิชย์การพระนคร แล้วทางด้านภาษา ด้านบัญชีอีกแห่งหนึ่งก็คือโรงเรียนบพิตรพิมุข นี้เราก็ได้เห็นกันอยู่แล้วที่ ๔ - ๕ สถาบันเหล่านี้ก็ได้ผลิตนักศึกษาขึ้นมาเป็นพลังงาน เพื่อเป็นแรงงานที่จะใช้ภายในประเทศในระดับวิชาชีพต่าง ๆ นี้ จนกระทั่งประสบความสำเร็จขึ้นมา จนกระทั่งทุกวันนี้ได้ต่อเนื่องกันมา แต่ต่อมาในช่วงที่มีการเรียกร้องต่าง ๆ ก็ทำให้วิทยาลัย หรือโรงเรียนช่างไม้ในระดับต่างจังหวัด แล้วก็โรงเรียนที่มีทั่ว ๆ ไป ไม่ว่าจะเป็นการช่างอินทราชัย หรือโรงเรียนอื่น ๆ อีกหลาย ๆ โรงเรียนได้ใช้วิธีเรียกร้องขอให้ เป็นวิทยาลัย ตรงนั้นก็เลยต้องประกาศให้เป็นวิทยาลัยเทคนิคกันขึ้นมา แล้วก็ เป็นวิทยาลัยอาชีวะขึ้นมา แล้วก็รับเด็กที่จบจากชั้นมัธยมขึ้นมา แล้วแต่หลักสูตรว่าจะรับจาก จบมัธยมปีที่ ๓ สมัยก่อน หรือว่าจะจบมัธยมปีที่ ๖ หรือ ม.ศ. ๓ ม.ศ. ๕ อะไรกันก็ตามที่เกิดขึ้น แล้วแต่หลักสูตรที่เปลี่ยนแปลงไป นั่นก็คือความเป็นมาของสถาบันการศึกษาในวิชาชีพ เพราะฉะนั้นเมื่อมีการให้สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน เป็นสถาบันอุดมศึกษาเกิดขึ้นแล้วนี้ กระผมจึงมีความเป็นห่วงอย่างยิ่งว่าวิทยาลัยเทคนิคต่าง ๆ นั้น เรียกร้องขึ้นมากระทรวงศึกษาธิการต้องมีคำตอบ ว่าทำไมขณะนี้จึงให้แห่งเดียว สถาบันการอื่นถ้าเอามาตรฐาน ไอ.เอส.โอ. มาจับกัน เขาก็คงไม่น้อยไปกว่าที่

เทคโนโลยีปทุมวันที่เป็นอยู่นี้พร้อมที่จะให้ เขาเปิดสอนในระดับอุดมศึกษาได้หรือไม่ แล้วสถาบันหลาย ๆ แห่งก็เคยเตรียมความพร้อมในเรื่องนี้ โดยส่งครูบาอาจารย์ ไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโทเพื่อกลับมาสอนในสถาบันของเขา แต่เมื่อกลับมาแล้ว เขาไม่สามารถที่จะมีเด็กในระดับอุดมศึกษาสอนได้ก็ขอโอนกันไป จำนวนไม่น้อยขอโอน ไปอยู่สถาบันราชภัฏ ซึ่งตรงนี้ก็ เป็นเรื่องน่าเสียดาย เพราะฉะนั้นถ้าเปิดใหม่จะต้อง หากันใหม่ แต่ว่าถ้าให้มีความพร้อมว่า เมื่อใด สถาบันใดมีความพร้อมที่จะเปิด อุดมศึกษาได้ กระทรวงศึกษาธิการประกาศได้ ไม่ต้องมานั่งออกพระราชบัญญัติกันใหม่ จะไม่ดีกว่าหรือ ตรงนี้เป็นเรื่องที่ผมเป็นกังวลและเป็นห่วงอยู่ครับ

ขอขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :

เชิญท่านยงยุทธครับ

นายยงยุทธ ดิยะไพรัช (เชียงใหม่) : ขอบคุณท่านประธาน ไม่นานนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ยงยุทธ ดิยะไพรัช พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัด เชียงราย ผมอยากทราบเรียนถาม ว่าพบ รัฐมนตรีนะครับ คงจะมีอยู่ ๒ - ๓ ประเด็น ที่ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญครับ การยกสถานะของวิทยาลัยช่างกลปทุมวันนั้นนะครับ ในขณะนี้เรามีปัญหาในเรื่องของงบประมาณ เมื่อเรามีการขยายโครงสร้างตำแหน่งงาน ต่าง ๆ ขึ้นมาเมื่อยกฐานะแล้วนี้ งบประมาณที่จำกัดและอยู่ภายใต้กรอบของกรมอาชีวะ อยู่ครับเราจะหางบจากที่ไหน ซึ่งผมทราบมาครับว่า ในส่วนของญี่ปุ่นเขาสนับสนุนปีละ งบประมาณ ๔๐๐ ล้านบาท แต่ว่าเมื่อเรายกฐานะขึ้นแล้วนี้ในส่วนของงบประมาณตรงนี้เรา บริหารภายใต้ข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณที่มีอยู่ หรือเราจะจัดสรรในส่วนไหน และเป็นไปได้อย่างไรนะครับ ผมเป็นห่วงในเรื่องของคุณภาพของบุคลากรที่จะผลิตให้

คำถามที่ ๒ ครีบ ก็อยากจะเรียนถามว่าเมื่อยกฐานะแล้วนะครีบ
จากการผลิตบุคลากรที่มีอยู่ โดยเฉพาะครูทางด้านอุตสาหกรรมนะครีบ
ที่ผลิตปีละ ๖๕๐ คน และผลิตทางด้านเมคาทรอนิกส์ (Mechatronics)
ประมาณปีละ ๘๐ คน เมื่อยกฐานะแล้วยังอยู่เหมือนเดิมหรือเปล่า หรือว่า
จะเพิ่มบุคลากรให้มากขึ้นกว่าเดิม ให้สอดคล้องตามแผนที่ท่านผู้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาครีบ ว่าเราต้องการที่จะขยายจำนวนปีละเท่าไร
และจำนวนก็ปีมีแผนงานอะไรที่ชัดเจนหรือไม่ในแง่ของการปฏิบัตินะครีบ
ภายหลังที่เรายกกรอบตรงนี้ให้กับสภาสถาบันราชภัฏแล้ว อันนี้ผมขอ
กราบเรียนถามท่านครีบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญคุณหมอบดาตรงค์

นายดาตรงค์ เฟ็งนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์ดาตรงค์ เฟ็งนรพัฒน์ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทย วันนี้นับว่าเป็นนิมิตหมายที่ดี
ที่สภาเราได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ซึ่งต้องเรียนว่า
เป็นความโชคดีของวิทยาลัยช่างกลปทุมวัน และเป็นความโชคดีของบุคลากร
ตลอดจนเป็นความโชคดีของประเทศไทย เนื่องจากวิทยาลัยช่างกลปทุมวันนั้น
ได้รับการช่วยเหลือ ซึ่งเป็นการช่วยเหลือจากความร่วมมือ ความช่วยเหลือ
ของประเทศญี่ปุ่น ที่เราเรียกกันว่า ใจกล้า เป็นเวลา ๕ ปี มาแล้วนะครีบ
ซึ่งจะสิ้นสุดในปี ๒๕๔๑ เดือนมีนาคมนี้ และทางวิทยาลัยเองก็ขอรับความช่วยเหลือ
เพิ่มเติมอีก ๒ ปี ซึ่งการช่วยเหลือของประเทศญี่ปุ่นนั้น นอกจากจะให้ครู
อาจารย์ ไปศึกษาวิชาที่ญี่ปุ่นแล้ว ก็ยังมีสิ่งเครื่องไม้เครื่องมืออะไรต่าง ๆ
มากมาย ซึ่งนับเป็นเงินนั้นหลายร้อยล้านบาท ซึ่งผมต้องเรียนว่าข้อได้เปรียบ
ของวิทยาลัยช่างกลปทุมวันนั้นคือ มีการสอนอยู่ ๒ ประเภท ประเภทแรก
ซึ่งเป็นประเภทที่ขาดแคลน และเป็นประเภทที่เราได้พูดถึงประจำคือ ประเภท
ประกาศนียบัตรวิศวกรรม เมคาทรอนิกส์ ก็คือ ทางเมคานิคอล (Mechanical)
กับอิเล็กทรอนิกส์ (Electronics) มารวมกัน ซึ่งถือว่าเป็นสถาบันแห่งแรก
ที่สอนรวมกันนะครีบ ทางด้าน ๒ ด้าน และได้รับนักศึกษาซึ่งไม่ได้รับจากสายสามัญ
รับจากนักศึกษา ปวช. และเรียนต่อ ๔ ปี ซึ่งก็มีฐานะเทียบเท่าปริญญาตรี
แต่ไม่ได้รับใบประกาศนะครีบ ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยมีการรับรองอยู่แล้ว
มีการเรียนหน่วยกิตก็ประมาณ ๑๕๐ หน่วยกิต ก็เทียบเท่ากับทางปริญญาตรี

ซึ่งสาขานี้เป็นสาขาที่ขาดแคลน ซึ่งสามารถจะผลิตบุคคลากรในเชิงปฏิบัติการ ได้มากมาย ซึ่งขณะนี้ทางวิทยาลัยสอนอยู่ประมาณ ๘๐ คน ต่อชั้นปี ส่วน อีกประเภทหนึ่งคือ ประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง ซึ่งรับจากนักเรียน ปวส. ซึ่งไม่ได้รับจากสายสามัญ ซึ่งมีพื้นฐานในเรื่องของทางด้านการอาชีพ ทางด้าน ครูช่างอยู่แล้ว และเรียนต่ออีก ๒ ปี หน่วยกิตก็ประมาณ ๗๐ - ๘๐ หน่วยกิต ซึ่งทั้งสองนี้ยังไม่ได้รับการประกาศปริญญาแต่ได้รับการเทียบเท่า ซึ่งวันนี้จะครบ ทางสภา เพื่อนสมาชิกคงจะได้พิจารณาและเห็นพ้องต้องกันว่า น่าจะให้รับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อที่จะได้เป็นประโยชน์และก็เป็นการพัฒนา ส่วนในเรื่องของการสอนนั้น ผมเข้าใจว่าระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยช่างกลปทุมวัน ซึ่งต้องเรียนว่าขณะนี้ในเรื่องของช่าง ในเรื่องของเครื่องมือั้น ระดับปริญญาตรี น่าจะเป็นการเพียงพอ และที่สำคัญคือความต้องการปริญญาตรีนี้ สามารถที่จะ เป็นความต้องการที่มาก ถ้าระดับปริญญาโท ปริญญาเอกนั้น ส่วนใหญ่จะไปเน้น ในเรื่องของกาวิจัย ในเรื่องของมาตรฐาน ในเรื่องของการคอนโทรล (Control) เปรียบเทียบ ซึ่งจะเป็นในลักษณะของนักวิชาการ ซึ่งผมคิดว่า นั่นคือในอนาคตที่คงจะได้ดำเนินการต่อไปนะครับ วันนี้ผมเองก็คงเห็นด้วย และก็ขอรับร่างฯ หรือว่าช่วยกันในการรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อจะได้ พิจารณาให้ผ่านไปใ้ในกระบวนการของรัฐสภาต่อไปครับ ขอกราบขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านสุพัฒน์

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ ผมสุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ก็คงขอแสดงความดีใจกับรัฐบาลที่ได้นำร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน เข้ามาสู่สภาแห่งนี้ โดยเฉพาะมีร่างฯ ของเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภา เพื่อนำร่างฯ เข้ามาประกอบร่างฯ ของรัฐบาล ผมได้มองเห็นหลักการและเหตุผลนะครับ ก็ดีใจว่าโดยเหตุผลนั้น แน่แน่นอนครับ เพื่อต้องการดูแลวิชาชีพที่มีการขาดแคลนในสถาบันการศึกษาในปัจจุบัน เพื่อสนองความต้องการตลาดแรงงาน ซึ่งเขียนไว้ชัดเจนในเรื่องของเหตุผล แต่สิ่งที่ต้องนำเรียนท่านประธานก็คือว่า ผมไม่ห่วงเรื่องการลงทุนตามมาตรา ๙ ร่างฯ ของรัฐบาลว่าจะได้งบประมาณมาจากไหนอย่างไร แต่ดูภาวะของตลาดแรงงานในปัจจุบันนี้ ผู้ที่จบการศึกษาระดับปวช. กิตี ปวส. กิตี เวลานี้มีปัญหามาก ท่านประธานครับ จบการศึกษาระดับปวส. ไปแล้วนั้น ตลาดแรงงานนั้นไม่มีความต้องการ เวลาที่มีการสมัครงานมีการสอบถามว่าจบระดับใดมา สุดท้ายก็คือว่าถ้าไม่จบระดับปริญญาตรีนั้นเวลานี้ในภาคราชการก็ตั้นะครับ หรือในภาคเอกชนก็ดี ต้องการคนหรือบุคคลบุคลากรที่จบระดับปริญญาตรี ผมได้ฟังท่านประเทือง วิจารณ์ปรีชา ได้อภิปราย ขออนุญาตเอ่ยชื่อนามท่านนะครับ ผมเห็นด้วยในหลักการว่าต่อไปนี้นั้นกรมอาชีวศึกษา โดยเฉพาะในเรื่องของวิทยาลัยเทคนิคต่าง ๆ ทั่วประเทศนั้นก็มีการพัฒนาบุคลากรเช่นเดียวกัน การดำเนินการริเริ่มอย่างนั้น อย่างน้อยที่สุดมีการประหยัดงบประมาณ ในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันนั้น การประหยัดงบประมาณมีความจำเป็น ผมไม่เห็นด้วยในภาวะปัจจุบันที่เรามีการตั้งสถาบันการศึกษาใหม่ ๆ ระดับอุดมศึกษา เพราะนั้นก็หมายถึงว่าเป็นการริเริ่มใหม่ นับจากศูนย์ถึงไปสู่ความสำเร็จ แต่ในปัจจุบันนั้นสถาบันการศึกษาหลาย ๆ ที่ด้วยกัน โดยเฉพาะในเรื่องของกรมอาชีวศึกษานั้น น่าจะยกขึ้นมาเปิดสอนระดับปริญญาตรี หรือระดับอุดมศึกษา ที่ผมเรียนอย่างนั้นนั้นเป็นคำเรียกร้องซึ่งมีร่างฯ ของกรมอาชีวศึกษา หรือร่างฯ ของวิทยาลัยเทคนิคนะครับ ซึ่งน่าจะเข้าสู่สภาแล้วก็นำฝากทางรัฐบาลนะครับ โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ

กรมอาชีวศึกษานั้น น่าจะเอาร่างๆ ของรัฐบาลนำเข้ามาด้วย อย่างน้อยที่สุด จะมีสถาบันระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีนั้นมีอยู่ทั่วทุกจังหวัด เวลานี้วิทยาลัยเทคนิคมีอยู่ทั่วทุกจังหวัดอยู่แล้ว ทั่วประเทศ เราก็จะได้ สถาบันที่รับผิดชอบในเรื่องของสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีนั้นมีอยู่ทั่วทุกจังหวัด ทิศทางของประเทศ ทิศทางของโลกเพียงยอมรับว่า เวลานี้สายอาชีพนั้นเป็นสายซึ่งมีความจำเป็นในเรื่องของการพัฒนาประเทศ เพราะฉะนั้นถ้าเราสามารถเปิดสอนระดับปริญญาตรีได้ทุกสถาบันที่สังกัด กรมอาชีวศึกษานั้น จะทำให้มีการพัฒนาคนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาชาติ อย่างน้อยที่สุดนั้นตลาดแรงงานมีความต้องการอยู่ นั่นเป็นการตอบสนอง ความต้องการของตลาดแรงงาน เพราะฉะนั้นผมจึงขอนำเรียนท่านประธานว่า เรื่องของงบประมาณที่จะใช้ในการพัฒนาคนนั้น เป็นการลงทุนเพื่อการศึกษา นั้นผมถือว่าไม่เป็นการสูญเปล่า แต่เป็นเรื่องของการพัฒนาคนโดยจัดงบประมาณ ในการพัฒนาการศึกษานั้น น่าจะเป็นแนวทางที่ถูกต้องในภาวะปัจจุบัน ผมจึง นำเรียนท่านประธานว่าผมเห็นด้วย ในการบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน จึงอยากนำเรียนท่านประธาน ผ่านไปยังรัฐบาล เพื่อต้องการที่จะยกร่างๆ ของกรมอาชีวศึกษาขึ้นมา ในเรื่องของวิทยาลัยเทคนิคนั้น เพื่อต้องการเปิดสอนระดับปริญญาตรีด้วย ในอนาคต ผมจึงขอกราบเรียนท่านประธาน และขอขอบคุณท่านประธาน ที่ให้โอกาส ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญออกเตอร์บุญมาก เชิญครับ ท่านรัฐมนตรีรอสักครู่ นะครับ

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพครับ กระผม บุญมาก ศิริเนาวกุล ส.ส. ราชบุรี พรรคประชาธิปัตย์
 ก็อยากจะตั้งข้อสังเกตไว้ ๓ ข้อด้วยกันนะครับ แต่ว่าโดยภาพรวมนั้น กระผม
 ก็เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติอันนี้นะครับ คือต้องกล่าวถึงสักนิดหนึ่งว่า กระผม
 เองนี่ก็จบจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ซึ่งก็เคยมีประวัติศาสตร์คล้าย ๆ
 กับการกำเนิดของสถาบันนี้มาก่อนเช่นเดียวกันคือ สถาบันเทคโนโลยีปทุมวันนะครับ
 เพราะฉะนั้นก็เห็นภาพค่อนข้างชัดว่า จากการเสนอมารับในระดับปริญญาตรีนั้นก็
 ไม่ขัดข้อง ไม่มีปัญหา แต่ถ้าหากว่าเป็นการวิจัยในระดับปริญญาโท ปริญญาเอกนั้น
 ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งก็คงจะไม่ใช่ว่าจุดประสงค์ของสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันนี้นะครับ
 เพราะฉะนั้นโดยปกติแล้วถ้าหากว่าจะดูตลาดของเมืองไทยเกี่ยวกับทางด้าน
 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แล้วก็ทางด้านที่เกี่ยวข้องทางด้านเทคนิคนั้น อย่าลืมว่า
 ตลาดนั้นส่วนใหญ่หนักที่คนที่มีความชำนาญเกี่ยวกับทางด้านฝีมือทางช่างเยอะที่เดียว
 เพราะฉะนั้นก็หมายความว่า ช่างที่จะต้องผลิตในส่วนของไฟฟ้าก็ดี ของเครื่องกลก็ดี
 ของก่อสร้างก็ดี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ในขณะที่เราก็มีความจำเป็นอยู่ เพราะฉะนั้น
 จุดประสงค์ อันนี้จึงเป็นจุดประสงค์ใหญ่เหมือนกันไม่อย่างนั้นทุกวิทยาลัยทุกแห่งที่
 เปิดระดับ ปวส. ต้องการเปิดระดับปริญญาตรี แล้วก็ต่อจากปริญญาตรีไปปริญญาโท
 ปริญญาเอกกันหมด จะทำให้ลู่ของเส้นทางหลาย ๆ จังหวัดทั่วทั้งประเทศจะลู่ไปทั้ง
 ปริญญาโทที่หลัง ปริญญาเอกที่หลัง ตรงนี้อ่าเพิ่งลืมจุดประสงค์เดิมกัน ตรงนี้อ่า
 จะตั้งข้อสังเกตไว้ก่อน เพราะฉะนั้นระดับปริญญาตรีก็เหมาะสมแล้ว เพราะว่าไม่
 ต้องการที่จะให้ผลิตวุฒิปริญญาตรี แล้วก็เรื่องปริญญาโท ในระดับปริญญาโท ระดับ
 ปริญญาเอกก็ไม่ต้องการให้เพื่อนะครับ

ข้อที่ ๒ นั้นก็อยากจะกล่าวถึงสักนิดหนึ่งในมาตรา ๙ ก็ให้กระทรวง
 ศึกษาธิการจัดสรรงบประมาณให้แก่กรมอาชีวศึกษาที่เห็นสมควรเพื่อดำเนินการ
 กิจกรรมของสถาบัน ตรงนี้ระบุชัดเจนว่า กรมอาชีวศึกษาเป็นผู้ที่ดูแลเรื่องนี้อยู่
 จากประสบการณ์ที่ผ่านมา สุ่มก่อนนั้นสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีนี่
 ก็อยู่ภายใต้กรอบของกรมอาชีวศึกษาเหมือนกัน ก็อัดอัดเกี่ยวกับเรื่องการบริหาร
 งบประมาณพอสมควรที่คิดว่า สิ่งใดที่เป็นของกรมอาชีวศึกษานั้นก็ต้องมีระเบียบ
 ขั้นตอนอะไรค่อนข้างจะมากเลยทีเดียวทีเดียวว่า ถ้าเกิดว่าการได้มาซึ่งเงินทองสำหรับ
 สถาบันแล้วนั้น กรมอาชีวศึกษาต้องแบ่งไปก็เปอร์เซ็นต์หรือเปล่าอย่างไรวี เป็นเรื่อง
 ที่น่าคิด เพราะฉะนั้นกระผมก็เพียงแต่อยากจะตั้งข้อสังเกตว่า ถ้าหากว่าทำอย่างไร

ให้มีความอิสระในการบริหารงบประมาณหรือผลประโยชน์แล้วก็อาจจะ เป็นเรื่องที่ดีกว่านะครับ

ในข้อที่ ๓ นั้น ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตว่า ที่มาของอธิการบดีนั้นจำเป็นที่จะต้องเป็นมืออาชีพที่จะมาบริหารสถาบัน แต่ในนี้ก็ได้ไม่ได้ระบุชัดเจนนัก นอกจากว่า จะเป็นการแต่งตั้งจากสภาสถาบัน เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ถ้าหากว่าประสบการณ์เดิม ๆ ที่ผมเคยเจอก็คือ ถ้าหากว่าสภาสถาบันได้แต่งตั้งอธิการบดีซึ่งมาจากอธิบดีกรมอาชีวศึกษา อธิบดีกรมอาชีวศึกษาซึ่งสวมหมวกหลายใบ ต้องบริหารหลายแห่งนี่อาจจะทำให้การบริหารไม่ราบรื่นเท่าที่ควร เพราะว่าจะไม่มีเวลาไปใส่ใจกับสถาบัน เพราะฉะนั้นเลยอยากจะตั้งข้อสังเกตเบื้องต้นเอาไว้เพียงเท่านี้ก่อน เพราะว่าที่มาของอธิการบดีนั้นค่อนข้างน่าที่จะหลากหลายนะครับ แต่ว่าถ้าเกิดว่ากรรมการสภาสถาบันนี้ซึ่งส่วนใหญ่มาจาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จากปลัดฯ จากเลขาฯ คณะกรรมการต่าง ๆ ส่วนใหญ่ก็เป็นข้าราชการ อาจจะต้องการอธิบดีซึ่งเป็นข้าราชการอีก อาจจะต้องการในระดับอธิบดีนี่ เวลาไม่ค่อยมีเพราะสวมหมวกหลายใบ แต่ว่าต้องการที่จะให้ได้มืออาชีพมาบริหาร เพื่อเกิดความเจริญกับสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันนะครับ ท้ายที่สุดก็อยากจะกราบเรียนว่าผมเองก็เห็นด้วยนะครับกับความก้าวหน้าของสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันซึ่งจะมีขึ้นในอนาคต แล้วก็อยากจะให้มีการพัฒนาด้วยจุดประสงค์ที่ชัดเจนแน่นอน แล้วก็รู้จักกรอบรวมทั้งได้ผู้บริหารที่ดีมาบริหารสถาบัน ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ในนามของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการต้องขอบพระคุณท่านสมาชิกทุกท่านที่มีความเห็นสอดคล้องต้องกันในร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน คำถามและข้อสังเกตของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินั้นล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่ออนาคตทางการศึกษาของประเทศไทยทั้งสิ้นผมต้องขอขอบคุณตรงนี้อีกครั้งหนึ่ง คำถามของท่านสมาชิก ไม่ว่าจะเป็นของ ท่านชัย ชิดชอบ คำสนับสนุนของท่านวิเชียร คันฉ่อง ซึ่งมีส่วนสมัยท่านเป็นเลขานุการของท่านรัฐมนตรีสัมพันธ์ ได้พยายามที่จะผลักดันเรื่องนี้ ผมก็ต้องขอขอบคุณท่านประเทือง วิจารณ์ปรีชา ท่านยงยุทธ ดิยะไพรัช ท่านจาดรงค์ เฟ็งนรพัฒน์ ท่าน

๑๔๖

สพ ๙/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

ละออ ๖๔/๓

ธรรมเพชร และท่านบุญมาก คิริเนากุล ที่ได้อภิปรายพร้อมทั้งตั้งคำถาม ผมจะตอบ
โดยรวมดังนี้ครับ

- ๖๕/๑

คำถามของท่านชัย ชิดชอบ ที่ถามบอกว่า ทำไมไม่เปิดสอนถึงระดับชั้นปริญญาโทและกัปริญญาเอก ผมอยากจะกราบเรียนว่า การที่จะเปิดสอนถึงระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอกนั้น ทรัพยากรที่จะต้องใช้ในการเป็นผู้ถ่ายทอดนั้น เราจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรที่มีคุณภาพสูงจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนี้ก็จะเปิดสอนถึงระดับปริญญาโทได้นั้นต้องใช้ระยะเวลาถึง ๖๐ ปี แล้วการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีนั้น เราจะใช้วิธีการถ่ายทอดจากลูกศิษย์ไปสู่อาจารย์ จะเน้นทางภาคปฏิบัติมากกว่า ถ้าการเรียนการสอนในระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกแล้วนั้น เราจะต้องใช้วิธีการให้นักศึกษาหาความรู้เอง ต้องทำการวิจัย ต้องทำการวิเคราะห์หาเหตุผลทางทฤษฎี ดังนั้น ถ้าหากว่าจะต้องการเรียนต่อในระดับปริญญาโทนี้ ในขณะนี้สถาบันที่สอนถึงระดับปริญญาโทเกี่ยวกับทางด้านวิศวกรรมมีอยู่หลายสถาบัน เราคิดว่าในส่วนนี้ถ้าหากว่าในอนาคตต่อไปมีผู้ต้องการมาก และมีทรัพยากรบุคคลที่เพียงพอ เราก็คงจะต้องดำเนินการต่อถึงระดับปริญญาโทและกัปริญญาเอกต่อไป

ส่วนคำถามของท่านประเทือง วิจารณ์ปรีชา และข้อคิดที่ฝากกับทางกระทรวงศึกษาธิการนั้น ขอโน้มรับและเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ความพยายามในการที่จะเปิดสอนในระดับปริญญาตรีของกระทรวงศึกษาธิการนั้น เราจะต้องพิจารณาถึงความพร้อมครบว่า สถาบันไหนบ้างที่มีความพร้อมในการที่จะเปิดสอนถึงขั้นนั้น เราเข้าใจว่าเด็กและกัเยาวชนของเราเมื่อเข้าศึกษาต่อในระดับ ปวช. จนกระทั่งไปถึงระดับ ปวส. แล้ว เป้าหมายสำหรับคนที่สามารถจะอยู่ในระบบการศึกษาต่อได้นั้น ก็คือต้องการจะศึกษาต่อถึงระดับปริญญาตรี ซึ่งในส่วนนี้ทางกระทรวงศึกษาธิการก็ได้มองเห็นเช่นเดียวกัน เพียงแต่เรามองดูว่าสถาบันตรงไหน สถาบันไหน ที่มีความพร้อม เราก็จะเปิดดำเนินการ เรามองไปถึงอนาคตข้างหน้าครับว่า ในอีก ๒ ปีข้างหน้าเราก่าลังจะก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งแน่นอนที่สุดว่าการย่างก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ ๒๑ นั้น เราจำเป็นต้องสร้างศักยภาพของคนในสังคมของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราจะเน้นทางด้านการศึกษาเป็นพิเศษครับ

ส่วนคำถามของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดเชียงราย ท่านยุกุทธ ดิยะไพรัช ที่ถามบอกว่า เรื่องงบประมาณที่จะต้องใช้จ่ายจะเอามาจากไหน และกัจำนวนบุคลากรจะมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อันนี้ผมอยากจะขอกราบเรียนนะครับว่า หากเราเป็นสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันแล้วนี้

เงินงบประมาณของเราส่วนใหญ่เราได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลของญี่ปุ่น โดยผ่านองค์การช่วยเหลือระหว่างประเทศในนามของไจก้า การดำเนินงานนั้นเราได้รับการสนับสนุน ไม่ว่าจะเป็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่มีจำนวนเพียงพอกับการที่จะสนองความต้องการของเด็ก และเพียงพอกับจำนวนปริมาณของเด็กที่จะเข้าสู่ระบบการศึกษา ส่วนนอกเหนือไปจากนี้แล้ว นอกเหนือจากการช่วยเหลือในโครงการต่าง ๆ ที่ไจก้าจะให้การสนับสนุนแล้ว เมื่อเราตั้งเป็นสถาบันตรงนี้แล้ว ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าการเตรียมงบประมาณในการที่จะให้สอดคล้องกับความเป็นจริงนั้น กระทรวงศึกษาธิการจะต้องดำเนินการอย่างแน่นอนครับ

แล้วก็ประเด็นที่เป็นข้อสังเกตของท่านบุญมาก ศิริเนาวกุล ผมต้องขอขอบคุณ กระทรวงศึกษาธิการขอรับรองที่ให้นำไปพิจารณาในโอกาสต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

๑๕๗

สพ ๙/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

นนทลี ๖๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผมขออนุญาตปิดการอภิปรายเลยนะครับ ผมจะขอถามมติ
เลยนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่าจะรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้หรือไม่ครับ ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิ
ออกเสียงลงคะแนนได้เลยครับ เสียงบัตรได้เลยนะครับ

(สมาชิกทำการเสียงบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนนะครับ ที่ประชุมมีมติเห็นด้วย ๑๘๓ คน
ไม่เห็นด้วยไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นควรรับหลักการนะครับ

๑๕๐

สผ ๙/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

นนทลี ๖๖/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านสมาชิกเสนอคณะกรรมการวิชาการรับ เชิญท่านรัฐมนตรีรับ
นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

ศึกษาธิการ) : ทางรัฐบาลขอเสนอตั้งกรรมการวิสามัญจำนวน ๒๗ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : คณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่านนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอื่นนะครับ ถ้าวางที่ประชุมมีมติให้ตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่านครับ เชิญคณะรัฐมนตรีกำหนดจำนวน
กรรมการวิชาการรับ

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการ) : ของรัฐบาลขอสัดส่วน ๕ ท่านนะครับ และของสมาชิกทั้งหมด
๒๒ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ครับ เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอรายชื่อคณะกรรมการ ๕ ท่านครับ
นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการ) : คณะกรรมการที่ทางฝ่ายรัฐบาลใครขอเสนอ ๑. นายสมศักดิ์
ปริศนานันทกุล ๒. นายจรรยา ชูลาก ๓. นางสาวพวงเพชร สารคุณ ๔. นายสงวน
บุญปิชักดิ์ และ ๕. นายวิจิตร ตีจันทิก ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญพรรคความหวังใหม่ ๗ ท่านครับ

พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์ (ก้าแพงเพชร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดก้าแพงเพชร กรรมการในส่วนขอพรรคความหวังใหม่
มีรายชื่อดังต่อไปนี้ครับ ท่านเจริญ การุญ ท่านอุดมเดช รัตนเสถียร ท่านบุญชง
วิสมหมาย พันเอก ดอกเตอร์อภิวันท์ วิริยะชัย ท่านกมล บันไดเพชร ท่านทิววัฒน์
ฤทธิธำชัย และ ๗. ท่านดอกเตอร์พา อักษรเสื่อ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถูกต้องนะครับ เชิญพรรคประชาธิปัตย์ ๗ ท่านครับ
นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายอิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดอุบลราชธานี ขอเสนอกรรมมาธิการในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ดังต่อไปนี้ ๑. นายเจริญ คันธวงศ์ ๒. นายไพโร พัฒนิน ๓. นายวินัย เสนเนียม ๔. นางคมคาย พลบุตร ๕. นายสนั่น สุธากุล ๖. นายสุรพงษ์ โทวิจิพงษ์ชัยกุล ๗. นายประสพ แสนคำเครือ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญพรรคชาติพัฒนาเสนอ ๓ ท่านครับ นางรัตนา จงสุทธานามณี (เชียงใหม่) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน รัตนา จงสุทธานามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา ๓ ท่านดังนี้ ๑. ดอกเตอร์ประวิช รัตนเพียร ๒. ดอกเตอร์ธารทอง ทองสวัสดิ์ ๓. นายลำพอง ฟิลาสมบัติ ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคชาติไทยเสนอ ๒ ท่านครับ นายจาดูรงค์ เฟิงนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์จาดูรงค์ เฟิงนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทย ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๒ ท่านดังนี้ ๑. คุณกัญญา ศิลปอาชา ๒. คุณสุรสิทธิ์ นิติวดีวรภัทร์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถูกต้องนะครับ เชิญพรรคกิจสังคมเสนอ ๑ ท่านครับ นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์ (มุกดาหาร) : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์ สมาชิก

๑๕๒

สผ ๙/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

นัยนา ๖๗/๒

สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมุกดาหาร พรรคกิจสังคม ขอเสนอกรรมาธิการ
ในสัดส่วนของพรรคกิจสังคม คือ นายอำนาจ ชนะวงศ์ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องครับ เชิญพรรคประชากรไทยเสนอ ๑ ท่านครับ

นายสุมิตร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุมิตร สุนทรเวช พรรคประชากรไทย
กรุงเทพมหานคร ขอเสนอกรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคประชากรไทย
๑ ท่าน คือ นายวิจารณ์ ก้องสมุท ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องนะครับ พรรคเอกภาพ พรรคเสรีธรรม พรรคมวลชน
พรรคพลังธรรม พรรคไท เสนอ ๑ ท่านครับ

นายไชยา สะสมทรัพย์ (นครปฐม) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม ไชยา สะสมทรัพย์ พรรคเอกภาพ จังหวัดนครปฐม
ขอเสนอในสัดส่วนของพรรคเอกภาพ คือ นายชัย ชิดชอบ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องนะครับ เชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
อ่านรายชื่อคณะกรรมาธิการครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
รายชื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญ เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยี
ปทุมวัน พ.ศ. . . . ๑. นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล ๒. นายจรูญ ชูลาก
๓. นางสาวพวงเพชร สารคุณ ๔. นายสงวน บุญบิณฑิ์ ๕. นายวิจิตร
ดิจันทร์ ๖. นายเจริญ การุญ ๗. นายอุดมเดช รัตนเสถียร ๘. นายบุญชง
วีสมหมาย ๙. พันเอก ดอกเตอร์อภิวัฒน์ วิริยะชัย ๑๐. นายกมล บันไดเพชร

๑๕๓

สพ ๙/๒๕๔๑ (ส. ทัวไป)

ณัฐชนก ๖๘/๑

๑๑. ทวีวัฒน์ ฤทธิฤาชัย ๑๒. ดอกเตอร์พา อักษรเสื่อ ๑๓. นายเจริญ
คันธวงศ์ ๑๔. นายไพโร พัฒโน ๑๕. นายวินัย เสนเนียม ๑๖. นางคมคาย
พลบุตร ๑๗. นายสนั่น สุธากุล ๑๘. นายสุรพงษ์ โทวิจักษณ์ชัยกุล
๑๙. นายประสพ แส่นคำเครือ ๒๐. ดอกเตอร์ประวิช รัตนเพียร
๒๑. ดอกเตอร์ธารทอง ทองสวัสดิ์ ๒๒. นายลำพอง พิลาสมบัติ
๒๓. นางสาวกัญญา ศิลปอาษา ๒๔. นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์
๒๕. นายอำนาจ ชนะวงศ์ ๒๖. นายวิจารณ์ ก้องสมุท ๒๗. นายชัย ชิดชอบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ขอระยะเวลาแปรญัตติครับ

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอแปรญัตติตามข้อบังคับ ๗ วันครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นครับ ๗ วัน ตามข้อบังคับนะครับ จะใช้ร่างฯ ใดเป็นหลักครับ

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
ขอร่างฯ ของรัฐบาลเป็นหลักครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น ใช้ร่างฯ ของรัฐบาลเป็นหลักนะครับ จบการพิจารณาครับ
ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๔๐ นาฬิกา